

Butlletí del Consell General

Núm. 71/2016

Casa de la Vall, 21 d'octubre del 2016

SUMARI

3- PROCEDIMENTS ESPECIALS

3.6 Tractats internacionals

Admissió a tràmit i publicació de la **Proposta d'aprovació de la ratificació de l'Acord de París, de 12 de desembre del 2015**, i obertura del termini de presentació d'esmenes. *pàg. 2*

Admissió a tràmit i publicació de la **Proposta d'aprovació de l'adhesió al Conveni relatiu a la tramesa i la notificació a l'estranger d'actes judicials i extrajudicials en matèria civil o comercial, del 15 de novembre de 1965**, i obertura del termini de presentació d'esmenes. *pàg. 20*

3- PROCEDIMENTS ESPECIALS

3.6 Tractats internacionals

Edicte

La Sindicatura, en reunió tinguda el dia 21 d'octubre del 2016, ha examinat el document que li ha tramès el M. I. Sr. Cap de Govern, registrat en data 19 d'octubre del 2016, sota el títol **Proposta d'aprovació de la ratificació de l'Acord de París, de 12 de desembre del 2015** i, exercint les competències que li atribueix el Reglament del Consell General en els articles que es citaran, ha acordat:

1. D'acord amb l'article 18.1.d), admetre a tràmit aquest escrit, sota la qualificació de Tractat Internacional i procedir a la seva tramitació com a tal.
2. D'acord amb els articles 92.2 i 117, ordenar la seva publicació i obrir un període de quinze dies per a la presentació d'esmenes. Aquest termini finalitza el dia 14 de novembre del 2016, a les 17.30h.

Tot el que es fa públic per a general coneixement i efectes.

Casa de la Vall, 21 d'octubre del 2016

Vicenç Mateu Zamora
Síndic General

Proposta d'aprovació de la ratificació de l'Acord de París, de 12 de desembre del 2015

En la història dels esforços de la comunitat internacional per fer front al traspàsament que el canvi climàtic suposa per a les condicions de vida al planeta Terra, iniciats amb les negociacions que van dur a l'adopció del Conveni marc de les Nacions Unides sobre el canvi climàtic i del Protocol addicional de Kyoto, l'adopció de l'Acord de París el 12 de desembre del 2015 s'inscriu com un moment clau d'afirmació de la presa de consciència de l'acceleració dels fenòmens d'escalfament del sistema climàtic que afecta tota la biosfera. El Principat d'Andorra és un estat part del Conveni marc de les Nacions Unides sobre el canvi climàtic (d'ara endavant, CMNUCC o Conveni marc) des del 2 de març del 2011. Com a estat part del CNMUCC, Andorra ha participat en les negociacions i en l'adopció del nou Acord a la capital francesa, conjuntament amb 194 estats més.

Obert a la signatura el 22 d'abril del 2016 a Nova York, l'Acord de París és el segon protocol

addicional del CNMUCC, i té com a principal objectiu assegurar el desplegament del Conveni marc en el moment que el Protocol de Kyoto cessi d'aplicar-se. Els estats que no havien adherit a Kyoto, com és el cas del Principat d'Andorra, o els estats que no tenien objectius precisos d'acord amb Kyoto, tenen la possibilitat de començar a aplicar l'Acord de París des del mateix moment de la signatura. El desig d'una ratificació ràpida de l'Acord de París per part d'Andorra posa de relleu la voluntat del Principat de continuar sostenint un *momentum* internacional favorable a l'acció climàtica.

Per comprendre la importància històrica de l'Acord de París, cal entendre que la seva adopció resulta del fracàs del Protocol de Kyoto, que compleix 19 anys d'existència però no ha portat els fruits esperats. Jurídicament vinculant, Kyoto va ser considerat un instrument innovador per reduir de forma específica les emissions de sis gasos identificats com a màxim responsables de l'efecte d'hivernacle, però va entrar en vigor tardanament, l'any 2005. L'incompliment de les obligacions del Protocol de Kyoto prové principalment del fet que les obligacions es van estructurar entorn al Principi de les responsabilitats comunes però diferenciades. Aquest principi, que pren en compte la responsabilitat històrica de les nacions altament industrialitzades, implicava per als estats industrialitzats uns objectius xifrats i unes sancions financeres en cas de no respectar-los. En canvi, per als estats en via de desenvolupament part del Protocol, l'absència d'objectius xifrats no duia cap conseqüència. Aquesta diferència de tractament va produir que el Canadà denunciés el Protocol, que Austràlia no ratifiqués l'Esmena de Doha, que Rússia no acceptés nous compromisos del segon període d'obligacions i que els Estats Units d'Amèrica no ratifiquessin mai el Protocol de Kyoto. L'entrada en vigor tardana del Protocol, l'absència d'aquests països altament industrialitzats, l'escassa acceptació de l'Esmena de Doha, afegides al creixement econòmic dels països emergents, com la Xina i l'Índia, han resultat en l'augment dràstic de les emissions mundials durant els dos períodes quadriennals d'obligacions (2008-2012 i 2012-2016). El tercer període, 2016-2020, no s'anuncia particularment millor i l'únic moment real de disminució de les emissions va ser degut a la recessió econòmica dels anys 2007-2008. L'augment dels gasos d'efecte d'hivernacle entre 1992 i 2015 és el millor indicador de la fallida del Protocol de Kyoto. Tots els actors implicats en la lluita contra el canvi climàtic eren conscients que calia preveure un règim internacional més agregador i donar una nova empenta a l'esforç per limitar l'augment de les temperatures, sobretot a la llum de les darreres informacions científiques.

La cinquena avaluació del Grup Intergovernamental Científic sobre el Canvi Climàtic publicada el 2014 indica que els impactes del canvi climàtic ja són reals i costosos, i que seran molt més alts a mesura que augmentin les temperatures globals. El Consell de Seguretat de les Nacions Unides, per la seva part, ha identificat des del 2007 el fet que el canvi climàtic suposa un risc col·lectiu major i ha reconegut recentment que és un factor multiplicador d'altres riscos per a la seguretat global. Pel que fa a Andorra, el cap de Govern, en el discurs fet durant la cerimònia d'obertura de la signatura de l'Acord, va recalcar que entre el 1990 i el 2011 el nivell d'emissions de gasos d'efecte d'hivernacle del Principat, del 28%, s'apropa molt a la mitjana mundial, que és de 29%, i que la temperatura mitjana creix als Pirineus a un ritme de 0,2^o centígrads per decenni, amb les amenaces que això comporta per als ecosistemes de muntanya i els impactes a les poblacions qui hi viuen, però també per als serveis ecològics que la cadena dels Pirineus assegura a les regions veïnes i als equilibris climàtics locals. Andorra és, com tots els altres estats de la col·lectivitat internacional, un actor que contribueix a l'efecte d'hivernacle i que en pateix les conseqüències. Com tots els altres estats, sent que és l'hora d'actuar i de prendre mesures i decisions per estabilitzar la temperatura global en uns nivells segurs per a la humanitat. De fet Andorra ha començat a treballar per complir l'objectiu de reduir fins al 2030 un 37% les emissions en relació amb projeccions immobiliàries i contribuir a situar l'escalfament global per sota del 2 graus centígrads. També ha engegat processos participatius per elaborar eines com el Procés d'Andorra al canvi climàtic el 2015, i és molt activa en els treballs sobre l'adaptació a escala del massís pirinenc en el marc de l'Observatori Pirinenc del Canvi Climàtic de la Comunitat de Treball dels Pirineus.

Malgrat el títol poc formal d'acord, l'Acord de París és un tractat de dret internacional a tots els efectes, jurídicament vinculant, que les parts hauran d'aplicar de conformitat amb el Conveni de Viena sobre el dret dels tractats. S'insereix precisament en la intersecció del constatat d'urgència i del llegat de Kyoto, intentant no reproduir ni incloure mecanismes i disposicions que han fallit, però recuperant tot allò que sí que permet fer avançar l'acció climàtica mundial. Així, en els 29 articles de l'Acord de París es cobreixen els principals aspectes de la lluita contra l'escalfament global que ja coneixíem, i es dona continuïtat a programes que han demostrat la seva utilitat, afegint-ne d'altres: en primer lloc la mitigació, o bé, dit en termes menys tècnics, les accions destinades a reduir les emissions de gasos d'efecte d'hivernacle en un temps

suficientment breu per assolir l'objectiu inscrit a l'article 2 de mantenir l'augment de les temperatures globals per sota dels 2^oC i si és possible d'1,5^oC amb referència a les temperatures preindustrials. L'obligació de mitigació va acoblada a un sistema de transparència i de comptabilitat mundial de l'acció climàtica de cada estat part del CMNUCC que servirà per determinar la seva política nacional per reduir emissions. Aquesta comptabilitat mundial és essencial per entendre en quin camí de projeccions d'augment de temperatures es troba el món i quines són les accions que no es poden demorar més. L'aspecte col·lectiu és igual d'important que el nacional. En el moment de la Cimera de París, les dades enviades per cada estat, acumulades, resulten en unes previsions d'augment de les temperatures globals superiors a 3^oC. Aquesta projecció fa entrar el canvi climàtic en una zona d'imprevisibilitat absoluta, alertant les consciències de les poblacions arreu del món. Precisament per contrarestar els efectes ja en marxa del canvi climàtic, l'Acord de París inclou disposicions relatives a l'adaptació i la capacitat dels estats de fer front als impactes negatius del canvi climàtic, promovent el desenvolupament sostenible i associant-ho a la noció de danys i pèrdues, també exigida per reforçar la capacitat de les nacions de reparar i/o recuperar-se dels dits efectes, sense oblidar la part de l'ajuda indispensable als estats menys desenvolupats i amb menys capacitats per respondre a aquests reptes.

Cal esperar que el principi d'equitat i de les responsabilitats comunes però diferenciades, que reprèn l'article 2 de l'Acord de París, no sigui aquesta vegada cap obstacle per a l'aplicació universal de l'Acord i que tots els estats, seguint l'article 3, elaboraran i posaran en marxa programes ambiciosos. El nivell d'ambició, que segons l'Acord ha de ser "tan elevat com sigui possible", es concretarà en les contribucions nacionals que els estats hauran de comunicar regularment al secretariat del Conveni marc i que permetran d'avaluar els esforços de la comunitat internacional, així com també en el fons d'ajuda financera als països en desenvolupament, que serà crucial per dur a terme la tasca de forma conjunta. L'obligació dels estats desenvolupats en la continuïtat del Conveni marc de 1992 i el mecanisme financer que existia per finançar activitats, plans i programes del Conveni també serà el mecanisme financer operatiu per finançar l'Acord de París i tot el sistema de mecanismes de mercat continuarà sent vàlid.

En el moment que el Principat d'Andorra es prepara per ratificar l'Acord de París, més de 70 estats i organitzacions regionals d'estats l'han ratificat, entre els quals destaquen ja Estats Units, Canadà, la Unió Europea, però també Brasil, Mèxic l'Índia i Xina.

L'Acord disposa que entrarà en vigor en el moment en què 55 països, que representin almenys el 55% de les emissions mundials, hagin dipositat l'instrument de ratificació, objectiu que s'acaba d'assolir en els darrers dies. En previsió de l'entrada en vigor de l'Acord i la determinació de la comunitat mundial de fer d'aquest instrument una eina eficaç, és important que tots els altres estats amb voluntat d'actuar continuïn ratificant l'Acord per obtenir la universalitat més gran possible en la seva aplicació.

Tenint en compte els motius i consideracions exposats anteriorment, i vist que Andorra va signar l'Acord de París durant la Conferència d'obertura de la signatura el 22 d'abril del 2016 a Nova York,

S'aprova:

La ratificació de l'Acord de París, obert a la signatura el 22 d'abril del 2016.

El Ministeri d'Afers Exteriors donarà a conèixer la data de l'entrada en vigor per a Andorra d'aquest instrument.

ACORD DE PARÍS

Les Parts d'aquest Acord,

En la seva qualitat de Parts del Conveni marc de les Nacions Unides sobre el canvi climàtic, en endavant anomenat "el Conveni",

De conformitat amb la Plataforma de Durban per a una acció reforçada adoptada mitjançant la Decisió 1/CP.17 de la Conferència de les Parts del Conveni en el seu 17è període de sessions,

Desitjoses d'assolir l'objectiu del Conveni i guiant-se pels seus principis, inclosos els principis d'equitat i de responsabilitats comunes però diferenciades i de les capacitats respectives, a la llum de les diferents circumstàncies nacionals,

Reconeixent la necessitat d'una resposta eficaç i progressiva a l'amenaça urgent del canvi climàtic, d'acord amb els millors coneixements científics disponibles,

Reconeixent també les necessitats específiques i les circumstàncies especials dels països en desenvolupament Part del Conveni, sobretot dels que són particularment vulnerables als efectes adversos del canvi climàtic, com s'indica en el Conveni,

Tenint plenament en compte les necessitats específiques i les situacions especials dels països menys avançats pel que fa al finançament i a la transferència de tecnologia,

Reconeixent que les Parts es poden veure afectades no únicament pel canvi climàtic, sinó també per les

repercussions de les mesures que s'adoptin per fer-hi front,

Posant en relleu la relació intrínseca que existeix entre les mesures, les respostes i les repercussions generades pel canvi climàtic i l'accés equitatiu al desenvolupament sostenible i l'eradicació de la pobresa,

Tenint presents la prioritat fonamental de salvaguardar la seguretat alimentària i acabar amb la fam, i la particular vulnerabilitat dels sistemes de producció d'aliments als efectes adversos del canvi climàtic,

Tenint en compte els imperatius d'una transició justa de la força laboral i de la creació de llocs de treball decents i de qualitat, de conformitat amb les prioritats de desenvolupament definides a escala nacional,

Reconeixent que el canvi climàtic és un problema de tota la humanitat i que, en adoptar mesures per fer-hi front, les Parts haurien de respectar, promoure i tenir en compte les seves respectives obligacions relatives als drets humans, el dret a la salut, els drets dels pobles indígenes, les comunitats locals, els migrants, els nens, les persones amb discapacitat i les persones en situacions vulnerables i el dret al desenvolupament, així com la igualtat de gènere, l'apoderament de la dona i l'equitat intergeneracional,

Tenint present la importància de conservar i augmentar, si escau, els pous i dipòsits dels gasos amb efecte d'hivernacle esmentats en el Conveni,

Observant la importància de garantir la integritat de tots els ecosistemes, inclosos els oceans, i la protecció de la biodiversitat, reconeguda per algunes cultures com la Mare Terra, i notant també la importància que té per a algunes el concepte de "justícia climàtica", en l'acció per fer front al canvi climàtic,

Afirmant la importància de l'educació, de la formació, de la sensibilització i la participació del públic, de l'accés de la població a la informació i de la cooperació a tots els nivells en els assumptes de què tracta aquest Acord,

Reconeixent la importància de la participació de tots els nivells de poders públics i dels diversos actors, de conformitat amb la legislació nacional de cada Part, en fer front al canvi climàtic,

Reconeixent igualment que l'adopció d'estils de vida i pautes de consum i producció sostenibles, en un procés encapçalat per les Parts que són països desenvolupats, és una contribució important als esforços per fer front al canvi climàtic,

Han acordat el següent:

Article 1

Als efectes d'aquest Acord, s'aplicaran les definicions que figuren a l'article 1 del Conveni. A més:

- a) Per "Conveni" s'entendrà el Conveni marc de les Nacions Unides sobre el canvi climàtic, aprovat a Nova York el 9 de maig de 1992;
- b) Per "Conferència de les Parts" s'entendrà la Conferència de les Parts del Conveni;
- c) Per "Part" s'entendrà una Part d'aquest Acord.

Article 2

1. Aquest Acord, en millorar l'aplicació del Conveni, en particular l'assoliment del seu objectiu, té per objecte reforçar la resposta mundial a l'amenaça del canvi climàtic, en el context del desenvolupament sostenible i dels esforços per eradicar la pobresa, sobretot per:

- a) Mantenir l'augment de la temperatura mitjana del planeta molt per sota de 2 °C respecte als nivells preindustrials, i prosseguir els esforços per limitar aquest augment de les temperatures a 1,5 °C respecte als nivells preindustrials, reconeixent que això reduiria considerablement els riscos i els efectes del canvi climàtic;
- b) Reforçar la capacitat d'adaptació als efectes adversos del canvi climàtic i promoure la resiliència a aquests canvis i un desenvolupament amb baixes emissions de gasos amb efecte d'hivernacle, d'una manera que no comprometi la producció d'aliments; i
- c) Fer que els fluxos financers siguin compatibles amb una trajectòria d'evolució que condueixi a un desenvolupament amb baixes emissions de gasos amb efecte d'hivernacle i resilient als canvis climàtics.

2. Aquest Acord s'aplicarà equitativament i d'acord amb el principi de les responsabilitats comunes però diferenciades i les capacitats respectives, a la llum de les diferents circumstàncies nacionals.

Article 3

En les seves contribucions determinades a escala nacional a la resposta mundial al canvi climàtic, totes les Parts han de dur a terme i comunicar els esforços ambiciosos que es defineixen en els articles 4, 7, 9, 10, 11 i 13 amb miras a assolir el propòsit d'aquest Acord, enunciat en el seu article 2. Els esforços de totes les Parts representaran, a terme, una progressió, tenint en compte la necessitat de donar suport a les Parts que són països en desenvolupament, per aconseguir l'aplicació efectiva d'aquest Acord.

Article 4

1. Per assolir l'objectiu de temperatura a llarg termini establert a l'article 2, les Parts es proposen

aconseguir que les emissions mundials de gasos amb efecte d'hivernacle arribin al seu punt màxim al més aviat possible, tenint present que les Parts que són països en desenvolupament tardaran més a aconseguir-ho, i a partir d'aquest moment, reduir ràpidament les emissions de gasos amb efecte d'hivernacle, de conformitat amb la millor informació científica disponible, per tal d'assolir un equilibri entre les emissions antropògenes per les fonts i l'absorció antropògena pels pous de gasos amb efecte d'hivernacle durant la segona meitat del segle, sobre la base de l'equitat i en el context del desenvolupament sostenible i de la lluita contra la pobresa.

2. Cada Part prepara, comunica i manté les contribucions determinades a escala nacional successives que tingui previst efectuar. Les Parts prenen mesures de mitigació internes, amb la finalitat d'assolir els objectius d'aquestes contribucions.

3. La contribució determinada a escala nacional successiva de cada Part representarà una progressió respecte a la contribució determinada a escala nacional anterior per a aquesta Part i correspondrà al seu màxim nivell d'ambició possible, tenint en compte les seves responsabilitats comunes però diferenciades i les seves capacitats respectives, a la llum de les diferents circumstàncies nacionals.

4. Les Parts que són països desenvolupats continuen mostrant el camí assumint objectius de reducció de les emissions en xifres absolutes amb referència a l'economia. Les Parts que són països en desenvolupament haurien de seguir augmentant els seus esforços de mitigació, i se les encoratja perquè, amb el temps, adoptin objectius de reducció o limitació de les emissions per al conjunt de l'economia, tenint compte de les diferents circumstàncies nacionals.

5. Es donarà suport a les Parts que són països en desenvolupament per a l'aplicació d'aquest article, de conformitat amb les disposicions dels articles 9, 10 i 11, tenint present que un suport reforçat els permetrà adoptar mesures més ambicioses.

6. Els països menys avançats i els petits estats insulars en desenvolupament poden preparar i comunicar estratègies, plans i mesures per a un desenvolupament amb baixes emissions de gasos amb efecte d'hivernacle que reflecteixin les seves circumstàncies especials.

7. Els beneficis secundaris de mitigació que derivin de les mesures d'adaptació i/o els plans de diversificació econòmica de les Parts podran contribuir als resultats de mitigació en el marc d'aquest article.

8. A l'hora de comunicar les seves contribucions determinades a escala nacional, totes les Parts proporcionen la informació necessària perquè hi hagi claredat, transparència i comprensió, de conformitat amb les disposicions de la Decisió 1/CP.21 i de qualsevol decisió pertinent que adopti la Conferència de les Parts, que actua com a reunió de les Parts d'aquest Acord.

9. Cada Part comunica una contribució determinada a escala nacional cada cinc anys, de conformitat amb les disposicions de la Decisió 1/CP.21 i amb totes les decisions pertinents que adopti la Conferència de les Parts, que actua en qualitat de reunió de les Parts d'aquest Acord, i tenint en compte els resultats del balanç mundial previst a l'article 14.

10. La Conferència de les Parts, que actua en qualitat de reunió de les Parts de l'Acord de París, examinarà els calendaris comuns per a les contribucions determinades a escala nacional en el seu primer període de sessions.

11. Les Parts podran modificar en qualsevol moment la seva contribució determinada en l'àmbit nacional, amb la finalitat d'augmentar-ne el nivell d'ambició, segons les directrius adoptades per la Conferència de les Parts, que actua en qualitat de reunió de les Parts de l'Acord de París.

12. Les contribucions determinades a escala nacional que comuniquin les Parts s'inscriuen en un registre públic que portarà el secretariat.

13. Les Parts han de retre comptes de les seves contribucions determinades a escala nacional. En la comptabilització de les emissions i de l'absorció antropògenes corresponent a les seves contribucions determinades a escala nacional, les Parts promouen la integritat ambiental, la transparència, l'exactitud, l'exhaustivitat, la comparabilitat i la coherència i vetllen per evitar un doble còmput, de conformitat amb les directrius adoptades per la Conferència de les Parts, que actua en qualitat de reunió de les Parts de l'Acord de París.

14. En el context de les seves contribucions determinades a escala nacional, en consignar i aplicar mesures de mitigació respecte a les emissions i absorcions antropògenes, les Parts haurien de tenir en compte, quan escau, els mètodes i directrius que existeixin en el marc del Conveni, a la llum de les disposicions de l'apartat 13 d'aquest article.

15. En aplicar aquest Acord, les Parts tenen en compte les preocupacions de les Parts amb economies que es vegin més afectades per les repercussions de les mesures de resposta, especialment les dels països en desenvolupament.

16. Les Parts, incloses les organitzacions regionals d'integració econòmica i els seus estats membres,

que hagin arribat a un acord per actuar conjuntament en aplicació de l'apartat 2 d'aquest article, hauran de notificar al secretariat els termes del dit acord en el moment en què comuniquen les seves contribucions determinades a escala nacional, incloent el nivell d'emissions assignat a cada Part per al període considerat. El secretariat informará al seu torn les Parts i els signataris del Conveni dels termes del dit acord.

17. Cada Part en aquest tipus d'acord serà responsable del nivell d'emissions que se li hagi assignat en l'acord esmentat en l'apartat 16, de conformitat amb les disposicions dels apartats 13 i 14 d'aquest article i en els articles 13 i 15.

18. Si les Parts que actuen conjuntament ho fan en el marc d'una organització regional d'integració econòmica i juntament amb ella, i aquesta organització és, al seu torn, Part d'aquest Acord, cada estat membre d'aquesta organització regional d'integració econòmica, de forma individual i conjuntament amb aquesta organització, serà responsable del seu nivell d'emissions que figuri en l'acord comunicat segons les disposicions de l'apartat 16 d'aquest article, de conformitat amb els seus apartats 13 i 14, i amb els articles 13 i 15.

19. Totes les Parts s'esforcen per formular i comunicar estratègies a llarg termini per a un desenvolupament amb baixes emissions de gasos amb efecte d'hivernacle, tenint present l'article 2 i tenint en compte les seves responsabilitats comunes però diferenciades i les seves capacitats respectives, a la llum de les diferents circumstàncies nacionals.

Article 5

1. Les Parts haurien de prendre mesures per conservar i augmentar, si escau, els pous i dipòsits de gasos amb efecte d'hivernacle, com ho preveu la lletra d de l'apartat 1 de l'article 4 del Conveni, en particular els boscos.

2. S'invita les Parts que prenguin mesures per aplicar i fomentar, mitjançant pagaments basats en els resultats, el marc establert en les orientacions i decisions pertinents ja adoptades en l'àmbit del Conveni relatives a les mesures generals i els incentius positius per reduir les emissions degudes a la desforestació i la degradació dels boscos, i el rol de la conservació, de la gestió sostenible dels boscos, i l'augment de les reserves forestals de carboni en els països en desenvolupament; i altres pràctiques generals, en particular pràctiques conjuntes en matèria de mitigació i d'adaptació per a la gestió integral i sostenible dels boscos, reafirmant al mateix temps la importància d'incentivar, quan calgui, els beneficis no relacionats amb el carboni que es deriven d'aquestes pràctiques.

Article 6

1. Les Parts reconeixen que algunes Parts poden decidir de cooperar voluntàriament en l'aplicació de les seves contribucions determinades a escala nacional per aconseguir una major ambició en les seves mesures de mitigació i adaptació, i promoure el desenvolupament sostenible i la integritat ambiental.

2. Quan participin voluntàriament en enfocaments concertats que comportin l'ús de resultats de mitigació provinents de transferència internacional per complir amb les contribucions determinades a escala nacional, les Parts hauran de promoure el desenvolupament sostenible i garantir la integritat ambiental i la transparència, també en la governança, i aplicar una comptabilitat fiable que asseguri, entre altres coses, l'absència de doble còmput, de conformitat amb les directrius adoptades per la Conferència de les Parts, que actua en qualitat de reunió de les Parts d'aquest Acord.

3. La utilització de resultats de mitigació provinents de transferència internacional per complir amb les contribucions determinades a escala nacional en virtut d'aquest Acord serà voluntària i l'hauran d'autoritzar les Parts participants.

4. S'estableix un mecanisme per contribuir a la mitigació de les emissions de gasos amb efecte d'hivernacle i promoure el desenvolupament sostenible, sota l'autoritat i l'orientació de la Conferència de les Parts, que actua en qualitat de reunió de les Parts de l'Acord de París, i aquest mecanisme podrà ser utilitzat per les Parts a títol voluntari. El mecanisme serà supervisat per un òrgan que designarà la Conferència de les Parts en qualitat de reunió de les Parts d'aquest Acord, i tindrà per objecte:

a) Promoure la mitigació de les emissions de gasos amb efecte d'hivernacle, fomentant al mateix temps el desenvolupament sostenible;

b) Incentivar i facilitar la participació en la mitigació de les emissions de gasos amb efecte d'hivernacle de les entitats públiques i privades que comptin amb l'autorització de les Parts;

c) Contribuir a la reducció dels nivells d'emissió en la Part d'acollida, que es beneficiarà d'activitats de mitigació per les quals es generaran reduccions de les emissions que podrà utilitzar també una altra Part per complir amb la seva contribució determinada a escala nacional;

d) Produir una mitigació global de les emissions mundials.

5. Les reduccions de les emissions que generi el mecanisme esmentat a l'apartat 4 d'aquest article no s'hauran d'utilitzar per demostrar l'acompliment de la contribució determinada a escala nacional de la

Part d'acollida, si una altra Part les utilitza per demostrar l'acompliment de la seva pròpia contribució determinada a escala nacional.

6. La Conferència de les Parts, que actua en qualitat de reunió de les Parts d'aquest Acord, vetllarà perquè una part dels fons provinents de les activitats que es facin en el marc del mecanisme esmentat a l'apartat 4 d'aquest article s'utilitzi per sufragar les despeses administratives, així com per ajudar les Parts que són països en desenvolupament, particularment vulnerables als efectes adversos del canvi climàtic, a fer front a les despeses de l'adaptació.

7. La Conferència de les Parts, en qualitat de reunió de les Parts d'aquest Acord, aprovarà les normes, les modalitats i els procediments del mecanisme a què es refereix l'apartat 4 d'aquest article en el seu primer període de sessions.

8. Les Parts reconeixen la importància de pràctiques i enfocaments no basats en el mercat, integrats, globals i equilibrats i que les ajudin a implementar les seves contribucions determinades a escala nacional, en el context del desenvolupament sostenible i de l'eradicació de la pobresa de manera coordinada i eficaç, entre d'altres mitjançant la mitigació, l'adaptació, el finançament, la transferència de tecnologia i el foment de la capacitat, segons escaigui. Aquests enfocaments i pràctiques tindran per objecte:

a) Promoure l'ambició relativa a la mitigació i l'adaptació;

b) Reforçar la participació pública i privada en l'aplicació de les contribucions determinades a escala nacional;

c) Oferir oportunitats per a la coordinació dels instruments i els dispositius institucionals pertinents.

9. Es defineix un marc de pràctiques en matèria de desenvolupament sostenible no relacionades amb el mercat, per tal de promoure les pràctiques no relacionades amb el mercat mencionades a l'apartat 8 d'aquest article.

Article 7

1. Les Parts estableixen l'objectiu mundial relatiu a l'adaptació, que consisteix a augmentar la capacitat d'adaptació, reforçar la resiliència, reduir la vulnerabilitat al canvi climàtic amb mires a contribuir al desenvolupament sostenible, i aconseguir una resposta d'adaptació adequada en el context de l'objectiu relatiu a la temperatura esmentat a l'article 2.

2. Les Parts reconeixen que l'adaptació és un problema mundial que incumbeix tothom, amb dimensions locals, subnacionals, nacionals, regionals

i internacionals, i que és un element fonamental de la resposta mundial a llarg termini davant el canvi climàtic i contribueix a aquesta resposta, per protegir les persones, els mitjans d'existència i els ecosistemes, tenint en compte les necessitats urgents i immediates de les Parts que són països en desenvolupament particularment vulnerables als efectes adversos del canvi climàtic.

3. Els esforços d'adaptació que realitzin les Parts que són països en desenvolupament seran reconeguts, de conformitat amb les modalitats que adopti la Conferència de les Parts, que actua en qualitat de reunió de les Parts d'aquest Acord, en la seva primera sessió.

4. Les Parts reconeixen que la necessitat actual d'adaptació és considerable, que un increment dels nivells de mitigació pot reduir la necessitat d'esforços addicionals d'adaptació, i que un augment de les necessitats d'adaptació pot comportar majors costos d'adaptació.

5. Les Parts reconeixen que la tasca d'adaptació s'hauria de dur a terme mitjançant un enfocament impulsat pels països, que atengui les qüestions de gènere, participatiu i del tot transparent, que tingui en compte els grups, les comunitats i els ecosistemes vulnerables, i que s'hauria de basar i inspirar en la millor informació científica disponible i, quan correspongui, en els coneixements tradicionals, els coneixements dels pobles indígenes i els sistemes de coneixements locals, per integrar l'adaptació en les polítiques i, si escau, les mesures socioeconòmiques i ambientals pertinents.

6. Les Parts reconeixen la importància del suport i de la cooperació internacional als esforços d'adaptació i la importància de tenir en compte les necessitats de les Parts que són països en desenvolupament, en especial de les que són particularment vulnerables als efectes adversos del canvi climàtic.

7. Les Parts haurien de reforçar la seva cooperació per potenciar l'acció per l'adaptació, tenint en compte el Marc d'adaptació de Cancún, entre altres coses per:

- a) Intercanviar informació, bones pràctiques, experiències i ensenyaments obtinguts, en relació, segons el cas, amb la ciència, la planificació, les polítiques i l'aplicació de mesures d'adaptació, entre altres coses;
- b) Reforçar els arranjaments institucionals, en particular els del Conveni que estiguin al servei d'aquest Acord, per facilitar la síntesi de la informació i dels coneixements pertinents, i subministrar orientacions i suport tècnic a les Parts;
- c) Millorar els coneixements científics sobre el clima, incloent-hi la investigació, l'observació sistemàtica

del sistema climàtic i els sistemes d'alerta precoç, de manera que doni suport als serveis climàtics i fonamenti l'adopció de decisions;

d) Ajudar les Parts que són països en desenvolupament a identificar les pràctiques eficaces i les necessitats d'adaptació, les prioritats, el suport prestat i rebut per les mesures i els esforços d'adaptació, les dificultats i les mancances, d'una manera que permeti promoure les bones pràctiques;

e) Incrementar l'eficàcia i la perennitat de les mesures d'adaptació.

8. S'encoratja les organitzacions i organismes especialitzats de les Nacions Unides perquè donin suport als esforços de les Parts per dur a terme les mesures esmentades en l'apartat 7 d'aquest article, tenint en compte les disposicions del seu apartat 5.

9. Cada Part, quan sigui el cas, emprèn processos de planificació de l'adaptació i adopta mesures, com la formulació o la millora dels plans, les polítiques i/o contribucions pertinents, inclosos:

- a) L'aplicació de mesures, iniciatives i/o esforços d'adaptació;
- b) El procés de formulació i execució dels plans nacionals d'adaptació;
- c) L'avaluació dels efectes del canvi climàtic i de la seva vulnerabilitat, amb mires a formular mesures prioritàries determinades a escala nacional, tenint en compte les poblacions, els llocs i els ecosistemes vulnerables;
- d) El seguiment i l'avaluació dels plans, les polítiques, els programes i les mesures d'adaptació, i de l'obtenció dels ensenyaments corresponents; i
- e) L'augment de la resiliència dels sistemes socioeconòmics i ecològics, en particular mitjançant la diversificació econòmica i la gestió sostenible dels recursos naturals.

10. Cada Part, quan sigui escaient, hauria de presentar i actualitzar periòdicament una comunicació sobre l'adaptació, que podrà incloure les seves prioritats, les seves necessitats d'aplicació i de suport, els seus projectes i mesures, sense que això suposi una càrrega addicional per a les Parts que són països en desenvolupament.

11. La comunicació sobre l'adaptació esmentada en l'apartat 10 d'aquest article, segons el cas, s'haurà de presentar i actualitzar periòdicament, com un component d'altres comunicacions o documents, o s'haurà de presentar paral·lelament, per exemple, a un pla nacional d'adaptació a la contribució determinada a escala nacional prevista a l'apartat 2 de l'article 4, o en una comunicació nacional.

12. La comunicació sobre l'adaptació esmentada en l'apartat 10 d'aquest article s'haurà d'inscriure en un registre públic que portarà el secretariat.

13. Es prestarà suport internacional reforçat continu a les Parts que són països en desenvolupament per a l'aplicació dels apartats 7, 9, 10 i 11 d'aquest article, de conformitat amb les disposicions dels articles 9, 10 i 11.

14. El balanç mundial previst a l'article 14, entre altres coses, haurà de:

- a) Reconèixer els esforços d'adaptació de les Parts que són països en desenvolupament;
- b) Reforçar l'aplicació de les mesures d'adaptació tenint en compte la comunicació sobre l'adaptació esmentada en l'apartat 10 d'aquest article;
- c) Examinar la idoneïtat i eficàcia de l'adaptació i el suport que se li ha prestat;
- d) Examinar els progressos globals realitzats en l'assoliment de l'objectiu mundial relatiu a l'adaptació que s'enuncia en l'apartat 1 d'aquest article.

Article 8

1. Les Parts reconeixen la importància d'evitar i de reduir al mínim les pèrdues i els danys relacionats amb els efectes adversos del canvi climàtic, en particular els fenòmens meteorològics extrems i els fenòmens que es manifesten lentament, així com la contribució del desenvolupament sostenible a la reducció del risc de pèrdues i danys.

2. El Mecanisme internacional de Varsòvia per a les pèrdues i els danys relacionats amb les repercussions del canvi climàtic estarà subjecte a l'autoritat i a l'orientació de la Conferència de les Parts, que actua en qualitat de reunió de les Parts de l'Acord de París, i podrà millorar-se i reforçar-se segons el que aquesta darrera determini.

3. Les Parts haurien de millorar la comprensió, les mesures i el suport, de manera cooperativa i facilitadora, entre altres coses a través del Mecanisme internacional de Varsòvia, quan correspongui, respecte a les pèrdues i danys relacionats amb els efectes adversos del canvi climàtic.

4. Per tant, les esferes en què s'hauria d'actuar de manera cooperativa i facilitadora per millorar la comprensió, les mesures i el suport podran incloure:

- a) Els sistemes d'alerta precog;
- b) La preparació per a situacions d'emergència;
- c) Els fenòmens que es manifesten lentament;
- d) Els fenòmens susceptibles de produir pèrdues i danys irreversibles i permanents;

e) L'avaluació i la gestió integral dels riscos;

f) Els dispositius d'assegurances de danys, la mancomunació del risc climàtic i altres solucions en l'àmbit de les assegurances;

g) Les pèrdues no econòmiques;

h) La resiliència de les comunitats, dels mitjans d'existència i dels ecosistemes.

5. El Mecanisme internacional de Varsòvia col·laborarà amb els òrgans i grups d'experts ja existents en el marc de l'Acord, així com amb les organitzacions i els òrgans d'experts competents que operen al marge d'aquest Acord.

Article 9

1. Les Parts que són països desenvolupats hauran de proporcionar recursos financers a les Parts que són països en desenvolupament per prestar-los assistència tant en la mitigació com en l'adaptació, i seguir complint així les seves obligacions en virtut del Conveni.

2. S'invita les altres Parts que prestin o segueixin prestant aquest suport de manera voluntària.

3. En el marc d'un esforç mundial, les Parts que són països desenvolupats haurien de seguir encapçalant els esforços dirigits a mobilitzar finançament per al clima a partir d'una gran varietat de fonts, instruments i sectors, tenint en compte l'important rol dels fons públics, a través de diverses mesures, com el suport a les estratègies controlades pels països, i tenint en compte les necessitats i les prioritats de les Parts que són països en desenvolupament. Aquesta mobilització de finançament per al clima hauria de representar una progressió respecte als esforços anteriors.

4. En el subministrament d'un major nivell de recursos financers s'hauria de buscar un equilibri entre l'adaptació i la mitigació, tenint en compte les estratègies que determinen els països i les prioritats i necessitats de les Parts que són països en desenvolupament, en especial de les que són particularment vulnerables als efectes adversos del canvi climàtic i tenen limitacions importants de capacitat, com els països menys avançats i els petits estats insulars en desenvolupament, i tenint en compte la necessitat de recursos públics i a títol de donació per a la tasca d'adaptació.

5. Les Parts que són països desenvolupats hauran de comunicar biennalment informació quantitativa i qualitativa de caràcter indicatiu en relació amb les disposicions dels apartats 1 i 3 d'aquest article, segons correspongui, incloent-hi els nivells projectats de recursos financers públics que se subministraran a les Parts que són països en desenvolupament, quan es coneguin. S'encoratja les altres Parts que

proporcionen recursos que comuniquin biennalment aquesta informació de manera voluntària.

6. El balanç mundial mencionat a l'article 14 tindrà en compte la informació pertinent que proporcionin les Parts que són països desenvolupats i/o els òrgans de l'Acord sobre els esforços relacionats amb el finançament per al clima.

7. Les Parts que són països desenvolupats hauran de proporcionar biennalment informació transparent i coherent sobre el suport a les Parts que són països en desenvolupament que s'hagi prestat i mobilitzat mitjançant intervencions públiques, de conformitat amb les modalitats, els procediments i les directrius que aprovi la Conferència de les Parts, que actua en qualitat de reunió de les Parts de l'Acord de París en la seva primera sessió, tal com s'estableix en l'apartat 13 de l'article 13. S'encoratja a les altres Parts a fer el mateix.

8. El Mecanisme financer del Conveni, incloses les seves entitats funcionals, constituirà el mecanisme financer d'aquest Acord.

9. Les institucions al servei d'aquest Acord, incloses les entitats encarregades del funcionament del Mecanisme financer del Conveni, procuraran oferir a les Parts que són països en desenvolupament, especialment als països menys avançats i als petits estats insulars en desenvolupament, un accés eficient als recursos financers mitjançant procediments d'aprovació simplificats i un major suport per a la preparació, en el marc dels seus plans i estratègies nacionals sobre el clima.

Article 10

1. Les Parts comparteixen una visió a llarg termini sobre la importància de fer plenament efectius el desenvolupament i la transferència de tecnologia per millorar la resiliència al canvi climàtic i reduir les emissions de gasos amb efecte d'hivernacle.

2. Les Parts, prenent nota de la importància de la tecnologia per a la posada en pràctica de mesures de mitigació i adaptació en virtut d'aquest Acord i tenint en compte els esforços empresos de desplegament i difusió de tecnologia, reforcen l'acció concertada relativa al desenvolupament i la transferència de tecnologia.

3. El Mecanisme tecnològic establert en el marc del Conveni contribuirà a l'aplicació d'aquest Acord.

4. S'estableix un marc tecnològic encarregat de donar directrius generals al Mecanisme tecnològic en la seva tasca de promoure i facilitar l'enfortiment del desenvolupament i la transferència de tecnologia a fi de donar suport a l'aplicació d'aquest Acord, amb mires a fer realitat la visió a llarg termini enunciat en l'apartat 1 d'aquest article.

5. Per donar una resposta mundial eficaç a llarg termini al canvi climàtic el creixement econòmic i el desenvolupament sostenible, és essencial accelerar, encoratjar i permetre la innovació. Aquest esforç rebrà el suport corresponent, entre d'altres, del Mecanisme tecnològic i, amb mitjans financers, del Mecanisme financer del Conveni, a fi de crear pràctiques concertades en el camp de la investigació i el desenvolupament, i de facilitar l'accés de les Parts que són països en desenvolupament a la tecnologia, especialment a les primeres etapes del cicle tecnològic.

6. Es donarà suport, en particular de caràcter financer, a les Parts que són països en desenvolupament per a l'aplicació d'aquest article, entre altres coses per reforçar l'acció concertada en el desenvolupament i la transferència de tecnologia a les diferents etapes del cicle tecnològic, amb mires a aconseguir un equilibri entre el suport destinat a la mitigació i a l'adaptació. El balanç mundial esmentat a l'article 14 tindrà en compte la informació que es comuniqui sobre els esforços relacionats amb el suport al desenvolupament de tecnologia i a la seva transferència a les Parts que són països en desenvolupament.

Article 11

1. El reforçament de la capacitat en el marc d'aquest Acord hauria de millorar les capacitats i les competències de les Parts que són països en desenvolupament, especialment de les que tenen menys capacitat, com els països menys avançats, i les que són particularment vulnerables als efectes adversos del canvi climàtic, com els petits estats insulars en desenvolupament, per dur a terme una acció eficaç contra el canvi climàtic. Entre altres coses, s'han d'aplicar mesures d'adaptació i mitigació, i s'hauria de facilitar el desenvolupament, la difusió i el desplegament de tecnologia, l'accés al finançament per al clima, els aspectes pertinents de l'educació, formació i sensibilització del públic i la comunicació d'informació de forma transparent, oportuna i exacta.

2. El foment de la capacitat hauria de ser impulsat pels països, prenent en compte les necessitats nacionals i respondre-hi, i fomentar la implicació de les Parts, especialment de les que són països en desenvolupament, en particular pel que fa als plans nacional, subnacional i local. El foment de la capacitat hauria d'inspirar-se en les lliçons apreses, particularment en les activitats en aquesta esfera realitzades en el marc del Conveni, i hauria de ser un procés eficaç, interactiu, participatiu, transversal i que tingui en compte les qüestions de gènere.

3. Totes les Parts haurien de cooperar per incrementar la capacitat de posar en obra aquest

Acord de les Parts que són països en desenvolupament. Les Parts que són països desenvolupats haurien d'intensificar el suport prestat a les activitats de foment de la capacitat de les Parts que són països en desenvolupament.

4. Totes les Parts que s'esforcen per augmentar la capacitat de les Parts que són països en desenvolupament per aplicar aquest Acord mitjançant pràctiques regionals, bilaterals i multilaterals, entre d'altres, hauran d'informar periòdicament sobre aquestes activitats o mesures de foment de la capacitat. Les Parts que són països en desenvolupament haurien de comunicar periòdicament els progressos en l'execució de qualsevol pla, política, activitat o mesura de foment de la capacitat que apliquin per fer efectiu Acord.

5. Les activitats de foment de la capacitat es potenciaran mitjançant els arranjaments institucionals apropiats per l'aplicació d'aquest Acord, inclosos els arranjaments d'aquest tipus que s'hagin establert en el marc del Conveni que estiguin al servei de l'Acord. La Conferència de les Parts, en qualitat de reunió de les Parts d'aquest Acord, examinarà i adoptarà una decisió sobre els arranjaments institucionals inicials per al foment de la capacitat en la seva primera sessió.

Article 12

Les Parts cooperen, quan escau, en l'aprovació de mesures per millorar l'educació, la formació, la sensibilització i la participació del públic i l'accés públic a la informació sobre el canvi climàtic, considerant la importància d'aquestes mesures per millorar l'acció en el marc d'aquest Acord.

Article 13

1. Amb la finalitat de fomentar la confiança mútua i promoure l'aplicació efectiva, a través d'aquest Acord s'estableix un marc de transparència reforçat per a les mesures i el suport, dotat de certa flexibilitat per tenir en compte les diferents capacitats de les Parts i basat en l'experiència col·lectiva.

2. El marc de transparència oferirà flexibilitat a les Parts que són països en desenvolupament que ho necessitin, tenint en compte les seves capacitats, per a l'aplicació de les disposicions d'aquest article. Aquesta flexibilitat es reflectirà en les modalitats, els procediments i les directrius previstes a l'apartat 13 d'aquest article.

3. El marc de transparència reforça i es basa en els arranjaments per a la transparència previstos en el Conveni; reconeix les circumstàncies especials dels països menys avançats i els petits estats insulars en desenvolupament, i s'ha d'aplicar de manera prevalentment facilitadora, no intrusiva i no

punitiva, respectant la sobirania nacional, per evitar imposar una càrrega indeguda a les Parts.

4. Els arranjaments per a la transparència previstos en el Conveni, com les comunicacions nacionals, els informes biennals i els informes biennals actualitzats, l'avaluació i l'examen internacional, i les consultes i les anàlisis internacionals, fan part de l'experiència que es tindrà en compte per elaborar les modalitats, els procediments i les directrius previstos en l'apartat 13 d'aquest article.

5. El propòsit del marc de transparència de les mesures és donar una visió clara de les mesures adoptades per fer front al canvi climàtic a la llum de l'objectiu del Conveni, enunciat en el seu article 2, entre altres coses augmentant la claredat i facilitant el seguiment dels progressos realitzats en relació amb les contribucions determinades a escala nacional de cada una de les Parts en virtut de l'article 4, i de les mesures d'adaptació adoptades per les Parts en virtut de l'article 7, incloses les bones pràctiques, les prioritats, les necessitats i les carències, com a base per al balanç mundial esmentat a l'article 14.

6. El propòsit del marc de transparència del suport és donar una visió clara del suport prestat o rebut per les diferents Parts en el context de les mesures per fer front al canvi climàtic previstes en els articles 4, 7, 9, 10 i 11 i oferir, en la mesura del possible, un panorama complet del suport financer agregat que s'hagi prestat, com a base per al balanç mundial a què fa referència l'article 14.

7. Cada Part haurà de proporcionar periòdicament la informació següent:

a) Un informe sobre l'inventari nacional de les emissions antropògenes per les fonts i l'absorció antropògena pels pous de gasos d'efecte d'hivernacle, elaborat utilitzant les metodologies per a les bones pràctiques acceptades pel Grup Intergovernamental d'Experts sobre el Canvi Climàtic que hagi aprovat la Conferència de les Parts, que actua en qualitat de reunió de les Parts d'aquest Acord;

b) La informació necessària per fer un seguiment dels progressos assolits en l'aplicació i el compliment de la seva contribució determinada a escala nacional en virtut de l'article 4.

8. Cada Part hauria de proporcionar també informació relativa als efectes del canvi climàtic i a la tasca d'adaptació, de conformitat amb l'article 7, segons escaigui.

9. Les Parts que són països desenvolupats i les altres Parts que proporcionin suport, haurien de subministrar informació sobre el suport en forma de finançament, transferència de tecnologia i foment de la capacitat prestats a les Parts que són països en

desenvolupament, de conformitat amb les disposicions dels articles 9, 10 i 11.

10. Les Parts que són països en desenvolupament haurien de proporcionar informació sobre el suport que necessiten i el rebut, en forma de finançaments, transferència de tecnologia i ajuda al foment de la capacitat, de conformitat amb les disposicions dels articles 9, 10 i 11.

11. La informació comunicada per cada Part de conformitat amb els apartats 7 i 9 d'aquest article se sotmetrà a un examen tècnic per part d'experts, d'acord amb la Decisió 1/CP.21. Per a les Parts que són països en desenvolupament que ho requereixin a la llum de les seves capacitats, el procés d'examen inclourà assistència per determinar les necessitats de foment de la capacitat. A més, cada Part participarà en un examen, multilateral i centrat en la facilitació, dels progressos assolits segons l'article 9, així com en l'aplicació i realització de la seva contribució determinada a escala nacional.

12. L'examen tècnic per part d'experts previst en aquest apartat consistirà en la consideració del suport prestat per la Part interessada, segons correspongui, i de l'aplicació i el compliment per part d'aquesta darrera de la seva contribució determinada a escala nacional. L'examen tècnic també determinarà els àmbits en què pot millorar la Part interessada, i inclourà un examen de la coherència de la informació amb les modalitats, els procediments i les directrius mencionats en l'apartat 13 d'aquest article, tenint en compte la flexibilitat atorgada a aquesta Part, de conformitat amb l'apartat 2 d'aquest article. L'examen tècnic prestarà especial atenció a les respectives capacitats i circumstàncies nacionals de les Parts que són països en desenvolupament.

13. La Conferència de les Parts, que actua en qualitat de reunió de les Parts d'aquest Acord, en la seva primera sessió, aprofitant l'experiència adquirida amb els arranjaments relatius a la transparència en el marc del Conveni definint amb més detall en les disposicions d'aquest article, aprovarà modalitats, procediments i directrius comunes, segons escaigui, per a la transparència de les mesures i el suport.

14. Es donarà suport als països en desenvolupament per a l'aplicació d'aquest article.

15. També es donarà suport per augmentar de forma contínua la capacitat de transparència de les Parts que són països en desenvolupament.

Article 14

1. La Conferència de les Parts, que actua en qualitat de reunió de les Parts de l'Acord de París, farà periòdicament un balanç de l'aplicació d'aquest

Acord per determinar l'avançament col·lectiu en el compliment del seu propòsit i dels seus objectius a llarg termini ("el balanç mundial"). Ho farà de manera global i facilitadora, examinant la mitigació, l'adaptació, els mitjans d'aplicació i el suport, tenint en compte l'equitat i la millor informació científica disponible.

2. La Conferència de les Parts, que actua en qualitat de reunió de les Parts de l'Acord de París, farà el seu primer balanç mundial el 2023 i successivament, cada cinc anys, tret que es decideixi altrament.

3. Els resultats del balanç mundial informen les Parts perquè actualitzin i millorin, segons modalitats determinades a escala nacional, les seves mesures i el seu suport, de conformitat amb les disposicions pertinents d'aquest Acord, i perquè intensifiquin la cooperació internacional en l'acció climàtica.

Article 15

1. S'estableix un mecanisme per facilitar l'aplicació i promoure el compliment de les disposicions d'aquest Acord.

2. El mecanisme esmentat en l'apartat 1 consistirà en un comitè format per experts i de caràcter facilitador, que funcionarà de manera transparent, no acusatòria i no punitiva. El comitè prestarà especial atenció a les respectives circumstàncies i capacitats nacionals de les Parts.

3. El comitè funcionarà de conformitat amb les modalitats i els procediments que aprovi en la seva primera sessió la Conferència de les Parts, que actua en qualitat de reunió de les Parts d'aquest Acord, a qui dóna comptes anualment.

Article 16

1. La Conferència de les Parts, que és l'òrgan suprem del Conveni, actua com a reunió de les Parts d'aquest Acord.

2. Les Parts del Conveni que no siguin parts d'aquest Acord podran participar com a observadores en les deliberacions de qualsevol sessió de la Conferència de les Parts, que actua en qualitat de reunió de les Parts d'aquest Acord. Quan la Conferència de les Parts actuï com a reunió de les Parts d'aquest Acord, les decisions en l'àmbit de l'Acord seran adoptades únicament per les Parts d'aquest Acord.

3. Quan la Conferència de les Parts actuï com a reunió de les Parts d'aquest Acord, qualsevol membre de la Mesa de la Conferència de les Parts que representi a una Part del Conveni que en aquella data no sigui Part d'aquest Acord, serà substituït per un altre membre que serà elegit d'entre les Parts d'aquest Acord i per elles mateixes.

4. La Conferència de les Parts, que actua en qualitat de reunió de les Parts d'aquest Acord, examinarà

regularment l'aplicació de l'Acord i, de conformitat amb el seu mandat, prendrà les decisions necessàries per promoure'n una aplicació eficaç. Complirà les funcions que li assigni aquest Acord i:

a) Establirà els òrgans subsidiaris que consideri necessaris per a l'aplicació d'aquest Acord;

b) Exercirà les altres funcions que siguin necessàries per a l'aplicació d'aquest Acord.

5. El reglament intern de la Conferència de les Parts i els procediments financers aplicats en relació amb el Conveni s'apliquen *mutatis mutandis* en relació amb aquest Acord, tret que decideixi una altra cosa per consens la Conferència de les Parts, que actua en qualitat de reunió de les Parts d'aquest Acord.

6. El secretariat convocarà la primera sessió de la Conferència de les Parts, que actua en qualitat de reunió de les Parts d'aquest Acord, juntament amb la primera sessió de la Conferència de les Parts que es programi després de la data d'entrada en vigor d'aquest Acord. Els següents períodes ordinaris de sessions de la Conferència de les Parts, que actua en qualitat de reunió de les Parts d'aquest Acord, se celebraran juntament amb els períodes ordinaris de sessions de la Conferència de les Parts, tret que la Conferència de les Parts, que actua en qualitat de reunió de les Parts d'aquest Acord, decideixi altrament.

7. Les sessions extraordinàries de la Conferència de les Parts en qualitat de reunió de les Parts d'aquest Acord se celebraran cada vegada que la Conferència de les Parts en qualitat de reunió de les Parts d'aquest Acord ho consideri necessari, o quan una de les Parts ho sol·liciti per escrit, sempre que dins dels sis mesos següents a la data en què el secretariat hagi tramès a les Parts la sol·licitud, rebí el suport de com a mínim un terç de les Parts.

8. Les Nacions Unides, els seus organismes especialitzats i l'Agència Internacional de l'Energia Atòmica, així com tot estat membre d'aquestes organitzacions que no sigui Part del Conveni, podran estar representats com a observadors durant les sessions de la Conferència de les Parts, que actua en qualitat de reunió de les Parts d'aquest Acord. Qualsevol òrgan o organisme, ja sigui nacional o internacional, governamental o no governamental, que sigui competent en els assumptes de què tracta aquest Acord i que hagi informat el secretariat del seu desig d'estar representat com a observador en una sessió de la Conferència de les Parts que actua en qualitat de reunió de les Parts d'aquest Acord, podrà ser admès, tret que un terç de les Parts presents s'hi oposi. L'admissió i la participació dels observadors es regiran pel reglament esmentat a l'apartat 5 d'aquest article.

Article 17

1. El secretariat establert per l'article 8 del Conveni exercirà la funció de secretariat d'aquest Acord.

2. L'apartat 2 de l'article 8 del Conveni, sobre les funcions del secretariat, i l'apartat 3 de l'article 8 del Conveni, sobre les disposicions per al seu funcionament, s'aplicaran *mutatis mutandis* en aquest Acord. El secretariat exercirà, a més, les funcions que se li assignin en el marc d'aquest Acord i que li confii la Conferència de les Parts, que actua en qualitat de reunió de les Parts d'aquest Acord.

Article 18

1. L'Òrgan Subsidiari d'Assessorament Científic i Tecnològic, i l'Òrgan Subsidiari d'Execució establerts pels articles 9 i 10 del Conveni actuaran com a Òrgan Subsidiari d'Assessorament Científic i Tecnològic i Òrgan Subsidiari d'Execució d'aquest Acord, respectivament. Les disposicions del Conveni sobre el funcionament d'aquests dos òrgans s'aplicaran *mutatis mutandis* en aquest Acord. Les sessions de l'Òrgan Subsidiari d'Assessorament Científic i Tecnològic i de l'Òrgan Subsidiari d'Execució d'aquest Acord se celebraran conjuntament amb els de l'Òrgan Subsidiari d'Assessorament Científic i Tecnològic i l'Òrgan Subsidiari d'Execució del Conveni, respectivament.

2. Les Parts del Conveni que no siguin Parts d'aquest Acord podran participar com a observadores en les deliberacions de qualsevol sessió dels òrgans subsidiaris. Quan els òrgans subsidiaris actuïn com a òrgans subsidiaris d'aquest Acord, les decisions en l'àmbit de l'Acord únicament les adoptaran les Parts l'Acord.

3. Quan els òrgans subsidiaris establerts pels articles 9 i 10 del Conveni exerceixin les seves funcions respecte a qüestions d'interès per a aquest Acord, qualsevol membre de la mesa dels òrgans subsidiaris que representi una Part del Conveni que en aquella data no sigui Part de l'Acord, serà substituït per un altre membre que serà elegit d'entre les Parts de l'Acord i per elles mateixes.

Article 19

1. Els òrgans subsidiaris o altres arranjaments institucionals establerts pel Conveni o en el marc del mateix Conveni que no s'esmenten en aquest Acord estaran al servei d'aquest darrer si així ho decideix la Conferència de les Parts, que actua en qualitat de reunió de les Parts d'aquest Acord. La Conferència de les Parts, que actua en qualitat de reunió de les Parts d'aquest Acord, especificarà les funcions que hauran d'exercir aquests òrgans subsidiaris o arranjaments.

2. La Conferència de les Parts, que actua en qualitat de reunió de les Parts d'aquest Acord, podrà donar orientacions addicionals a aquests òrgans subsidiaris i arranjaments institucionals.

Article 20

1. Aquest Acord estarà obert a la signatura i subjecte a la ratificació, acceptació o aprovació dels estats i de les organitzacions regionals d'integració econòmica que siguin Parts del Conveni. Quedarà obert a la firma a la seu de les Nacions Unides a Nova York del 22 d'abril del 2016 al 21 d'abril del 2017, i a l'adhesió a partir de l'endemà que quedi tancada la signatura. Els instruments de ratificació, acceptació, aprovació o adhesió es dipositaran prop del Dipositari.

2. Les organitzacions regionals d'integració econòmica que passin a ser Parts d'aquest Acord sense que cap dels seus estats membres ho sigui quedaran subjectes a totes les obligacions dimanants de l'Acord. En el cas de les organitzacions regionals d'integració econòmica que tinguin un o més estats membres que siguin Parts de l'Acord, l'organització i els seus estats membres determinaran les seves responsabilitats respectives en el compliment de les obligacions que els incumbeixin en virtut d'aquest Acord. En aquests casos, l'organització i els estats membres no podran exercir simultàniament drets conferits per l'Acord.

3. Les organitzacions regionals d'integració econòmica indicaran en els seus instruments de ratificació, acceptació, aprovació o adhesió el seu grau de competència respecte a les qüestions regides per aquest Acord. Aquestes organitzacions també comunicaran qualsevol modificació substancial del seu àmbit de competència al Dipositari que, al seu torn, la comunicarà a les Parts.

Article 21

1. Aquest Acord entrarà en vigor el trigèsim dia comptat des de la data en què no menys de 55 Parts del Conveni, les emissions estimades de les quals representin globalment com a mínim un 55% del total de les emissions mundials de gasos amb efecte d'hivernacle, hagin dipositat els seus instruments de ratificació, acceptació, aprovació o adhesió.

2. A efectes exclusius de l'apartat 1 d'aquest article, per "total de les emissions mundials de gasos amb efecte d'hivernacle" s'entendrà la quantitat més actualitzada que les Parts del Conveni hagin comunicat a la data d'aprovació d'aquest Acord, o abans d'aquesta data.

3. Per cada estat o organització regional d'integració econòmica que ratifiqui, accepti o aprovi aquest Acord o s'hi adhereixi una vegada reunides les condicions per a l'entrada en vigor establertes en

l'apartat 1 d'aquest article, l'Acord entrarà en vigor el trigèsim dia comptat des de la data en què l'estat o l'organització regional d'integració econòmica hagi dipositat el seu instrument de ratificació, acceptació, aprovació o adhesió.

4. D'acord amb l'apartat 1 d'aquest article, l'instrument que dipositi una organització regional d'integració econòmica no comptarà a més a més dels que hagin dipositat els seus estats membres.

Article 22

Les disposicions de l'article 15 del Conveni sobre l'aprovació d'esmenes del Conveni s'aplicaran *mutatis mutandis* a aquest Acord.

Article 23

1. Les disposicions de l'article 16 del Conveni sobre l'aprovació i esmena dels annexos del Conveni s'aplicaran *mutatis mutandis* a aquest Acord.

2. Els annexos de l'Acord en formaran part integrant i, a menys que es disposi expressament una altra cosa, qualsevol referència a aquest Acord constituirà al mateix temps una referència a qualsevol dels seus annexos. Aquests annexos només podran contenir llistes, formularis i qualsevol altre material descriptiu que tracti d'assumptes científics, tècnics, de procediment o administratius.

Article 24

Les disposicions de l'article 14 del Conveni sobre l'arranjament de controvèrsies s'apliquen *mutatis mutandis* a aquest Acord.

Article 25

1. Cada Part disposa d'un vot, a excepció de les disposicions de l'apartat 2 d'aquest article.

2. Les organitzacions regionals d'integració econòmica, en els assumptes de la seva competència, exerciran el seu dret de vot amb un nombre de vots igual al nombre dels seus estats membres que siguin Parts d'aquest Acord. Aquestes organitzacions no exerciran el seu dret de vot si qualsevol dels seus estats membres exerceix el seu, i viceversa.

Article 26

El Secretari General de les Nacions Unides és el Dipositari d'aquest Acord.

Article 27

No es poden formular reserves a aquest Acord.

Article 28

1. Qualsevol de les Parts pot denunciar aquest Acord mitjançant notificació per escrit al Dipositari en qualsevol moment després que hagin transcorregut tres anys a partir de la data d'entrada en vigor de l'Acord per a aquesta Part.

2. La denúncia tindrà efecte al cap d'un any comptat des de la data en què el Dipositari hagi rebut la notificació corresponent o, posteriorment, en la data que s'indiqui a la notificació.

3. Es considera que la Part que haurà denunciat el Conveni haurà denunciat alhora aquest Acord.

Article 29

L'original d'aquest Acord, així com els seus textos en àrab, xinès, espanyol, francès, anglès i rus, són igualment autèntics, i es dipositarà prop del Secretari General de les Nacions Unides.

FET a París el dia dotze de desembre de dos mil quinze.

I, PERQUÈ CONSTI, els infrascrits, degudament autoritzats a aquest efecte, signen aquest Acord.

Situació el 13 d'octubre del 2016 de l'Acord de París

Estats signataris: 191

Estats part: 79

Entrada en vigor: 4 de novembre del 2016

Estat	Signatura	Ratificació, Acceptació (A), Aprovació (AA)
Afganistan	22 abr. 2016	
Albània	22 abr. 2016	21 set. 2016
Alemanya	22 abr. 2016	5 oct. 2016
Algèria	22 abr. 2016	
Andorra	22 abr. 2016	
Angola	22 abr. 2016	
Antigua i Barbuda	22 abr. 2016	21 set. 2016
Argentina	22 abr. 2016	21 set. 2016
Armènia	20 set. 2016	
Austràlia	22 abr. 2016	
Àustria	22 abr. 2016	5 oct. 2016
Azerbaidjan	22 abr. 2016	
Bahames	22 abr. 2016	22 ag. 2016
Bahrain	22 abr. 2016	
Bangladesh	22 abr. 2016	21 set. 2016
Barbados	22 abr. 2016	22 abr. 2016
Bèlgica	22 abr. 2016	
Belize	22 abr. 2016	22 abr. 2016
Benín	22 abr. 2016	
Bhutan	22 abr. 2016	
Bielorússia	22 abr. 2016	21 set. 2016A

Bolívia (Estat Plurinacional)	22 abr. 2016	5 oct. 2016
Bòsnia i Hercegovina	22 abr. 2016	
Botswana	22 abr. 2016	
Brasil	22 abr. 2016	21 set. 2016
Brunei Darussalam	22 abr. 2016	21 set. 2016
Bulgària	22 abr. 2016	
Burkina Faso	22 abr. 2016	
Burundi	22 abr. 2016	
Cabo Verde	22 abr. 2016	
Cambodja	22 abr. 2016	
Camerun	22 abr. 2016	29 jul. 2016
Canadà	22 abr. 2016	5 oct. 2016
Colòmbia	22 abr. 2016	
Comores	22 abr. 2016	
Congo	22 abr. 2016	
Costa d'Ivori	22 abr. 2016	
Costa Rica	22 abr. 2016	
Croàcia	22 abr. 2016	
Cuba	22 abr. 2016	
Dinamarca	22 abr. 2016	
Djibouti	22 abr. 2016	
Dominica	22 abr. 2016	21 set. 2016
Egipte	22 abr. 2016	
El Salvador	22 abr. 2016	
Emirats Àrabs Units	22 abr. 2016	21 set. 2016 A
Equador	26 jul. 2016	
Eritrea	22 abr. 2016	
Eslovàquia	22 abr. 2016	5 oct. 2016
Eslovènia	22 abr. 2016	
Espanya	22 abr. 2016	
Estats Units d'Amèrica	22 abr. 2016	3 set. 2016 A
Estònia	22 abr. 2016	
Etiòpia	22 abr. 2016	
Federació de Rússia	22 abr. 2016	
Fiji	22 abr. 2016	22 abr. 2016
Filipines	22 abr. 2016	
Finlàndia	22 abr. 2016	
França	22 abr. 2016	5 oct. 2016
Gabon	22 abr. 2016	
Gàmbia	26 abr. 2016	
Geòrgia	22 abr. 2016	
Ghana	22 abr. 2016	21 set. 2016
Grècia	22 abr. 2016	

Grenada	22 abr. 2016	22 abr. 2016
Guatemala	22 abr. 2016	
Guinea	22 abr. 2016	21 set. 2016
Guinea Bissau	22 abr. 2016	
Guinea Equatorial	22 abr. 2016	
Guyana	22 abr. 2016	20 maig 2016
Haití	22 abr. 2016	
Hondures	22 abr. 2016	21 set. 2016
Hongria	22 abr. 2016	5 oct. 2016
Iemen	23 set. 2016	
Illes Cook	24 juny 2016	1 set. 2016
Illes Marshall	22 abr. 2016	22 abr. 2016
Illes Salomó	22 abr. 2016	21 set. 2016
Índia	22 abr. 2016	2 oct. 2016
Indonèsia	22 abr. 2016	
Iran (República Islàmica de l')	22 abr. 2016	
Irlanda	22 abr. 2016	
Islàndia	22 abr. 2016	21 set. 2016 A
Israel	22 abr. 2016	
Itàlia	22 abr. 2016	
Jamaica	22 abr. 2016	
Japó	22 abr. 2016	
Jordània	22 abr. 2016	
Kazakhstan	2 ag. 2016	
Kenya	22 abr. 2016	
Kirguizistan	21 set. 2016	
Kiribati	22 abr. 2016	21 set. 2016
Kuwait	22 abr. 2016	
Laos (República Democràtica Popular de)	22 abr. 2016	7 set. 2016
Lesotho	22 abr. 2016	
Letònia	22 abr. 2016	
Líban	22 abr. 2016	
Libèria	22 abr. 2016	
Líbia	22 abr. 2016	
Liechtenstein	22 abr. 2016	
Lituània	22 abr. 2016	
Luxemburg	22 abr. 2016	
Macedònia	22 abr. 2016	
Madagascar	22 abr. 2016	21 set. 2016
Malàisia	22 abr. 2016	
Malawi	20 set. 2016	

Maldives	22 abr. 2016	22 abr. 2016
Mali	22 abr. 2016	23 set. 2016
Malta	22 abr. 2016	5 oct. 2016
Marroc	22 abr. 2016	21 set. 2016
Maurici	22 abr. 2016	22 abr. 2016
Mauritània	22 abr. 2016	
Mèxic	22 abr. 2016	21 set. 2016
Micronèsia (Estats Federats de)	22 abr. 2016	15 set. 2016
Moçambic	22 abr. 2016	
Mònaco	22 abr. 2016	
Mongòlia	22 abr. 2016	21 set. 2016
Montenegro	22 abr. 2016	
Myanmar	22 abr. 2016	
Namíbia	22 abr. 2016	21 set. 2016
Nauru	22 abr. 2016	22 abr. 2016
Nepal	22 abr. 2016	5 oct. 2016
Níger	22 abr. 2016	21 set. 2016
Nigèria	22 abr. 2016	
Noruega	22 abr. 2016	20 juny 2016
Nova Zelanda ¹	22 set. 2016	4 oct. 2016
Oman	22 abr. 2016	
Països Baixos	22 abr. 2016	
Pakistan	22 abr. 2016	
Palau	22 abr. 2016	22 abr. 2016
Palestina (Estat de)	22 abr. 2016	22 abr. 2016
Panamà	22 abr. 2016	21 set. 2016
Papua Nova Guinea	22 abr. 2016	21 set. 2016
Paraguai	22 abr. 2016	
Perú	22 abr. 2016	25 jul. 2016
Polònia	22 abr. 2016	7 oct. 2016
Portugal	22 abr. 2016	5 oct. 2016
Qatar	22 abr. 2016	
Regne Unit de la Gran Bretanya i Irlanda del Nord	22 abr. 2016	
República Centreafricana	22 abr. 2016	11 oct. 2016
República de Corea	22 abr. 2016	
República de Moldàvia	21 set. 2016	
República Democràtica del Congo	22 abr. 2016	
República Democràtica Popular de Laos	22 abr. 2016	

República dominicana	22 abr. 2016	
República Popular Democràtica de Corea	22 abr. 2016	1 ag. 2016
República Txeca	22 abr. 2016	
Romania	22 abr. 2016	
Rwanda	22 abr. 2016	6 oct. 2016
Saint Kitts i Nevis	22 abr. 2016	22 abr. 2016
Saint Lucia	22 abr. 2016	22 abr. 2016
Saint Vincent i les Grenadines	22 abr. 2016	29 juny 2016
Samoa	22 abr. 2016	22 abr. 2016
San Marino	22 abr. 2016	
Sao Tomé i Príncep	22 abr. 2016	
Senegal	22 abr. 2016	21 set. 2016
Sèrbia	22 abr. 2016	
Seychelles	25 abr. 2016	29 abr. 2016
Sierra Leone	22 set. 2016	
Singapur	22 abr. 2016	21 set. 2016
Somàlia	22 abr. 2016	22 abr. 2016
Sri Lanka	22 abr. 2016	21 set. 2016
Sud-àfrica	22 abr. 2016	
Sudan	22 abr. 2016	
Sudan del Sud	22 abr. 2016	
Suècia	22 abr. 2016	13 oct. 2016
Suïssa	22 abr. 2016	
Surinam	22 abr. 2016	
Swazilàndia	22 abr. 2016	21 set. 2016
Tadjikistan	22 abr. 2016	
Tailàndia	22 abr. 2016	21 set. 2016
Tanzània (República Unida de)	22 abr. 2016	
Timor Oriental	22 abr. 2016	
Togo	19 set. 2016	
Tonga	22 abr. 2016	21 set. 2016
Trinitat i Tobago	22 abr. 2016	
Tunísia	22 abr. 2016	
Turkmenistan	23 set. 2016	
Turquia	22 abr. 2016	
Tuvalu	22 abr. 2016	22 abr. 2016
Txad	22 abr. 2016	

Ucraïna	22 abr. 2016	19 set. 2016
Uganda	22 abr. 2016	21 set. 2016
Unió Europea	22 abr. 2016	5 oct. 2016
Uruguai	22 abr. 2016	
Vanuatu	22 abr. 2016	21 set. 2016
Veneçuela (República Bolivariana de)	22 abr. 2016	
Vietnam	22 abr. 2016	
Xile	20 set. 2016	
Xina	22 abr. 2016	3 set. 2016
Xipre	22 abr. 2016	
Zàmbia	20 set. 2016	
Zimbabwe	22 abr. 2016	

Declaracions (la declaració s'ha formulat en ratificar, acceptar, aprovar o adherir-se , llevat d'indicació que precedeixi el text)

Bèlgica

Declaració feta en el moment de la signatura:

“Aquesta signatura compromet alhora la Regió Valona, la Regió Flamenca i la Regió de Brussel·les capital.”

Illes Cook

Declaració:

El Govern de les Illes Cook declara que entén que l'acceptació de l'Acord de París i la seva aplicació no constitueixen de cap manera una renúncia a l'exercici dels drets reconeguts pel dret internacional pel que fa a la responsabilitat dels estats pels efectes nefastes del canvi climàtic i que cap disposició de l'Acord de París es pot interpretar com a derogatòria dels principis generals de dret internacional o com a renúncia a cap reclamació o dret que concerneixi la compensació deguda als efectes del canvi climàtic.

El Govern de les Illes Cook declara a més que, a la llum de la informació científica més recent disponible i de l'avaluació del canvi climàtic i els seus efectes, considera que les obligacions de l'Acord de París en matèria de reducció d'emissions són insuficients per impedir una estabilització de la temperatura global d'1,5°C com a màxim respecte als nivells preindustrials, i com a conseqüència, aquestes emissions tindran greus conseqüències per als nostres interessos nacionals...

Índia

Declaració:

El Govern de l'Índia declara, d'acord amb la seva interpretació, que ratifica l'Acord de París de

conformitat amb la seva legislació nacional; tenint present tant el seu programa de desenvolupament, en particular l'eradicació de la pobresa i la satisfacció de les necessitats bàsiques de tots els seus ciutadans, com el compromís de seguir en la via del creixement amb feble consum de carboni, i partint del principi de disponibilitat sense obstacles de fonts d'energia i de tecnologies poc contaminants, això com de recursos financers arreu, i basant-se en una avaluació justa i ambiciosa del compromís mundial per lluitar contra el canvi climàtic.

Mèxic

Declaració interpretativa:

“...de conformitat amb la legislació nacional, i tenint en compte la informació científica més recent disponible i considerada pel Grup d'Experts Intergovernamental sobre l'Evolució del Clima, els Estats Units Mexicans entenen que les emissions de gasos d'efecte d'hivernacle significa l'alliberament a l'atmosfera de gasos d'efecte d'hivernacle i/o dels seus precursors i aerosols, inclosos, quan escau, compostos d'efecte d'hivernacle, en una àrea específica i durant un període específic de temps.

Micronèsia (Estats Federats de)

Declaració:

El Govern dels Estats Federats de Micronèsia declara que entén que la ratificació de l'Acord de París no constitueix una renúncia a l'exercici dels drets del Govern dels Estats Federats de Micronèsia reconeguts pel dret internacional pel que fa a la responsabilitat dels estats pels efectes nefastes del canvi climàtic i que cap disposició de l'Acord de París es pot interpretar com a derogatòria dels principis generals de dret internacional o com a renúncia a cap reclamació o dret que concerneixi la compensació i la responsabilitat deguda als efectes del canvi climàtic; i

El Govern dels Estats Federats de Micronèsia declara a més que, a la llum de la informació científica més recent disponible i de l'avaluació del canvi climàtic i dels seus efectes, considera que les obligacions en matèria de reducció d'emissions de l'Acord de París són insuficients per impedir un augment de la temperatura global superior a 1,5°C respecte als nivells preindustrials, i com a conseqüència, aquestes emissions afectaran greument els interessos nacionals del Govern dels Estats Federats de Micronèsia.

Illes Marshall

Declaració:

...el Govern de la República de les Illes Marshall declara que entén que la ratificació de l'Acord de París no constitueix de cap manera una renúncia a l'exercici dels drets reconeguts d'acord amb altres

lleis, inclòs el dret internacional, i la comunicació dipositada en l'instrument de ratificació ha d'incloure una declaració a aquest efecte, perquè consti a nivell internacional:

A MÉS, el Govern de la República de les Illes Marshall declara que, a la llum de la informació científica més recent disponible i tenint en compte l'avaluació del canvi climàtic i els seus impactes, considera que les obligacions de reducció d'emissions previstes a l'article 3 del Protocol de Kyoto, a l'Esmena de Doha i a l'Acord de París esmentat són insuficients per impedir un augment de la temperatura global d'1,5°C respecte als nivells preindustrials, i com a conseqüència, aquestes emissions tindran greus conseqüències per als nostres interessos nacionals...

Nauru

Declaració:

...El Govern de Nauru declara que entén que la ratificació de l'Acord de París no constitueix de cap manera una renúncia a l'exercici dels drets reconeguts pel dret internacional pel que fa a la responsabilitat dels estats pels efectes negatius del canvi climàtic.

A MÉS el Govern de Nauru declara que cap disposició en l'Acord no es pot interpretar com a derogatòria dels principis generals de dret internacional.

I A MÉS, el Govern de Nauru declara que considera que l'article 8 i l'apartat 51 de la Decisió 1/CP.21 no limiten de cap manera la capacitat de les Parts del Conveni marc de les Nacions Unides sobre el canvi climàtic o de l'Acord d'aixecar, revisar o tractar qualsevol qüestió present o futura relatives a temes de responsabilitat i de compensació.

La República de Nauru subratlla la seva preocupació amb vista al reconeixement i la presa en consideració dels seus interessos nacionals.

Illes Salomó

Declaració:

...el Govern de les Illes Salomó declara que entén que l'acceptació de l'Acord de París esmentat no constitueix de cap manera una renúncia als drets reconeguts pel dret internacional pel que fa a la responsabilitat dels estats pels efectes nefastes del canvi climàtic.

A MÉS el Govern de les Illes Salomó declara que cap disposició de l'Acord de París no es pot interpretar com a derogatòria dels principis generals de dret internacional ni com a una renúncia a cap reclamació o dret relatiu a una compensació pels efectes del canvi climàtic.

I A MÉS, el Govern de les Illes Salomó declara que l'ambició baixa de l'Acord de París i la seva inadequació per establir la temperatura global a un nivell segur, per sota d'1,5 graus Celsius, aquestes emissions tindran impactes severos i minaran els nostres esforços per al desenvolupament sostenible...

Polònia

Declaració feta en el moment de la signatura i confirmada en el moment de la ratificació:

El Govern de la República de Polònia reconeix que, segons l'apartat 1 de l'article 9 de l'Acord de París, les Parts que són països desenvolupats han de proporcionar recursos financers per ajudar les Parts que són països en desenvolupament en relació amb l'atenuació i l'adaptació, per donar continuïtat a les seves obligacions derivades del Conveni.

En aquest context el Govern de la República de Polònia indica que Polònia és un país Part del Conveni marc de les Nacions Unides sobre el canvi climàtic no inclòs a l'annex II.

Tuvalu

Declaració:

El Govern de Tuvalu declara que entén aplicar l'Acord de París de forma provisional com preveu l'apartat 4 de la Decisió 1/CP.21.

[...]

El Govern de Tuvalu declara a més que entén que l'acceptació de l'Acord de París esmentat i la seva aplicació provisional no constitueixen en cap cas una renúncia a l'exercici dels drets reconeguts pel dret internacional per que fa a la responsabilitat dels estats pels efectes negatius del canvi climàtic i que cap disposició de l'Acord de París no es pot interpretar com a derogatòria dels principis generals de dret internacional ni com a una renúncia a cap acció de reparació o dret de compensació resultat del canvi climàtic.

El Govern de Tuvalu declara que, a la llum de la informació científica més recent disponible i tenint en compte l'avaluació del canvi climàtic i el seus impactes, considera que les obligacions de reducció d'emissions previstes en l'Acord de París esmentat són insuficients per impedir una estabilització de la temperatura global per sota o al nivell d'1,5°C respecte als nivells preindustrials, i com a conseqüència, aquestes emissions tindran conseqüències greus per als seus interessos nacionals

Unió Europea

“Declaració de la Unió Europea de conformitat amb l'apartat 3 de l'article 20 de l'Acord de París.

Els estats següents són en aquest moment membres de la Unió Europea: el Regne de Bèlgica, la

República de Bulgària, la República Txeca, el Regne de Dinamarca, la República Federal d'Alemanya, la República d'Estònia, Irlanda, la República Hel·lènica, el Regne d'Espanya, la República Francesa, la República de Croàcia, la República Italiana, la República de Xipre, la República de Letònia, la República de Lituània, el Gran Ducat de Luxemburg, Hongria, la República de Malta, el Regne dels Països Baixos, la República d'Àustria, la República de Polònia, la República de Portugal, Romania, la República d'Eslovènia, la República d'Eslovàquia, la República de Finlàndia, el Regne de Suècia i el Regne de la Gran Bretanya i d'Irlanda del Nord.

La Unió Europea declara, d'acord amb el Tractat sobre el Funcionament de la Unió Europea, i en particular l'article 191 i l'article 192(1), que és competent per concloure acords internacionals i per aplicar les obligacions que en resulten, quan aquests acords contribueixin a l'assoliment dels objectius següents:

- Preservar, protegir i millorar la qualitat del medi ambient;
- Protegir la salut humana;
- Utilitzar els recursos naturals de forma prudent i racional;
- Promoure mesures a escala internacional per fer front als problemes ambientals regionals o mundials, i en particular la lluita contra el canvi climàtic.

...

La Unió Europea continuarà a comunicar informació de manera regular sobre qualsevol modificació substancial de l'abast de la seva competència, de conformitat amb l'article 20(3) de l'Acord.”

Vanuatu

Declaració:

Considerant que el Govern de la República de Vanuatu declara que entén que la ratificació de l'Acord de París no constitueix de cap manera una renúncia a l'exercici dels drets reconeguts per altres normes, inclòs el dret internacional, i que la comunicació relativa al dipòsit de l'instrument de ratificació de la República ha d'incloure una declaració a aquest efecte, a escala internacional.

A més, el Govern de la República de Vanuatu declara que, a la llum de la informació científica més recent disponible i tenint en compte l'avaluació del canvi climàtic i del seus impactes, considera que les obligacions en matèria de reducció d'emissions previstes a l'article 3 del Protocol de Kyoto, a l'Esmena de Doha i a l'Acord de París esmentat són insuficients per impedir un augment de la temperatura global d'1,5°C respecte als nivells

preindustrials, i com a conseqüència, això tindrà greus per als nostres interessos nacionals...

Xina

Declaració

De conformitat amb la Llei fonamental de la Regió Administrativa Especial de Hong Kong (República Popular de la Xina) i la Llei fonamental de la Regió Administrativa Especial de Macau (República Popular de la Xina), el Govern de la República Popular de la Xina decideix que l'Acord s'aplica a la Regió Administrativa Especial de Hong Kong i a la Regió Administrativa Especial de Macau de la República Popular de la Xina.

Notes

1. Amb l'exclusió territorial següent:

...de conformitat amb l'estatus constitucional de les Tokelau i tenint en compte el compromís del Govern neozelandès de vetllar per l'assoliment de l'autonomia de les Tokelau per un acte d'autodeterminació de conformitat amb la Carta de les Nacions Unides, la ratificació d'aquest Acord per Nova Zelanda no s'aplica a les Tokelau fins que el Govern neozelandès no dipositi una declaració en aquest sentit prop del Dipositari com a resultat d'una consulta apropiada amb aquest territori....

Edicte

La Sindicatura, en reunió tinguda el dia 21 d'octubre del 2016, ha examinat el document que li ha tramès el M. I. Sr. Cap de Govern, registrat en data 19 d'octubre del 2016, sota el títol **Proposta d'aprovació de l'adhesió al Conveni relatiu a la tramesa i la notificació a l'estranger d'actes judicials i extrajudicials en matèria civil o comercial, del 15 de novembre de 1965** i, exercint les competències que li atribueix el Reglament del Consell General en els articles que es citaran, ha acordat:

1. D'acord amb l'article 18.1.d), admetre a tràmit aquest escrit, sota la qualificació de Tractat Internacional i procedir a la seva tramitació com a tal.
2. D'acord amb els articles 92.2 i 117, ordenar la seva publicació i obrir un període de quinze dies per a la presentació d'esmenes. Aquest termini finalitza el dia 14 de novembre del 2016, a les 17.30h.

Tot el que es fa públic per a general coneixement i efectes.

Casa de la Vall, 21 d'octubre del 2016

Vicenç Mateu Zamora
Síndic General

Proposta d'aprovació de l'adhesió al Conveni relatiu a la tramesa i la notificació a l'estranger d'actes judicials i extrajudicials en matèria civil o comercial, del 15 de novembre de 1965

La cooperació judicial internacional és una eina indispensable per al bon funcionament de la justícia, arreu i sobretot al nostre país. En efecte, la resolució de determinades situacions jurídiques que contenen elements internacionals requereix que es portin a terme actes processals, com ara notificacions o citacions, que han de tenir lloc a l'estranger. Fins ara, al Principat d'Andorra, en matèria civil s'ha anat aplicant el criteri de la reciprocitat, en no ser part de cap conveni internacional relatiu a la cooperació judicial quan es tracta de citacions i notificacions. Així, aquest punt es regeix per les disposicions de l'article 52 de la Llei transitòria de procediments judicials, de 21 de desembre de 1993, segons el qual en absència de conveni internacional i d'una llei especial, les comissions rogatòries que els tribunals estrangers trametin als tribunals andorrans, o que els tribunals andorrans enviïn als tribunals estrangers, s'han de vehicular a través del ministeri encarregat dels afers exteriors. No obstant això, aquesta disposició no és àgil i, tot sovint, els tràmits a l'estranger es retarden molt o, fins i tot en alguns casos, mai no s'acaben de dur a terme.

El Conveni relatiu a la tramesa i la notificació a l'estranger d'actes judicials i extrajudicials en matèria civil o comercial, del 15 de novembre de 1965, constitueix un marc jurídic internacional de referència en l'àmbit de les citacions i les notificacions. Es tracta d'un dels convenis adoptats en el marc de la Conferència de l'Haia de Dret Internacional Privat, de la qual Andorra és membre des de l'any 2015, i que té com a missió crear un marc jurídic comú per als individus i per a les empreses en l'àmbit del dret internacional privat. La Conferència de l'Haia ha promogut, al llarg dels anys molts convenis que ofereixen solucions als problemes legals concrets que sorgeixen en les relacions transfrontereres civils i comercials entre persones físiques i jurídiques.

La voluntat dels estats que van elaborar i signar inicialment el Conveni que ens ocupa era crear els mitjans adequats a fi que els actes judicials i extrajudicials que han de ser notificats o tramesos es posin en coneixement del seu destinatari en el moment oportú, i també de millorar la cooperació judicial internacional en aquesta matèria, tot simplificant i accelerant els processos corresponents.

L'adhesió al Conveni relatiu a la tramesa i la notificació a l'estranger d'actes judicials i extrajudicials en matèria civil o comercial, del 15 de novembre de 1965, reforça i dóna sentit a la integració recent del Principat d'Andorra prop de la Conferència de l'Haia. Igualment, reitera la voluntat del país de gaudir de les eines i els treballs que s'hi han anat acomplint, la qual cosa permet dotar-nos d'un instrument jurídic idoni de cooperació judicial internacional en matèria de citacions, notificacions i transmissió d'actes judicials.

El Conveni es desglossa en trenta-un articles, dividits en tres capítols. El capítol I és relatiu als actes judicials, i explica en detall com s'acompleix la cooperació internacional per citar persones i notificar o trametre documents a l'estranger en relació amb aquests actes judicials. Els articles 2 a 7 preveuen una via principal de transmissió de les comissions rogatòries internacionals, que consisteix en el fet que cada estat designi una autoritat central responsable de rebre les demandes de citació, notificació o tramesa, directament de les autoritats competents segons les lleis dels altres estats, de conformitat amb el formulari que s'annexa al Conveni. Aquesta autoritat central executa aquesta demanda directament o fa que s'executi, en la forma i les condicions previstes al Conveni. A banda d'aquesta via general de transmissió de les demandes de notificació, el Conveni també preveu, als articles 8 a 11, vies alternatives que poden resultar molt àgils, tot i que suposen un grau de compromís més elevat. Aquestes vies alternatives consisteixen substancialment a atorgar la possibilitat als agents diplomàtics o consulars de realitzar directament citacions i notificacions -sense emprar mesures de compulsió- en el territori de l'estat on duen a terme les seves funcions; permetre les citacions i notificacions per correu i facultar la realització d'aquests actes per part de les persones o els funcionaris competents de l'estat de destinació, a petició directa de les persones o els funcionaris competents de l'estat d'origen. Els articles 12 a 14 fixen algunes de les condicions i les normes d'execució de les demandes de citació, notificació o tramesa. Finalment, els articles 15 i 16 contenen normes relatives a la incompareixença de les persones citades en els casos en què es transmeti una demanda o un document equivalent.

El capítol II, del qual només forma part l'article 17, fa referència als actes extrajudicials i estableix que aquests actes poden ser transmesos a un altre estat segons les modalitats i les condicions previstes al Conveni.

El capítol III, relatiu a disposicions generals, comprèn els articles 18 a 31, i regula entre altres qüestions, les disposicions relatives a l'aplicació

pràctica del Conveni, les declaracions i reserves, l'entrada en vigor, la durada del Conveni, i les adhesions posteriors a l'entrada en vigor.

Finalment, el Conveni consta d'un annex que conté diversos formularis que els estats contractants han decidit emprar per materialitzar la cooperació judicial.

Pel que fa a les reserves, s'ha considerat oportú no aplicar la via de transmissió prevista a l'article 8 (notificacions i citacions realitzades directament per agents diplomàtics i consulars) atès que es considera intrusiu i no preveu -com fa el Conveni sobre l'obtenció de proves a l'estranger en matèria civil o comercial, de 18 de març de 1970- la possibilitat d'exigir als agents consulars que sol·licitin l'autorització d'una autoritat designada per l'estat requerit per actuar. Per tant, sembla més adequat i prudent que els agents consulars estrangers només puguin fer citacions i notificacions directament en territori andorrà als nacionals de l'estat que representen. No obstant això, en relació amb les citacions i les notificacions directes previstes a l'article 10, no impliquen un grau de compromís tan elevat en relació amb els altres estats contractants. En efecte, l'apartat 1 d'aquest article preveu que les autoritats judicials estrangeres facin arribar notificacions o citacions per correu, sense que hi hagi cap actuació directa d'agents estrangers sobre el territori andorrà. Pel que fa a les citacions previstes als dos darrers paràgrafs, malgrat que es prescindeixi de la intervenció de l'autoritat central, es preveu que les realitzin els tribunals andorrans. Per tant, s'ha optat per adherir-se al Conveni sense emetre cap reserva a l'aplicació d'aquest article.

Així doncs, tenint en compte les consideracions exposades, s'aprova l'adhesió al:

- Conveni relatiu a la tramesa i la notificació a l'estranger d'actes judicials i extrajudicials en matèria civil o comercial, del 15 de novembre de 1965.

El Ministeri d'Afers Exteriors donarà a conèixer la data de l'entrada en vigor d'aquest Conveni a Andorra.

Conveni relatiu a la tramesa i la notificació a l'estranger d'actes judicials i extrajudicials en matèria civil o comercial (fet el 15 de novembre de 1965)

Els estats signataris d'aquest Conveni,

Desitjant crear els mitjans necessaris perquè els actes judicials i extrajudicials que han de ser objecte de

tramesa o notificació a l'estranger siguin coneguts pels seus destinataris en temps oportú.

Interessats a millorar a aquest efecte la cooperació judicial, simplificant i accelerant el procediment.

Han resolt concloure un conveni amb aquesta finalitat i han acordat les disposicions següents:

Article 1

Aquest Conveni s'aplica, en matèria civil o comercial, a tots els casos en què un acte judicial o extrajudicial s'hagi de transmetre a l'estranger per a la seva tramesa o notificació.

El Conveni no s'ha d'aplicar quan no es conegui l'adreça del destinatari de l'acte.

Capítol I - Actes judicials

Article 2

Cada estat contractant ha de designar una autoritat central que assumeix, de conformitat amb els articles 3 a 6, la responsabilitat de rebre les demandes de tramesa o de notificació procedents d'un altre estat contractant i fer-ne un seguiment.

L'autoritat central s'ha d'organitzar segons les normes establertes per l'estat requerit.

Article 3

L'autoritat o la persona investida de funció pública competents segons les lleis de l'estat d'origen, adreça a l'autoritat central de l'estat requerit una demanda conforme al formulari model annex a aquest Conveni, sense que sigui necessària la legalització dels documents ni cap altra formalitat anàloga.

La demanda ha d'anar acompanyada de l'acte judicial o de la seva còpia, tot en doble exemplar.

Article 4

Si l'autoritat central estima que no s'han respectat les disposicions del Conveni, n'ha d'informar immediatament el requeridor precisant les seves objeccions contra la demanda.

Article 5

L'autoritat central de l'estat requerit ha de procedir o ordenar procedir a la tramesa o la notificació de l'acte:

a) Sia segons les formes prescrites per la legislació de l'estat requerit per a la tramesa o la notificació dels actes realitzats en aquest país i que es destinin a persones que es trobin al seu territori,

b) Sia segons la forma particular demanada pel requeridor, sempre que no sigui incompatible amb la llei de l'estat requerit.

Llevat del cas que preveu la lletra *b* del primer paràgraf, l'acte es pot lliurar sempre al destinatari que l'accepti voluntàriament.

Si l'acte ha de ser objecte de tramesa o notificació de conformitat amb el primer paràgraf, l'autoritat central pot sol·licitar que l'acte sigui redactat o traduït a la llengua o a una de les llengües oficials del seu país.

La part de la demanda que, conforme al formulari model annex a aquest Conveni, conté els elements essencials de l'acte s'ha de remetre al destinatari.

Article 6

L'autoritat central de l'estat requerit o qualsevol autoritat que s'hagi designat a aquest efecte ha d'expedir un certificat conforme al formulari model annex a aquest Conveni.

El certificat ha de descriure l'execució de la demanda; ha d'indicar la forma, el lloc i la data de l'execució així com la persona a la qual s'ha remès l'acte. Si escau, ha de precisar el fet que n'hagi impedit l'execució.

El requeridor pot demanar que el certificat que no hagi estat expedit per l'autoritat central o per una autoritat judicial sigui validat per una d'aquestes autoritats.

El certificat s'ha d'adreçar directament al requeridor.

Article 7

Les mencions impreses en el formulari model annex a aquest Conveni han d'estar redactades obligatòriament en llengua francesa o en llengua anglesa. A més, es poden redactar en la llengua oficial o en una de les llengües oficials de l'estat d'origen.

Els espais en blanc corresponents a aquestes mencions s'han d'omplir en la llengua de l'estat requerit, en llengua francesa o en llengua anglesa.

Article 8

Cada estat contractant té la facultat d'adreçar directament, sense cap mesura de compulsió, per mitjà dels seus agents diplomàtics o consulars, les trameses o notificacions d'actes judicials a les persones que es trobin a l'estranger.

Qualsevol estat pot declarar que s'oposa a la utilització d'aquesta facultat dins el seu territori, tret que l'acte hagi de ser tramès o notificat a un nacional de l'estat d'origen.

Article 9

Cada estat contractant té, a més, la facultat d'utilitzar la via consular per transmetre, a l'efecte de tramesa o notificació, els actes judicials a les

autoritats d'un altre estat contractant que aquest estat hagi designat.

Si així ho exigeixen circumstàncies excepcionals, cada estat contractant té la facultat d'utilitzar, al mateix efecte, la via diplomàtica.

Article 10

Llevat que l'estat de destinació declari que s'hi oposa, aquest Conveni no impedeix:

- a) La facultat d'adreçar directament, per la via postal, els actes judicials a les persones que es trobin a l'estranger,
- b) La facultat, per part de persones investides de funció pública, de funcionaris o d'altres persones competents de l'estat d'origen, de procedir a la tramesa o la notificació d'actes judicials directament a través de les persones investides de funció pública, dels funcionaris o d'altres persones competents de l'estat de destinació,
- c) La facultat, per a qualsevol persona que tingui un interès en un procediment judicial, de procedir a les trameses o les notificacions d'actes judicials directament a través de persones investides de funció pública, de funcionaris o d'altres persones competents de l'estat de destinació.

Article 11

Aquest Conveni no impedeix que els estats contractants acordin admetre, a l'efecte de tramesa o notificació d'actes judicials, altres vies de transmissió diferents de les que preveuen els articles anteriors i, en particular, la comunicació directa entre les seves autoritats corresponents.

Article 12

La tramesa o la notificació d'actes judicials provinents d'un estat contractant no poden donar lloc al pagament o al reemborsament de taxes o despeses pels serveis de l'estat requerit.

El requeridor està obligat a pagar o reemborsar les despeses ocasionades per:

- a) La intervenció d'una persona investida de funció pública o d'una persona competent segons la llei de l'estat de destinació,
- b) La utilització d'una forma particular.

Article 13

L'execució d'una demanda de tramesa o notificació conforme a les disposicions d'aquest Conveni només es pot denegar si l'estat requerit estima que aquesta execució pot perjudicar la seva sobirania o seguretat.

L'execució no es pot denegar pel sol motiu que la llei de l'estat requerit reivindiqui la competència judicial exclusiva en cas que es tracti, o no admeti vies jurídiques que responguin a l'objecte de la demanda.

En cas de denegació, l'autoritat central ha d'informar-ne immediatament el requeridor i indicar-ne els motius.

Article 14

Les dificultats que sorgeixin en ocasió de la transmissió, a l'efecte de tramesa o notificació d'actes judicials, s'han de resoldre per la via diplomàtica.

Article 15

Quan un escrit de demanda o un acte equivalent s'hagi transmès a l'estranger a l'efecte de tramesa o notificació, segons les disposicions d'aquest Conveni, i el demandat no comparegui, el jutge ha d'ajornar la seva decisió el temps que calgui fins que s'estableixi que:

- a) L'acte s'ha tramès o notificat segons les formes prescrites per la legislació de l'estat requerit per a la tramesa o la notificació dels actes atorgats en aquest país i que estan destinats a les persones que es troben al seu territori, o bé
- b) Que l'acte s'ha lliurat efectivament al demandat o en el seu domicili segons un altre procediment previst per aquest Conveni,

i que, en qualsevol d'aquests casos, sia la tramesa o la notificació, sia el lliurament de l'acte, ha tingut lloc en temps oportú perquè el demandat s'hagi pogut defensar.

Cada estat contractant té la facultat de declarar que els seus jutges, no obstant les disposicions del primer paràgraf, poden decidir, malgrat que no s'hagi rebut cap certificat que acrediti sia la tramesa o la notificació, sia el lliurament de l'acte, si es donen les condicions següents:

- a) L'acte s'ha transmès per mitjà d'una de les formes que preveu aquest Conveni,
- b) Ha transcorregut, des de la data d'enviament de l'acte, un termini que el jutge ha d'apreciar en cada cas particular i que ha de ser, almenys, de sis mesos,
- c) No obstant totes les diligències oportunes davant les autoritats competents de l'estat requerit, no s'ha pogut obtenir cap certificat.

Aquest article no impedeix que, en cas d'urgència, el jutge ordeni qualssevol mesures provisionals o cautelars.

Article 16

Quan un escrit de demanda o un acte equivalent s'ha de transmetre a l'estranger a l'efecte de tramesa o notificació, segons les disposicions d'aquest Conveni, i s'ha dictat una decisió contra un demandat que no hagi comparegut, el jutge té la facultat d'eximir el demandat de la preclusió

resultant de l'expiració dels terminis del recurs si es compleixen les condicions següents:

a) El demandat, sense que hi hagi culpa per part seva, no va tenir coneixement en temps oportú d'aquest acte per defensar-se i de la decisió per interposar-hi recurs,

b) Les al·legacions del demandat no estiguin desproveïdes de tot fonament.

La demanda tendent a l'exempció de la preclusió només és admissible si es formula en un termini raonable a partir del moment en què el demandat va tenir coneixement de la decisió.

Cada estat contractant té la facultat de declarar que aquesta demanda no és admissible si es formula després de l'expiració d'un termini de temps que ha de precisar en la seva declaració, sempre que aquest termini no sigui inferior a un any a comptar de la data de la decisió.

Aquest article no s'aplica a les decisions relatives a l'estat civil de les persones.

Capítol II - Actes extrajudicials

Article 17

Els actes extrajudicials que emanin d'autoritats o de persones investides de funció pública d'un estat contractant es poden transmetre a l'efecte de tramesa o notificació en un altre estat contractant segons les formes i condicions que preveu aquest Conveni.

Capítol III - Disposicions generals

Article 18

Cada estat contractant pot designar, a més de l'autoritat central, altres autoritats, de les quals ha de determinar les competències.

No obstant això, el requeridor sempre té dret a dirigir-se directament a l'autoritat central.

Els estats federals tenen la possibilitat de designar diverses autoritats centrals.

Article 19

Aquest Conveni no impedeix que la llei interna d'un estat contractant permeti altres formes de transmissió que no prevegin els articles anteriors, a l'efecte de tramesa o notificació, al seu territori, d'actes procedents de l'estranger.

Article 20

Aquest Conveni no impedeix que els estats contractants arribin a un acord per derogar:

a) El segon paràgraf de l'article 3, pel que fa a l'exigència de dobles exemplars dels documents transmesos,

b) El tercer paràgraf de l'article 5 i l'article 7, pel que fa a la utilització de les llengües,

c) El quart paràgraf de l'article 5,

d) El segon paràgraf de l'article 12.

Article 21

Cada estat contractant ha de notificar al Ministeri d'Afers Exteriors dels Països Baixos, sia en el moment del dipòsit del seu instrument de ratificació o adhesió, sia ulteriorment:

a) La designació de les autoritats que preveuen els articles 2 i 18,

b) La designació de l'autoritat competent per expedir el certificat que preveu l'article 6,

c) La designació de l'autoritat competent per rebre els actes transmesos per la via consular segons l'article 9.

Si escau, i en les mateixes condicions, ha de notificar:

a) La seva oposició a l'ús de les vies de transmissió que preveuen els articles 8 i 10,

b) Les declaracions que preveuen el segon paràgraf de l'article 15 i el tercer paràgraf de l'article 16,

c) Qualsevol modificació de les designacions, l'oposició i les declaracions esmentades anteriorment.

Article 22

Aquest Conveni substitueix, en les relacions entre els estats que l'hagin ratificat, els articles 1 a 7 dels convenis sobre procediment civil, signats a l'Haia el 17 de juliol de 1905 i l'1 de març de 1954, respectivament, en la mesura que aquests estats siguin part d'un o l'altre d'aquests convenis.

Article 23

Aquest Conveni no impedeix l'aplicació de l'article 23 del Conveni sobre procediment civil signat a l'Haia el 17 de juliol de 1905 ni de l'article 24 del signat a l'Haia l'1 de març de 1954.

No obstant això, aquests articles només són aplicables si es fa ús de sistemes de comunicació idèntics als que preveuen aquests convenis.

Article 24

Els acords addicionals als convenis de 1905 i 1954 esmentats, conclosos pels estats contractants, es consideren igualment aplicables a aquest Conveni, llevat que els estats interessats acordin altrament.

Article 25

Sense perjudici de l'aplicació dels articles 22 i 24, aquest Conveni no deroga els convenis dels quals els estats contractants siguin part, actualment o en el

futur, i que continguin disposicions sobre matèries regulades per aquest Conveni.

Article 26

Aquest Conveni està obert a la signatura dels estats representats en la desena sessió de la Conferència de l'Haia de Dret Internacional Privat.

El Conveni ha de ser ratificat i els instruments de ratificació s'han de dipositar davant el Ministeri d'Afers Exteriors dels Països Baixos.

Article 27

Aquest Conveni entrarà en vigor seixanta dies després del dipòsit del tercer instrument de ratificació previst al segon paràgraf de l'article 26.

El Conveni entrarà en vigor, per a cada estat signatari que el ratifiqui posteriorment, seixanta dies després del dipòsit del seu instrument de ratificació.

Article 28

Qualsevol estat no representat en la desena sessió de la Conferència de l'Haia de Dret Internacional Privat es pot adherir a aquest Conveni després de la seva entrada en vigor, en virtut del que disposa el primer paràgraf de l'article 27. L'instrument d'adhesió s'ha de dipositar davant el Ministeri d'Afers Exteriors dels Països Baixos.

El Conveni entrarà en vigor per a aquest estat només si no hi ha oposició per part d'algun estat que hagi ratificat el Conveni abans d'aquest dipòsit, notificada al Ministeri d'Afers Exteriors dels Països Baixos, en el termini de sis mesos a partir de la data en què aquest Ministeri hauria notificat aquesta adhesió.

Si no hi ha oposició, el Conveni entrarà en vigor per a l'estat adherent el primer dia del mes següent a l'expiració de l'últim dels terminis esmentats en el paràgraf anterior.

Article 29

Qualsevol estat pot declarar, en el moment de la signatura, la ratificació o l'adhesió, que aquest Conveni s'estén al conjunt dels territoris que aquest estat representa en l'àmbit internacional, o bé a un o diversos d'aquests territoris. Aquesta declaració tindrà efecte en el moment de l'entrada en vigor del Conveni per a aquest estat.

Posteriorment, qualsevol extensió d'aquesta naturalesa s'ha de notificar al Ministeri d'Afers Exteriors dels Països Baixos.

Per als territoris esmentats en l'extensió, el Conveni entrarà en vigor seixanta dies després de la notificació esmentada en el paràgraf anterior.

Article 30

Aquest Conveni té una durada de cinc anys a partir de la data en què entra en vigor, de conformitat amb el que disposa el primer paràgraf de l'article 27, fins i tot per als estats que l'hagin ratificat o s'hi hagin adherit amb posterioritat.

Excepte en cas de denúncia, el Conveni es renova tàcitament cada cinc anys.

La denúncia s'ha de notificar al Ministeri d'Afers Exteriors dels Països Baixos, almenys sis mesos abans del venciment del termini de cinc anys.

La denúncia es pot limitar a certs territoris als quals s'aplica el Conveni.

La denúncia només té efecte respecte de l'estat que l'hagi notificat. El Conveni continua en vigor per a la resta d'estats contractants.

Article 31

El Ministeri d'Afers Exteriors dels Països Baixos ha de notificar als estats a què fa referència l'article 26, així com als estats que s'hi hagin adherit de conformitat amb el que disposa l'article 28:

- a) Les signatures i ratificacions que preveu l'article 26;
- b) La data en què aquest Conveni ha d'entrar en vigor de conformitat amb el que disposa el primer paràgraf de l'article 27;
- c) Les adhesions que preveu l'article 28 i la data en què han de tenir efecte;
- d) Les extensions que preveu l'article 29 i la data en què han de tenir efecte;
- e) Les designacions, oposició i declaracions esmentades en l'article 21;
- f) Les denúncies que preveu el tercer paràgraf de l'article 30.

En fe de la qual cosa, els sotasignats, degudament autoritzats, signen aquest Conveni.

Fet a l'Haia, el 15 de novembre de 1965, en francès i anglès, ambdós textos són igualment fefaents, en un sol exemplar, que es diposita en els arxius del Govern dels Països Baixos, i del qual es lliura, per la via diplomàtica, una còpia certificada a cadascun dels estats representats en la desena sessió de la Conferència de l'Haia de Dret Internacional Privat.

DEMANDE AUX FINS DE SIGNIFICATION OU DE NOTIFICATION A L'ÉTRANGER D'UN ACTE JUDICIAIRE OU EXTRAJUDICIAIRE

DEMANDA A EFECTES DE TRAMESA O DE NOTIFICACIÓ A L'ESTRANGER
D'UN ACTE JUDICIAL O EXTRAJUDICIAL

Convention relative à la signification et à la notification à l'étranger des actes judiciaires ou extrajudiciaires en matière civile ou commerciale, signée à La Haye le 15 novembre 1965.
Conveni relatiu a la tramesa i la notificació a l'estranger d'actes judicials o extrajudicials en matèria civil o comercial, signat a l'Haia el 15 de novembre de 1965.

Identité et adresse du requérant Identitat i adreça de la persona sol·licitant	Adresse de l'autorité destinataire Adreça de l'autoritat destinatària

Le requérant soussigné a l'honneur de faire parvenir – en double exemplaire – à l'autorité destinataire les documents ci-dessous énumérés, en la priant, conformément à l'article 5 de la Convention précitée, d'en faire remettre sans retard un exemplaire au destinataire, à savoir :
 La persona sol·licitant sotasignada té l'honor de fer arribar – en doble exemplar – a l'autoritat destinatària els documents enumerats a continuació i, de conformitat amb l'article 5 del Conveni esmentat, li sol·licita la transmissió sense demora d'un exemplar al destinatari, és a dir:

(identité et adresse) (identitat i adreça)

☐	a) selon les formes légales (article 5, alinéa premier, lettre a)* segons les disposicions legals (article 5, primer paràgraf, lletra a)*
☐	b) selon la forme particulière suivante (article 5, alinéa premier, lettre b)* : segons la forma particular següent (article 5, primer paràgraf, lletra b):*
☐	c) le cas échéant, par remise simple (article 5, alinéa 2)* si escau, per lliurament simple al destinatari, si accepta voluntàriament (article 5, segon paràgraf)*

Cette autorité est priée de renvoyer ou de faire renvoyer au requérant un exemplaire de l'acte - et de ses annexes* - avec l'attestation ci-jointe.

Es prega a aquesta autoritat que retorni o faci remetre a la persona sol·licitant un exemplar de l'acte i dels seus annexos* amb el certificat adjunt.

Énumération des pièces / Enumeració dels documents

--

* s'il y a lieu / si escau

Fait à / Fet a le / el	Signature et / ou cachet Firma i/o segell

ATTESTATION CERTIFICAT

L'autorité soussignée a l'honneur d'attester conformément à l'article 6 de ladite Convention, L'autoritat sotassignada té l'honor de certificar, de conformitat amb l'article 6 del Conveni esmentat,

- 1. que la demande a été exécutée***
que la demanda ha estat executada *

– le (date) / ten (data):	
– à (localité, rue, numéro): a (localitat, carrer, número):	

– dans une des formes suivantes prévues à l'article 5 : - en una de les formes següents establertes en l'article 5:	
☐	a) selon les formes légales (article 5, alinéa premier, lettre a)* segons les formes legals (article 5, primer paràgraf, lletra a)*
☐	b) selon la forme particulière suivante*: segons la forma particular següent:*
☐	c) par remise simple* per lliurament simple*

Les documents mentionnés dans la demande ont été remis à :
Els documents esmentats en la demanda han estat lliurats a:

Identité et qualité de la personne : Identitat i descripció de la persona:	
Liens de parenté, de subordination ou autres, avec le destinataire de l'acte : Relacions amb el destinatari de l'acte de parentiu, de jerarquia o altres:	

- 2. que la demande n'a pas été exécutée, en raison des faits suivants* :**
que la demanda no ha estat executada, a causa dels fets següents:*

--

- Conformément à l'article 12, alinéa 2, de ladite Convention, le requérant est prié de payer ou de rembourser les frais dont le détail figure au mémoire ci-joint*.**
De conformitat amb article 12, segon paràgraf, del Conveni esmentat, es prega a la persona sol·licitant que pagui o reemborsi les despeses detallades en la memòria que s'adjunta.*

Annexes / Annexos

Pièces renvoyées : Documents retornats:	
Le cas échéant, les documents justificatifs de l'exécution : Si escau, els documents que justifiquen l'execució:	

* s'il y a lieu / si escau

Fait à / Fet a le / el	Signature et / ou cachet Firma i/o segell
--------------------------------------	---

AVERTISSEMENT
ADVERTÈNCIA

Identité et adresse du destinataire
Identitat i adreça del destinatari

TRÈS IMPORTANT

LE DOCUMENT CI-JOINT EST DE NATURE JURIDIQUE ET PEUT AFFECTER VOS DROITS ET OBLIGATIONS. LES « ÉLÉMENTS ESSENTIELS DE L'ACTE » VOUS DONNENT QUELQUES INFORMATIONS SUR SA NATURE ET SON OBJET. IL EST TOUTEFOIS INDISPENSABLE DE LIRE ATTENTIVEMENT LE TEXTE MÊME DU DOCUMENT. IL PEUT ÊTRE NÉCESSAIRE DE DEMANDER UN AVIS JURIDIQUE.

SI VOS RESSOURCES SONT INSUFFISANTES, RENSEIGNEZ-VOUS SUR LA POSSIBILITÉ D'OBTENIR L'ASSISTANCE JUDICIAIRE ET LA CONSULTATION JURIDIQUE SOIT DANS VOTRE PAYS SOIT DANS LE PAYS D'ORIGINE DU DOCUMENT.

LES DEMANDES DE RENSEIGNEMENTS SUR LES POSSIBILITÉS D'OBTENIR L'ASSISTANCE JUDICIAIRE OU LA CONSULTATION JURIDIQUE DANS LE PAYS D'ORIGINE DU DOCUMENT PEUVENT ÊTRE ADRESSÉES À :

MOLT IMPORTANT

EL DOCUMENT ADJUNT ÉS DE NATURA JURÍDICA I POT AFECTAR ELS VOSTRES DRETS I OBLIGACIONS. ELS "ELEMENTS ESSENCIALS DE L'ACTE" US DONEN CERTA INFORMACIÓ SOBRE LA SEVA NATURA I EL SEU OBJECTE. TANMATEIX, ÉS INDISPENSABLE LLEGIR EL DOCUMENT AMB ATENCIÓ. POT SER NECESARI DEMANAR ASSESSORAMENT JURÍDIC.

SI ELS VOSTRES RECURSOS ECONÒMICS NO SÓN SUFICIENTS, CAL QUE US INFORMEU SOBRE LA POSSIBILITAT D'ACONSEGUIR ASSISTÈNCIA LLETRADA O ASSESSORAMENT LEGAL AL VOSTRE PAÍS DE RESIDÈNCIA O AL PAÍS ON EL DOCUMENT VA SER EXPEDIT.

LES DEMANDES D'INFORMACIÓ SOBRE LA POSSIBILITAT D'ACONSEGUIR ASSISTÈNCIA LLETRADA O ASSESSORAMENT LEGAL AL PAÍS ON EL DOCUMENT VA SER EXPEDIT PODEN SER ADREÇADES A:

ÉLÉMENTS ESSENTIELS DE L'ACTE
ELEMENTS ESSENCIALS DE L'ACTE

Convention relative à la signification et à la notification à l'étranger des actes judiciaires ou extrajudiciaires en matière civile ou commerciale, signée à La Haye le 15 novembre 1965 (article 5, alinéa 4).

Conveni relatiu a la tramesa i la notificació a l'estranger d'actes judicials o extrajudicials en matèria civil o comercial, signat a l'Haia el 15 de novembre de 1965 (article 5, quart paràgraf).

Nom et adresse de l'autorité requérante : Nom i adreça de l'autoritat sol·licitant:	
---	--

Identité des parties* : Identitat de les parts:*	
--	--

* S'il y a lieu, identité et adresse de la personne intéressée à la transmission de l'acte
Si escau, identitat i adreça de la persona interessada en la transmissió de l'acte

ACTE JUDICIAIRE**
ACTE JUDICIAL**

Nature et objet de l'acte : Natura i objecte de l'acte:	
Nature et objet de l'instance, le cas échéant, le montant du litige : Natura i objecte de la instància, i, si escau, l'import del litigi:	
Date et lieu de la comparution** : Data i lloc de la compareixença:**	
Jurisdiction qui a rendu la décision** : Tribunal que ha dictat la decisió:**	
Date de la décision** ; Data de la decisió:**	
Indication des délais figurant dans l'acte** : Indicació dels terminis que figuren a l'acte:**	

** s'il y a lieu / si escau

ACTE EXTRAJUDICIAIRE**
ACTE EXTRAJUDICIAL**

Nature et objet de l'acte : Natura i objecte de l'acte:	
Indication des délais figurant dans l'acte** : Indicació dels terminis indicats a l'acte:**	

** s'il y a lieu / if appropriate

Situació el 20 de juliol del 2016 del Conveni relatiu a la tramesa i la notificació a l'estranger d'actes judicials i extrajudicials en matèria civil o comercial

Nombre d'estats contractants: 71

Estats membres de l'HCCH	Signatura	Ratificació/ Adhesió	Tipus	Vig.	Res/D/N
Albània		1-XI-2006	A	1-VII-2007	
Alemanya	15-XI-1965	27-IV-1979	R	26-VI-1979	<u>D</u>
Argentina		2-II-2001	A	1-XII-2001	<u>D, Res</u>
Armènia		27-VI-2012	A	1-II-2013	
Austràlia		15-III-2010	A	1-XI-2010	<u>D</u>
Bèlgica	21-I-1966	19-XI-1970	R	18-I-1971	<u>D</u>
Bielorússia		6-VI-1997	A	1-II-1998	
Bòsnia i Hercegovina		16-VI-2008	A	1-II-2009	
Bulgària		23-XI-1999	A	1-VIII-2000	<u>D</u>
Canadà		26-IX-1988	A	1-V-1989	<u>D</u>
Corea, República de		13-I-2000	A	1-VIII-2000	<u>D, Res</u>
Costa Rica		16-III-2016	A	1-X-2016	
Croàcia		28-II-2006	A	1-XI-2006	<u>Res, D</u>
Dinamarca	7-I-1969	2-VIII-1969	R	1-X-1969	<u>D</u>
Egipte	<u>1-III-1966</u>	12-XII-1968	R	10-II-1969	<u>Res</u>
Eslovàquia		15-III-1993	<u>Su</u>	1-I-1993	<u>D</u>
Eslovènia		18-IX-2000	A	1-VI-2001	<u>D, Res</u>
Espanya	21-X-1976	4-VI-1987	R	3-VIII-1987	<u>D</u>
Estats Units d'Amèrica	15-XI-1965	24-VIII-1967	<u>R</u>	10-II-1969	<u>D</u>
Estònia		2-II-1996	A	1-X-1996	<u>D</u>
Finlàndia	15-XI-1965	11-IX-1969	R	10-XI-1969	<u>D</u>
França	12-I-1967	3-VII-1972	<u>R</u>	1-IX-1972	<u>D</u>
Grècia	20-VII-1983	20-VII-1983	R	18-IX-1983	<u>D</u>
Hongria		13-VII-2004	A	1-IV-2005	<u>D</u>
Índia		23-XI-2006	A	1-VIII-2007	<u>D, Res</u>
Irlanda	20-X-1989	5-IV-1994	R	4-VI-1994	<u>D, Res</u>
Islàndia		10-XI-2008	A	1-VII-2009	<u>D, Res</u>
Israel	25-XI-1965	14-VIII-1972	R	13-X-1972	<u>D, Res</u>
Itàlia	25-I-1979	25-XI-1981	R	24-I-1982	<u>D</u>
Japó	12-III-1970	28-V-1970	R	27-VII-1970	<u>D</u>
Letònia		28-III-1995	A	1-XI-1995	<u>D</u>
Lituània		2-VIII-2000	A	1-VI-2001	<u>D, Res</u>
Luxemburg	27-X-1971	9-VII-1975	R	7-IX-1975	<u>D, Res</u>
Macedònia		23-XII-2008	A	1-IX-2009	<u>D, Res</u>
Malta		24-II-2011	A	<u>1-X-2011</u>	<u>D</u>
Marroc		24-III-2011	A	1-XI-2011	

Mèxic		2-XI-1999	A	1-VI-2000	<u>D</u>
Mònaco		1-III-2007	A	1-XI-2007	<u>D</u>
Montenegro		16-I-2012	A	1-IX-2012	<u>D</u>
Noruega	15-X-1968	2-VIII-1969	R	1-X-1969	<u>D, Res</u>
Països Baixos	15-XI-1965	3-XI-1975	R	2-I-1976	<u>D</u>
Polònia		13-II-1996	A	1-IX-1996	<u>Res</u>
Portugal	5-VII-1971	27-XII-1973	R	25-II-1974	<u>D</u>
Regne Unit de la Gran Bretanya i d'Irlanda del Nord	10-XII-1965	17-XI-1967	R	10-II-1969	<u>D</u>
República de Moldàvia		4-VII-2012	A	1-II-2013	D, Res
República Txeca		28-I-1993	<u>Su</u>	1-I-1993	<u>D, Res</u>
Romania		21-VIII-2003	A	1-IV-2004	<u>D</u>
Rússia, Federació de		1-V-2001	A	1-XII-2001	<u>D, Res</u>
Sèrbia		2-VII-2010	A	1-II-2011	<u>D</u>
Sri Lanka		31-VIII-2000	A	1-VI-2001	<u>D</u>
Suècia	4-II-1969	2-VIII-1969	R	1-X-1969	<u>D</u>
Suïssa	21-V-1985	2-XI-1994	R	1-I-1995	<u>D, Res</u>
Turquia	11-VI-1968	28-II-1972	R	28-IV-1972	<u>Res, D</u>
Ucraïna		1-II-2001	A	1-XII-2001	<u>D, Res</u>
Veneçuela		29-X-1993	A	1-VII-1994	<u>D, Res</u>
Vietnam		16-III-2016	A	1-X-2016	D,N
Xina, República Popular de la		6-V-1991	A	1-I-1992	<u>D, N</u>
Xipre		26-X-1982	A	1-VI-1983	<u>D</u>

Llegendes

HCCH: Conferència de l'Haia de Dret Internacional Privat

R: ratificació, A: adhesió, Su: successió, Res: reserva, D: declaració, N: notificació

Estat Units d'Amèrica

Ratificació per a tots els estats dels Estats Units, el districte de Columbia, Guam, Puerto Rico i les illes Verges.

França

França ha indicat que, llevat que hi hagi una declaració contrària, el Conveni Notificació s'aplica al conjunt del territori de la República Francesa (vegeu en aquest sentit la circular del Ministeri de Justícia francès de l'1 de febrer del 2006, disponible a l'adreça següent: <http://www.entraide-civile-internationale.justice.gouv.fr>). El Conveni a més de a la França metropolitana i als departaments d'Ultramar (Guaiana Francesa, Guadalupe, Reunió, Martinica) també s'aplica al conjunt dels altres territoris d'ultramar francesos.

República Txeca

El 28 de gener de 1993, la República Txeca ha declarat considerar-se vinculada pel Conveni – incloses les reserves i les declaracions fetes per Txecoslovàquia – a partir de l'1 de gener de 1993, data de la divisió de Txecoslovàquia.

Eslovàquia

El 15 de març de 1993, la República Eslovaca ha declarat considerar-se vinculada pel Conveni – incloses les reserves i les declaracions fetes per Txecoslovàquia i també les objeccions de Txecoslovàquia a les reserves fetes per les altres parts del Tractat – a partir de l'1 de gener de 1993, data de la divisió de Txecoslovàquia.

Reserves/Declaracions/Notificacions**Alemanya****Text de les declaracions:**

(...)

Les autoritats centrals estan habilitades per fer executar les demandes de tramesa o de notificació directament per correu postal si es compleixen les condicions pertinents previstes a la lletra *a* del primer paràgraf de l'article 5 del Conveni. En aquest cas, l'autoritat central competent remet al servei de correus, a l'efecte de notificació, el document que s'ha de trametre. En els altres casos, l'autoritat competent per a l'execució de les demandes de tramesa o de notificació és el tribunal cantonal (Amtsgericht) de la circumscripció en la qual s'ha de dur a terme la tramesa o la notificació. El secretari del tribunal cantonal procedeix a la tramesa o la notificació.

La tramesa o la notificació formal (primer paràgraf de l'article 5 del Conveni) només és admissible si

l'acte que s'ha de trametre o notificar està redactat en alemany o traduït a aquesta llengua.

2. Si l'autoritat central s'ha encarregat d'executar directament per la via postal la demanda de tramesa o de notificació expedeix el certificat de tramesa o de notificació (primer i segon paràgrafs de l'article 6 del Conveni). Si aquest no és el cas, el certificat l'expedeix el secretari del tribunal cantonal.

3. (...)

4. De conformitat amb la lletra *a* del segon paràgraf de l'article 21 del Conveni, el Govern de la República Federal d'Alemanya s'oposa a la utilització de les vies de transmissió previstes en els articles 8 i 10 del Conveni.

La tramesa o la notificació per part d'agents diplomàtics o consulars (article 8 del Conveni) només és, doncs, admissible si l'acte s'ha de trametre o notificar a un nacional de l'estat del qual emana. No es produirà cap tramesa o notificació segons l'article 10 del Conveni.

Per mitjà d'una nota del 19 de novembre de 1992, la República Federal d'Alemanya ha fet la declaració següent:

(Traducció)

1. Malgrat les disposicions del primer paràgraf de l'article 15, i tot i que no s'hagi rebut cap certificat que constati sia la tramesa o la notificació, sia el lliurament de l'acte, un jutge alemany pot decidir si es reuneixen les condicions següents:

- que l'acte s'hagi tramès de conformitat amb una de les formes previstes pel Conveni,

- que des de la data de l'enviament de l'acte, hagi transcorregut un termini que el jutge ha de considerar en cada cas concret i que ha de ser, com a mínim, de sis mesos,

- Que, malgrat tots les diligències oportunes realitzades davant les autoritats competents de l'estat requerit, no s'hagi pogut obtenir cap certificat.

2. La demanda que té per objecte l'exempció de la preclusió, de conformitat amb l'article 16, no és admissible si ha estat presentada després de l'expiració del termini d'un any a comptar de la finalització del termini que no ha estat respectat.

Argentina**Text de les declaracions:**

(...)

1- Al tercer paràgraf de l'article 5, "La República Argentina no accepta cap document de tramesa o de notificació que no vagi acompanyat de la traducció a l'espanyol."

2- A la lletra *a* del primer paràgraf de l'article 21, "El Govern argentí designa com a autoritat central el Ministeri d'Afers Exteriors, Comerç Internacional i Culte."

3- A la lletra *a* del segon paràgraf de l'article 21, "La República Argentina s'oposa a la utilització de les vies de transmissió previstes a l'article 10."

4- A la lletra *b* del segon paràgraf de l'article 21, "El Govern argentí accepta les declaracions previstes als articles 15, segon paràgraf, i 16, tercer paràgraf."

5- "La República Argentina rebutja la pretesa extensió de l'aplicació del Conveni relatiu a la tramesa i la notificació a l'estranger d'actes judicials i extrajudicials en matèria civil i comercial, adoptat a l'Haia el 14 de novembre de 1965, a les illes Malvines, Geòrgia del Sud, Sandwich del Sud, notificada pel Regne Unit de la Gran Bretanya i Irlanda del Nord al Regne dels Països Baixos com a dipositari del Conveni, en data de 20 de maig de 1970, sota la denominació incorrecta de "*Falkland Islands and dependencies*".

Per consegüent, la República Argentina, rebutja igualment que, a les illes Malvines, es designi, com a autoritat d'aplicació d'aquest Conveni, el "*Registrar of the Supreme Court*", designació que s'ha produït en el mateix moment, i també qualsevol altre acte que es derivi o que pugui derivar-se d'aquesta pretesa extensió territorial.

L'Assemblea General de les Nacions Unides, havent reconegut l'existència d'un litigi de sobirania sobre les illes Malvines, Geòrgia del Sud i Sandwich del Sud, ha insistit prop de la República Argentina i del Regne Unit de la Gran Bretanya i Irlanda del Nord perquè mantinguin negociacions per, en els millors terminis, trobar una solució pacífica i definitiva al litigi, per mitjà dels bons oficis del secretari general de les Nacions Unides que haurà de mantenir informada l'Assemblea General dels progressos realitzats (Resolucions 2065 (XX), 3160 (XXVIII), 31/49, 37/9, 38/12, 39/6, 40/21, 41/40, 42/19 et 43/25). Havent-se manifestat el Comitè Especial per a la Descolonització en el mateix sentit, ha adoptat, anualment, una resolució que expressa que, per posar fi a aquesta situació colonial, s'han de reprendre les negociacions amb l'objectiu de resoldre de manera amistosa i definitivament aquest litigi de sobirania. La darrera d'aquestes resolucions fou adoptada l'1 de juliol de 1999.

La República Argentina reafirma els seus drets sobirans sobre les illes Malvines, Geòrgia del Sud i Sandwich del Sud i també sobre els espais marítims circumdants, que formen part integrant del seu territori nacional.

Austràlia

(Traducció)

Article 5, tercer paràgraf – Exigència de traducció

Els actes que s'han de trametre o notificar de conformitat amb l'article 5, primer paràgraf, lletres *a* i *b*, han d'estar redactats en o traduïts a l'anglès. No cal la traducció si el destinatari accepta voluntàriament la tramesa o la notificació d'actes redactats en una llengua diferent i si l'autoritat central o addicional requerida no hi formula cap objecció. En aquest cas, s'ha de confirmar en la demanda que els actes que s'han de trametre o notificar estan degudament legalitzats.

Article 8

Austràlia no s'oposa a la tramesa o la notificació a un nacional d'un estat diferent de l'estat d'origen.

Article 9

Les disposicions relatives al formulari model i a la traducció, previstes en els articles 3 i 5, s'apliquen als actes transmesos per la via consular amb la finalitat de ser tramesos o notificats.

Article 10, lletra a- Tramesa o notificació per la via postal

Austràlia no s'oposa a la tramesa o la notificació per la via postal si la jurisdicció per davant de la qual es duu a terme el procés ho autoritza. Els actes transmesos per la via postal han de ser enviats per correu certificat amb acusament de recepció.

Article 15, segon paràgraf- Sentència en rebel·lia

Sempre que es compleixin les condicions previstes al segon paràgraf de l'article 15, Austràlia accepta que el jutge decideixi en rebel·lia encara que no s'hagi rebut cap certificat que acrediti la tramesa o la notificació.

Article 16, tercer paràgraf- Exempció de la preclusió resultant de l'expiració dels terminis de recurs

No es pot admetre cap demanda, presentada pel demandat, que tingui per objecte l'exempció de la preclusió resultant de l'expiració dels terminis previstos per presentar recurs, si es presenta més enllà d'un any després que s'hagi dictat la sentència, llevat que la jurisdicció requerida declari el contrari.

Article 17

L'estat d'origen es fa càrrec de les despeses que resultin de la intervenció d'un agent competent per dur a terme la tramesa o la notificació d'actes extrajudicials a Austràlia.

Article 29 - Territoris externs

El Conveni s'estén al conjunt dels estats i dels territoris d'Austràlia, inclosos els territoris externs.

Bèlgica

Text de les declaracions:

(...)

3. El Govern belga s'oposa a l'ús en el territori belga de la facultat prevista al primer paràgraf de l'article 8;

4. El Govern belga declara acollir-se a la disposició continguda al segon paràgraf de l'article 15;

5. De conformitat amb el tercer paràgraf de l'article 16, el Govern belga declara que les demandes a les quals fa referència el segon paràgraf de l'article 16 no són admissibles si es presenten un cop transcorregut el termini d'un any a comptar de la data en la qual s'ha dictat la decisió;

6. El Govern belga creu que ha d'atreure l'atenció sobre el fet que les demandes de tramesa o de notificació fetes en aplicació de l'article 5, primer paràgraf, lletres *a* o *b*, donen lloc a la intervenció d'un agent judicial i que les despeses que se'n deriven s'han de reemborsar de conformitat amb l'article 12 del Conveni.

Bulgària

Text de les declaracions:

Traducció

Declaració de conformitat amb el tercer paràgraf de l'article 5

La República de Bulgària demana que l'acte que ha de ser tramès o notificat estigui redactat o vagi acompanyat d'una traducció en búlgar.

(...)

Declaració de conformitat amb el segon paràgraf de l'article 8

La República de Bulgària declara que els agents diplomàtics i consulars estrangers només poden trametre o notificar actes judicials i extrajudicials en el territori búlgar a nacionals de l'estat que representen.

Declaració de conformitat amb l'article 10

La República de Bulgària s'oposa a l'ús de les vies de transmissió a les quals fa referència l'article 10 per a la tramesa o la notificació.

Declaració de conformitat amb el segon paràgraf de l'article 15

El jutge només pot decidir si s'han rebut tots els certificats als quals fa referència el segon paràgraf de l'article 15.

Declaració de conformitat amb el tercer paràgraf de l'article 16

La República de Bulgària no acceptarà demandes que tinguin per objecte l'exempció de la preclusió presentades d'acord amb el primer paràgraf d'aquest article, un cop transcorregut el termini d'un any a comptar de la data en la qual s'ha dictat la decisió.

Canadà

Declaracions fetes en virtut dels articles 15, segon paràgraf, i 16, tercer paràgraf.

1. Suspensió del procediment (segon paràgraf de l'article 15)

El Canadà declara que els jutges poden decidir segons les condicions estipulades a l'article 15 del Conveni.

2. Exempció de preclusió (tercer paràgraf de l'article 16)

El Canadà declara que una demanda feta en virtut de l'article 16 del Conveni no és admissible si es presenta després de l'expiració del termini d'un any a comptar de la data en la qual s'ha dictat la decisió, llevat de casos excepcionals determinats per les normes del tribunal que s'ha de pronunciar al respecte.

Corea, República de

Text de les declaracions:

(Traducció)

1. De conformitat amb les disposicions de l'article 8, la República de Corea declara que s'oposa a la tramesa o la notificació d'actes judicials per mitjà d'agents diplomàtics o consulars a persones que es trobin en el seu territori, llevat que els actes en qüestió hagin de ser tramesos o notificats a un nacional de l'estat d'origen.

2. De conformitat amb les disposicions de l'article 10, la República de Corea declara que s'oposa:

a) a la facultat d'adreçar directament, per la via postal, actes judicials a persones que es trobin a l'estranger,

b) a la facultat, per les persones investides de funció pública, pels funcionaris o per altres persones competents de l'estat d'origen, de fer procedir a les trameses o les notificacions d'actes judicials directament a través de persones investides de funció pública, funcionaris o altres persones competents de l'estat de destinació,

c) a la facultat, per a qualsevol persona interessada en un procediment judicial, de fer procedir a la tramesa o la notificació d'actes judicials directament a través de persones investides de funció pública, de funcionaris o d'altres persones competents de l'estat de destinació.

1. De conformitat amb les disposicions del segon paràgraf de l'article 15, els jutges de la República de Corea poden decidir si es reuneixen les condicions següents, i això malgrat que no s'hagi rebut cap certificat que acrediti sia la tramesa o la notificació, sia el lliurament de l'acte:

- a) L'acte s'ha tramès segons una de les vies que preveu aquest Conveni,
- b) Des de la data de l'enviament de l'acte ha transcorregut un termini que el jutge ha d'apreciar en cada cas particular i que ha de ser, com a mínim, de sis mesos,
- c) Malgrat totes les diligències oportunes davant les autoritats competents de l'estat requerit, no s'ha pogut obtenir cap certificat.

Croàcia

Traducció

Declaració en aplicació de l'article 5 del Conveni:

La República de Croàcia declara que els actes tramesos o notificats de conformitat amb el primer paràgraf de l'article 5, han d'anar acompanyats d'una traducció en llengua croata.

Declaració en aplicació de l'article 6 del Conveni:

La República de Croàcia declara que els tribunals municipals on el destinatari té la residència, el domicili o la seu social en el territori sota la seva competència són els competents per expedir els certificats de recepció de documents.

Declaració en aplicació de l'article 8 del Conveni:

La República de Croàcia declara que s'oposa a la tramesa o la notificació directa d'actes judicials a una persona que es trobi en el seu territori per l'intermediari d'agents diplomàtics o consulars, llevat que aquesta persona sigui un nacional de l'estat d'origen.

Declaració en aplicació de l'article 9 del Conveni:

La República de Croàcia declara que els actes judicials lliurats o notificats de conformitat amb l'article 9 del Conveni s'adrecen al Ministeri de Justícia de la República de Croàcia a l'efecte de tramesa o de notificació a les parts.

Declaració en aplicació de l'article 10 del Conveni:

La República de Croàcia declara que s'oposa a la forma de tramesa i de notificació a la qual fa referència l'article 10 del Conveni.

Declaració en aplicació de l'article 15 del Conveni:

La República de Croàcia declara que els jutges croates poden decidir si es reuneixen totes les condicions considerades al segon paràgraf de l'article 15 del Conveni.

Declaració en aplicació de l'article 16 del Conveni:

La República de Croàcia declara que les demandes que tinguin per objecte l'exempció de la preclusió a la qual fa referència l'article 16 del Conveni, no seran admissibles si es presenten un cop transcorregut el termini d'un any a comptar de la data en la qual s'ha dictat la decisió.

Dinamarca

Text des de les declaracions:

(...)

ad art. 10

Dinamarca no pot reconèixer la manera de fer procedir a trameses i notificacions prevista a la lletra c de l'article 10.

ad art. 15

Dinamarca utilitzarà la facultat prevista al segon paràgraf de l'article 15, de manera que el jutge pugui decidir sobre un cas fins i tot si les disposicions del paràgraf primer de l'article 15 no es compleixen.

ad art. 16

Dinamarca utilitzarà la facultat prevista al tercer paràgraf de l'article 16 de manera que no serà admissible una demanda si es presenta un cop transcorregut el termini d'un any a comptar de la data en la qual s'ha dictat la decisió.

La qüestió de la represa d'un cas en el qual una persona sigui jutjada en rebel·lia es decideix d'acord amb les normes del Codi de procediment article 373 i article 374, cfr article 434. De conformitat amb aquestes normes, qualsevol persona condemnada en rebel·lia en un cas jutjat en primera instància, pot demanar que es repregui el cas quan pot provar que no se li pot imputar la rebel·lia. La demanda de represa s'ha de presentar al més ràpidament possible i no es pot presentar més enllà del termini d'un any a comptar de la data en la qual s'ha dictat la sentència."

Egipte

Text de les declaracions:

El Govern de la República Àrab Unida s'oposa a la utilització de les vies per transmetre a l'estranger actes judicials i extrajudicials segons els articles 8 i 10 del Conveni.

Eslovàquia

Text de les declaracions (fetes per l'antiga Txecoslovàquia):

Declaracions fetes per l'antiga Txecoslovàquia:

(Traducció)

- De conformitat amb l'article 8 del Conveni, en el territori de la República Socialista Txecoslovaca

només es poden trametre o notificar actes judicials directament per mitjà d'agents diplomàtics o consulars d'un altre estat contractant, si s'han de trametre o notificar a un nacional de l'estat d'origen;

- De conformitat amb l'article 10 del Conveni, en el territori de la República Socialista Txecoslovaca, els actes judicials d'un altre estat contractant no poden ser tramesos ni notificats ni per la via postal, ni tampoc per persones investides de funció pública, funcionaris o altres persones competents;

- De conformitat amb el segon paràgraf de l'article 15 del Conveni, els jutges txecoslovacs també poden decidir en cas que no es compleixin les condicions previstes al primer paràgraf de l'article 15;

- Les disposicions de l'article 29 del Conveni, relatives a l'extensió de la validesa del Conveni als territoris que els estats contractants representen en l'àmbit internacional, estan en contradicció amb la Declaració de l'Assemblea General de les Nacions Unides sobre l'atorgament de la independència als països i als pobles colonials, del 14 de desembre de 1960, i, per aquest motiu, la República Socialista Txecoslovaca no es considera vinculada per les disposicions esmentades.

Per mitjà d'una Nota del 31 de març de 1982, rebuda al Ministeri d'Afers Exteriors l'1 d'abril de 1982, l'Ambaixada de la República Socialista Txecoslovaca ha comunicat el que segueix en relació amb la Declaració citada més amunt sobre l'article 29 del Conveni:

(Traducció)

Aquesta declaració no es pot considerar com una reserva perquè no persegueix objectius diferents dels de la declaració similar, feta en el moment de la ratificació del Conveni sobre l'obtenció de proves a l'estranger en matèria civil o comercial, tot i que la formulació escollida sigui diferent.

Amb aquesta declaració, la República Socialista Txecoslovaca expressa el seu desacord de principi sobre l'estatut de les colònies i altres territoris dependents, que està en contradicció amb la Declaració de l'Assemblea General de l'Organització de les Nacions Unides sobre la independència atorgada als països i als pobles colonials, del 14 de desembre de 1960.

Tot i així, la República Socialista Txecoslovaca no té la intenció d'excloure de l'àmbit d'aplicació del Conveni les relacions amb els territoris als quals la validesa del Conveni ha estat estesa de conformitat amb el seu article 29.

Eslovènia

18 de desembre del 2012

(Traducció)

En virtut del segon paràgraf de l'article 8 del Conveni, la República d'Eslovènia declara que s'oposa a la tramesa i la notificació de documents en el seu territori per part d'agents diplomàtics o consulars d'un altre estat, llevat que l'acte s'hagi de trametre o notificar a un nacional de l'estat d'origen.

En virtut de l'article 10 del Conveni, la República d'Eslovènia declara que la transmissió d'actes judicials en el sentit de l'article 10, lletra a, només s'autoritza per carta certificada amb acusament de recepció i si els documents estan redactats en eslovè o van acompanyats d'una traducció en aquest idioma.

En virtut de l'article 10 del Conveni, la República d'Eslovènia declara que s'oposa a les vies de transmissió a les quals fa referència l'article 10, lletres b i c.

En virtut del segon paràgraf de l'article 15 del Conveni, la República d'Eslovènia declara que els seus jutges, malgrat les disposicions del primer paràgraf de l'article 15 poden decidir, tot i que no s'hagi rebut cap certificat que acrediti sia la tramesa o la notificació, sia el lliurament de l'acte, sempre que es compleixin les condicions previstes al segon paràgraf de l'article 15.

De conformitat amb el tercer paràgraf de l'article 16 del Conveni, la República d'Eslovènia declara que les demandes que tinguin per objecte l'exempció de la preclusió no són admissibles si es presenten un cop transcorregut el termini d'un any a comptar del moment en el qual el demandat ha tingut coneixement de la decisió.

Espanya

Text de les declaracions:

1) L'Estat espanyol declara que els seus jutges, malgrat les disposicions de l'article 15, poden decidir tot i no haver rebut cap mena de notificació que acrediti la notificació o el lliurament d'actes, si es compleixen els requisits previstos al segon paràgraf de l'article 15 esmentat.

2) L'Estat espanyol declara que el termini de preclusió al qual fa referència l'article 16 és de setze mesos a comptar de la data de la decisió.

Estats Units d'Amèrica

Text de les declaracions:

(Traducció)

(...)

3. De conformitat amb el segon paràgraf de l'article 15, es declara que el jutge, malgrat les disposicions del primer paràgraf de l'article 15, pot decidir encara que no s'hagi rebut cap certificat que acrediti sia la

tramesa o la notificació, sia el lliurament de l'acte, sempre que es compleixin les condicions que s'estipulen a les lletres a, b i c del segon paràgraf de l'article 15.

4. De conformitat amb el tercer paràgraf de l'article 16, es declara que les demandes a les quals fa referència l'article 16 no són admissibles si es presenten a) després de l'expiració del termini durant el qual es pot presentar segons les normes de procediment del Tribunal on s'hagi dictat la decisió, o b) un cop transcorregut el termini d'un any a comptar de la data en la qual s'ha dictat la decisió, sigui quina sigui la data ulterior.

5. De conformitat amb l'article 29, es declara que el Conveni s'estén a tots els estats dels Estats Units, al districte de Columbia, a Guam, a Puerto Rico i a les Illes Verges.

Per mitjà d'una nota de 22 d'abril de 1970, l'Ambaixada dels Estats Units d'Amèrica a l'Haia ha facilitat la informació següent:

(Traducció)

A l'article 2 del Conveni es demana que cada estat designi una autoritat central encarregada de rebre les demandes de tramesa o de notificació d'actes judicials que vinguin d'altres estats. Tot i que aquesta autoritat central ha d'estar sempre disponible, no és obligatori recórrer-hi, i existeixen disposicions (articles 8 a 11) que permeten procedir a trameses o a notificacions per vies de transmissió altres que les de l'autoritat central, això com per mitjà d'agents diplomàtics o consulars. Aquestes disposicions són, però, facultatives, i atès que el reglament prohibeix que els agents consulars dels Estats Units procedixin a trameses o a notificacions de procediments judicials o que designin altres persones per fer-ho, els Estats Units no faran ús d'aquestes disposicions del Conveni. Està previst que els Tribunals dels Estats Units siguin informats pel Ministeri de Justícia de la possibilitat d'adreçar demandes de tramesa o de notificació d'actes judicials directament a l'autoritat central del país interessat.

Notificació de conformitat amb l'article 31 del Conveni (11-III-2015)

(Traducció)

[...] informa el Ministeri... d'alguns canvis relatius a les modalitats segons les quals el Govern dels Estats Units atorga assistència judicial als tribunals estrangers i a les parts que compareixen per davant dels mateixos.

Des de l'any 2003, el Ministeri de Justícia dels Estats Units d'Amèrica ha delegat a un prestatari privat la responsabilitat de tractar les demandes de tramesa i de notificació en matèria civil o comercial que, de

conformitat amb el Conveni de l'Haia relatiu a la tramesa i la notificació d'actes a l'estranger, és competència de l'autoritat central.

El Ministeri de Justícia dels Estats Units d'Amèrica ha informat el Departament d'Estat que el contracte subscrit a aquest efecte amb l'empresa ABC Legal, que opera sota el nom de Process Forwarding International, societat amb seu a Seattle, a l'estat de Washington, ha estat renovat l'1 de febrer del 2015. El nou contracte té validesa fins al 31 de gener del 2016 i es podrà prorrogar fins al 31 de desembre del 2020. L'adjudicació de la responsabilitat de trametre i de notificar no implica la designació d'una nova autoritat central als efectes del Conveni, i afecta només a la delegació d'algunes activitats de l'autoritat central, que continua sent el Ministeri de Justícia.

Process Forwarding International és l'única empresa privada de tramesa i de notificació habilitada per actuar en nom dels Estats Units i rebre demandes de tramesa o de notificació, trametre o notificar actes, i expedir-ne un certificat. Process Forwarding International tracta les demandes de tramesa i de notificació a les regions següents: Estats Units (els cinquanta estats i el districte de Columbia) Guam, Samoa Americana, Puerto Rico, Illes Verges americanes i Illes Mariannes del Nord.

La via utilitzada per totes les demandes és, de preferència, la notificació personal. Quan això no és possible, Process Forwarding International procedeix de conformitat amb un o més mètodes autoritzats per la legislació en vigor en la jurisdicció on s'ha d'efectuar la tramesa o la notificació. Tal com ja estava previst en el contracte anterior, Process Forwarding International ha d'executar la tramesa o la notificació i ha d'enviar el certificat al requeridor estranger en el termini de 30 dies hàbils a comptar de la data de recepció de la demanda. Segons les clàusules del nou contracte, la societat ha d'acceptar, a més, les demandes de tramesa o de notificació urgent i tractar-les en el decurs dels set (7) dies hàbils següents a la recepció de la demanda, sense despeses suplementàries, sempre que la demanda estipuli explícitament que es tracta d'un procediment urgent; en cas contrari, la tramitació s'efectua en el termini de 30 dies hàbils.

Les demandes de tramesa i de notificació d'actes han d'adreçar-se a:

Process Forwarding International

633 Yesler Way

Seattle, Washington 98104

Estats Units

Telèfon: 001-206-521-2979

Fax: 001-206-224-3410

E-mail: info@hagueservice.net

Lloc web: <http://www.hagueservice.net>

Les demandes s'han d'enviar per duplicat i s'hi ha d'adjuntar una traducció adequada (Process Forwarding International conservarà un exemplar pels tràmits de la gestió de la demanda, l'altre exemplar serà retornat al requeridor acompanyat d'un certificat). La demanda ha de mencionar el nom i l'adreça completa de la persona o de la instància a la qual s'ha de trametre o notificar l'acte. Les demandes fetes a títol del Conveni de l'Haia relatiu a la tramesa i la notificació d'actes a l'estranger s'han de transmetre segons el formulari previst a aquest efecte.

La tramitació de les demandes de tramesa i de notificació instades per persones que resideixin en un dels països que formen part del Conveni queda sotmesa al pagament de drets, l'import dels quals és de 95 dòlars estatunidencs fins que expiri el contracte el 31 de gener del 2016. La tramitació urgent no comporta cap despesa suplementària. Els drets poden satisfer-se amb targeta VISA/Master Card i també amb la majoria de targetes de crèdit internacionals, transferència bancària, girs internacionals i xecs del Tresor a l'ordre de Process Forwarding International. No s'accepten els xecs personals.

Els drets corresponents a la demanda s'han de satisfer de conformitat amb els terminis i els mètodes indicats en el lloc web de Process Forwarding International, si no fos així es retorna la demanda al requeridor sense tramitar-la. El lloc web de Process Forwarding International facilita les indicacions precises relatives al mètode de pagament i permet fer el seguiment de la tramitació d'una demanda en curs.

Els Estats Units destaquen que no existeix en la seva legislació federal cap disposició que imposi adreçar-se a Process Forwarding International per fer trametre o notificar actes estrangers. No tenen cap objecció al fet que aquests actes siguin transmesos de manera informal per un membre d'una missió diplomàtica o consular establerta als Estats Units, per la via electrònica o en persona, sempre que això sigui conforme a la legislació aplicable i a condició que no s'exerceixi cap mena de coacció.

Estònia

Text de les declaracions:

1. La República d'Estònia s'oposa a la via de comunicació al qual fa referència l'article 10, lletra c;
2. sobre la base de l'article 15, el jutge pot decidir si es compleixen les condicions indicades;

3. el termini al qual fa referència el tercer paràgraf de l'article 16, és de tres anys.

Finlàndia

Text de les declaracions:

"1. El Ministeri de Justícia ha estat designat com a autoritat central, de conformitat amb el primer paràgraf de l'article 2 del Conveni.

2. L'autoritat central (el Ministeri de Justícia) actua com l'autoritat que s'estableix a l'article 9 del Conveni.

3. Les autoritats fineses no estan obligades a assistir en el lliurament d'actes transmesos utilitzant alguna de les vies a les quals fan referència les lletres b i c de l'article 10 del Conveni."

Informació addicional relativa als requisits de traducció (article 5)

No es requereix una traducció; ara bé, si el destinatari no accepta un document redactat en una llengua estrangera, la tramesa o la notificació només es pot efectuar si el document es tradueix a un dels idiomes oficials de Finlàndia, és a dir finès o suec, o si es considera que el destinatari ha d'entendre la llengua estrangera. Consegüentment, p. ex. es presumeix que les empreses amb relacions comercials internacionals han d'entendre l'anglès, l'alemany o el francès.

França

Text de les declaracions:

4) El Govern de la República Francesa declara que s'oposa, com es preveu a l'article 8, a la notificació directa, per mitjà d'agents diplomàtics i consulars dels estats contractants, d'actes destinats a persones que no són nacionals d'aquests estats.

5) El Govern de la República Francesa declara que les disposicions del segon paràgraf de l'article 15, reben la seva conformitat.

Així mateix, declara, fent referència al tercer paràgraf de l'article 16 que la demanda que té per objecte l'exempció de la preclusió que resulta de l'expiració dels terminis de recurs no és admissible si es presenta més de dotze mesos després que s'hagi dictat la decisió.

França ha indicat que, en absència de declaració contrària, el Conveni Notificació s'aplica al conjunt del territori de la República Francesa (vegeu en aquest sentit la circular del Ministeri de Justícia francès de l'1 de febrer del 2006, disponible a l'adreça [següent: http://www.entraide-civile-internationale.justice.gouv.fr](http://www.entraide-civile-internationale.justice.gouv.fr)). Així, el Conveni s'aplica també, ultra a la França metropolitana i als departaments d'Ultramar (Guaiana Francesa,

Guadalupe, Reunió, Martinica), al conjunt dels altres territoris d'ultramar francesos.

Grècia

Text de les declaracions:

Els jutges de la República Hel·lènica estan habilitats per decidir si es compleixen totes les condicions previstes a les lletres *a*, *b* i *c* del segon paràgraf de l'article 15 d'aquest Conveni, encara que no s'hagi rebut cap certificat que acrediti sia la tramesa o la notificació, sia el lliurament de l'acte.

Grècia declara que la tramesa o la notificació oficial només s'efectuarà si el document que s'ha de trametre o notificar està redactat en o traduït al grec.

Grècia s'oposa a la via de tramesa o de notificació prevista a l'article 8, llevat que l'acte s'hagi de trametre o de notificar a un nacional de l'estat requeridor.

Grècia s'oposa a les vies de tramesa o notificació previstes a l'article 10.

Declaració del 27 de juliol del 2009

(Traducció)

Pel que fa a la declaració de l'Antiga República Iugoslava de Macedònia relativa a l'article 5 del Conveni de l'Haia de 1965 relatiu a la tramesa i la notificació a l'estranger d'actes judicials i extrajudicials en matèria civil o comercial, adjuntada al seu instrument d'adhesió, Grècia declara que tots els documents intercanviats en virtut d'aquest Conveni entre Grècia i l'Antiga República Iugoslava de Macedònia continuaran sent redactats en o traduïts al francès, i això de conformitat amb la pràctica establerta pel Conveni de 1959, entre Grècia i l'Antiga República Federativa Socialista de Iugoslàvia, relatiu a les relacions jurídiques mútues, la validesa del qual ha estat confirmada per l'article 12 de l'Acord interí subscrit entre aquests dos països, el 13 de setembre de 1995. Entre d'altres, continuaran aplicant-se les disposicions del Memoràndum d'aplicació de "mesures concretes" de l'Acord interí relatives a la correspondència oficial entre els dos països. El no exercici per part de Grècia del seu dret a oposar-se a l'adhesió de l'Antiga República Iugoslava de Macedònia al Conveni de 1965 està sotmès a aquestes condicions.

Hongria

Text de les declaracions:

(Traducció)

Declaració en virtut de l'article 2

La República d'Hongria designa el Ministeri de Justícia com a autoritat central, de conformitat amb l'article 2 del Conveni.

Declaració en virtut de l'article 5

Les vies de tramesa o de notificació als quals fa referència el primer paràgraf de l'article 5 del Conveni només són aplicables en el territori de la República d'Hongria si el document que s'ha de trametre o notificar va acompanyat d'una traducció oficial en hongarès.

Declaració en virtut de l'article 6

A la República d'Hongria, el certificat al qual fa referència l'article 6 del Conveni, l'expedeix el tribunal que ha tramès o notificat el document.

Declaració en virtut de l'article 8

La República d'Hongria s'oposa a la tramesa o la notificació d'actes efectuada directament per agents diplomàtics o consulars estrangers en el territori de la República d'Hongria, llevat que el destinatari sigui un nacional de l'estat d'origen de l'agent diplomàtic o consular.

Declaració en virtut de l'article 9

De conformitat amb les disposicions de l'article 9 del Conveni, el Ministeri de Justícia de la República d'Hongria rep els actes que s'han de trametre o notificar transmesos per la via consular.

Declaració en virtut de l'article 10

La República d'Hongria s'oposa a l'ús de les vies de tramesa o de notificació a les quals fa referència l'article 10 del Conveni.

Declaració en virtut de l'article 15

La República d'Hongria declara que els tribunals hongaresos poden decidir si es compleixen les condicions enumerades al segon paràgraf de l'article 15.

Declaració en virtut de l'article 16

La República d'Hongria declara que les demandes que tenen per objecte l'exempció de la preclusió a les quals fa referència l'article 16 del Conveni, no són admissibles si es presenten més d'un any després de la data en la qual s'ha dictat la sentència.

Índia

(Traducció)

Les demandes de tramesa o de notificació de documents han d'estar redactades en llengua anglesa o anar acompanyades d'una traducció en anglès;

La tramesa o la notificació de documents jurídics per la via diplomàtica o consular està limitada als nacionals de l'estat d'origen;

Índia s'oposa a les vies de tramesa o de notificació previstos a l'article 10;

En virtut de les disposicions de l'article 15, els tribunals de l'Índia poden decidir si es compleixen

totes les condicions previstes al segon paràgraf d'aquest article i

Amb la finalitat enunciada a l'article 16, no serà admissible una demanda que tingui per objecte l'exempció de la preclusió si es presenta després de l'expiració d'un termini superior a un any a comptar de la data en la qual s'ha dictat la decisió.

Irlanda

Text de les declaracions:

(Traducció)

Article 15

De conformitat amb el segon paràgraf de l'article 15, el jutge irlandès pot decidir, si es compleixen les condicions citades en el segon paràgraf de l'article 15 del Conveni, encara que no s'hagi rebut cap certificat que acrediti sia la tramesa o la notificació, sia el lliurament de l'acte.

Article 10

De conformitat amb les disposicions de l'article 10 del Conveni, el Govern d'Irlanda declara que s'oposa:

(i) a la facultat prevista a l'article 10b, per a les persones investides de funció pública, per als funcionaris o per altres persones competents de l'estat d'origen, de procedir a Irlanda a la tramesa o la notificació d'actes judicials directament a través de les persones investides de funció pública, dels funcionaris o d'altres persones competents, i

(ii) a la facultat prevista a l'article 10c, per a qualsevol persona interessada en un procediment judicial, de fer procedir a la tramesa o la notificació d'actes judicials directament a través de persones investides de funció pública, de funcionaris o d'altres persones competents.

S'entén que això no tendeix a impedir que qualsevol persona d'un altre estat contractant interessada en un procediment judicial (inclòs el seu advocat) faci procedir a fer trameses o notificacions directament per mitjà d'un *solicitor* a Irlanda.

Islàndia

Traducció

Islàndia s'oposa a la utilització, en el seu territori, de les vies de tramesa i de notificació d'actes esmentats a les lletres b i c de l'article 10 del Conveni.

Islàndia declara que, malgrat les disposicions de l'apartat 1 de l'article 15, un jutge pot decidir tot i que no s'hagi rebut cap certificat que acrediti sia el trasllat o la notificació, sia el lliurament de l'acte, si es compleixen les condicions a les quals fa referència el segon paràgraf de l'article 15.

De conformitat amb el tercer paràgraf de l'article 16 del Conveni, Islàndia declara que una demanda que tingui per objecte l'exempció de la preclusió no és admissible si es presenta un cop transcorregut el termini d'un any a comptar de la data en la qual s'ha dictat la decisió.

Israel

Text de les declaracions:

b) L'Estat d'Israel, en la seva qualitat d'estat destinatari, pel que respecta a les lletres b i c de l'article 10 del Conveni, durà a terme la tramesa i la notificació de documents judicials només a través de la Direcció dels Tribunals, i només quan la demanda d'aquest servei emani d'una autoritat judicial o d'una representació diplomàtica o consular d'un estat contractant;

c) Les demandes que tinguin per objecte l'exempció per al demandat de la preclusió del recurs en el marc de l'article 16 del Conveni, només s'admetran si es presenten en el decurs d'un any a comptar de la data de la sentència en qüestió.

Itàlia

Text de les declaracions:

(...)

d) Les despeses que se'n derivin de les demandes de notificació, de conformitat amb les lletres a i b del primer paràgraf de l'article 4 que requereixin la intervenció d'un agent judicial s'han de pagar a la bestreta per un import de 6.000 lires, llevat d'ajustament quan es restitueixi l'acte notificat.

Tot i així, les despeses relatives a l'acte notificat de conformitat amb el segon paràgraf de l'article 12 del Conveni, es poden pagar després de la seva restitució per l'import fixat específicament per l'agent judicial. L'Estat italià no exigirà cap avançament o reemborsament de despeses per la notificació d'actes sol·licitada pels estats contractants, sempre que aquests estats tampoc exigeixin el pagament o el reemborsament de les despeses pels actes que provinguin d'Itàlia.

Japó

Text de les declaracions:

(...)

(4) El Govern del Japó declara que s'oposa a l'ús de les vies de tramesa i de notificació als quals fan referència les lletres b i c de l'article 10.

(5) El Govern del Japó declara que els tribunals japonesos poden decidir si es compleixen totes les condicions precisades al segon paràgraf de l'article 15.

Macedònia*(Traducció)*

La República de Macedònia declara que tots els actes tramesos o notificats de conformitat amb el primer paràgraf de l'article 5 del Conveni, han d'estar redactats en o traduïts al macedoni, de conformitat amb l'article 7 de la Constitució de la República de Macedònia de 17 de novembre de 1991

De conformitat amb l'article 6 del Conveni, la República de Macedònia designa els tribunals de primera instància de la República de Macedònia com a autoritat competent per expedir el certificat conforme al model de formulari annex al Conveni.

De conformitat amb l'article 15 del Conveni, la República de Macedònia declara que els seus jutges poden decidir si es reuneixen les condicions a les quals fa referència el segon paràgraf de l'article 15 del Conveni.

De conformitat amb el tercer paràgraf de l'article 16 del Conveni, la República de Macedònia declara que no s'admetran les demandes que tinguin per objecte l'exempció de la preclusió i que siguin presentades després de l'expiració d'un termini d'un any a comptar de la data en la qual s'ha dictat la decisió.

De conformitat amb la lletra *a* del segon paràgraf de l'article 21 del Conveni, la República de Macedònia notifica la seva oposició a la utilització de les vies de transmissió previstes als articles 8 i 10 del Conveni.

De conformitat amb el segon paràgraf de l'article 8 del Conveni, la República de Macedònia declara que en el seu territori només es pot procedir a la tramesa o la notificació d'actes judicials directament per mitjà d'agents diplomàtics o consulars d'un altre estat contractat, si l'acte ha de ser tramès o notificat a un nacional de l'estat d'origen de l'acte.

La República de Macedònia s'oposa a l'ús de les facultats a les quals fa referència l'article 10 del Conveni.

La República de Macedònia declara que els actes tramesos o notificats de conformitat amb l'article 9 del Conveni es transmeten al Ministeri de Justícia de la República de Macedònia amb la finalitat de ser tramesos o notificats a les parts.

Letònia*(Traducció)*

De conformitat amb el segon i el tercer paràgrafs de l'article 5 del Conveni, el Ministeri de Justícia de la República de Letònia demana, com a autoritat central, que el document sigui traduït a la llengua oficial o en una llengua comprensible per al destinatari si ha rebutjat acceptar l'acte, en els casos previstos pel Codi de procediment civil de la República.

De conformitat amb el segon paràgraf de l'article 8 del Conveni, la República de Letònia declara que s'oposa a la facultat de fer procedir a trameses o notificacions d'actes judicials en el seu territori en virtut de l'article 8, llevat que l'acte hagi de ser tramès o notificat a un nacional de l'estat d'origen.

De conformitat amb l'article 10 del Conveni, la República de Letònia declara que no s'oposa a la facultat d'enviar directament, per la via postal, un acte judicial a un destinatari de la República de Letònia (article 10, lletra *a*), si el document que s'ha de trametre o notificar està redactat en letó o va acompanyat d'una traducció en letó, i si s'envia al destinatari per correu certificat (amb acusament de recepció).

De conformitat amb l'article 10 del Conveni, la República de Letònia declara que s'oposa a les vies de transmissió establertes a les lletres *b* i *c* de l'article esmentat.

De conformitat amb el segon paràgraf de l'article 15 del Conveni, la República de Letònia declara que els seus jutges poden decidir tal com preveu el seu Codi de procediment civil, encara que no s'hagi rebut cap certificat que acrediti sia el trasllat o la notificació, sia el lliurament de l'acte, sempre que es compleixin totes les condicions especificades en l'apartat esmentat.

Lituània**Text de les declaracions:***(Traducció)**(...)*

Vistes les disposicions de l'article 8 del Conveni esmentat, la República de Lituània declara que s'oposa a les vies de tramesa o de notificació d'actes judicials previstos en aquest article, llevat que l'acte hagi de ser tramès o notificat a un nacional de l'estat d'origen;

Vistes les disposicions de l'article 10 del Conveni esmentat, la República de Lituània declara que s'oposa a les vies de tramesa o de notificació d'actes judicials previstos en aquest article;

Vistes les disposicions del segon paràgraf de l'article 15 del Conveni esmentat, la República de Lituània declara que el jutge de la República de Lituània està autoritzat a decidir, encara que no s'hagi rebut cap certificat acreditant sia la tramesa o la notificació, sia el lliurament de l'acte, sempre que es compleixin totes les condicions del segon paràgraf de l'article 15;

Vistes les disposicions del segon paràgraf de l'article 16 del Conveni esmentat, la República de Lituània declara que no és admissible una demanda que tingui per objecte l'exempció de la preclusió si es presenta

un cop transcorregut el termini d'un any a comptar de la data en la qual s'ha pronunciat la decisió; (...)

Luxemburg

Text de les declaracions:

(...)

2. De conformitat amb l'article 8, el Govern luxemburguès s'oposa que els agents diplomàtics i consulars procedeixin directament en el seu territori a efectuar trameses i notificacions d'actes judicials, llevat que el destinatari sigui una persona nacional del seu propi país.

(...)

4. Quan els actes judicials estrangers es transmeten en aplicació dels articles 5, lletra *a*, i 10 lletres *b* i *c*, per l'intermediari d'un agent judicial luxemburguès, han d'estar redactats en francès o en alemany o bé anar acompanyats d'una traducció en una d'aquestes llengües.

5. El Govern luxemburguès declara que malgrat les disposicions del primer paràgraf de l'article 15 del Conveni, els seus jutges poden decidir si es compleixen les condicions previstes al segon paràgraf de l'article esmentat.

De conformitat amb el tercer paràgraf de l'article 16 del Conveni, el Govern luxemburguès declara que les demandes a les quals fa referència el segon paràgraf del mateix article no són admissibles si es presenten després que hagi expirat un termini d'un any a comptar de la data en la qual s'ha dictat la decisió.

Malta

(Traducció)

De conformitat amb l'article 8 del Conveni, el Govern de Malta declara que s'oposa a la tramesa o a la notificació d'actes en el seu territori directament per agents diplomàtics o consulars d'un altre estat contractant, tal com preveu el primer paràgraf de l'article esmentat, llevat que l'acte en qüestió s'hagi de trametre o notificar a un nacional d'aquest estat contractant.

De conformitat amb l'article 10 del Conveni, el Govern de Malta declara que s'oposa a l'ús, en el seu territori, pels altres estats contractants de totes les vies de transmissió, de tramesa i de notificació d'actes esmentats a l'article 10 esmentat.

Mèxic

Declaració de maig del 2011:

1. El Govern dels Estats Units Mexicanos modifica les declaracions fetes en el moment d'adherir-se al Conveni relatiu a la tramesa i la notificació a

l'estranger d'actes judicials i extrajudicials en matèria civil o comercial, fet a l'Haia el 15 de novembre de 1965, en el sentit següent:

I. Pel que fa a l'article 2, el Govern de Mèxic designa la Direcció General d'Afers Jurídics del Ministeri d'Afers Exteriors com a autoritat central per rebre demandes de tramesa o notificació d'actes de procediments judicials i extrajudicials d'altres estats contractants, qui els transmetrà a l'autoritat judicial competent per a trametre'ls o notificar-los.

II. Pel que fa a l'article 5, quan en territori mexicà s'hagin de trametre o notificar actes judicials o extrajudicials redactats en un idioma que no sigui l'espanyol, han d'anar acompanyats de la seva traducció a l'espanyol.

III. Pel que fa a l'article 6, l'autoritat judicial competent per tramitar la demanda de tramesa o de notificació també és l'autoritat responsable d'expedir el certificat que acrediti la tramesa o la notificació de conformitat amb el formulari model. L'autoritat central només valida el certificat.

IV. Pel que fa al segon paràgraf de l'article 7, s'agrairia que els espais en blanc del formulari fossin omplerts en espanyol.

V. Pel que fa a l'article 8, els estats contractats no poden trametre o notificar directament, ni dur a terme el procés de tramesa o de notificació d'actes judicials a través d'agents diplomàtics o consulars en el territori mexicà, llevat que els actes en qüestió hagin de ser tramesos o notificats a un nacional de l'estat en el qual s'originen els actes, sempre que aquest procediment no contravingui l'ordre públic ni violi cap dret constitucional.

VI. Pel que fa al segon paràgraf de l'article 12, el cost de trametre o de notificar actes judicials o extrajudicials corre a càrrec del sol·licitant.

VII. Pel que fa al segon paràgraf de l'article 15, el Govern de Mèxic no reconeix la facultat de l'autoritat judicial per dictar sentència, quan el demandat no compareix i no existeix cap comunicació que palesi que l'acte ha estat tramès o notificat o que els documents originats fora del país han estat efectivament lliurats, com estableixen les lletres *a* i *b* del primer paràgraf.

VIII. Pel que fa al tercer paràgraf de l'article 16, el Govern de Mèxic declara que l'aplicació a la qual fa referència no es considerarà si es presenta després d'un any de la data de la sentència, o d'un període més llarg que el jutge consideri raonable. El Govern de Mèxic entendrà que en casos en els quals la sentència s'hagi dictat sense que s'hagi notificat degudament al demandat, l'anul·lació del procediment s'ha de dur a terme de conformitat amb les disposicions de la legislació aplicable.

2. Pel que fa a la lletra a) del segon paràgraf de l'article 21, Mèxic declara que s'oposa a la utilització en el seu territori de les vies de transmissió a les quals fa referència l'article 10.

Declaració de 24 de gener del 2002:

(...) de conformitat amb l'article 5 del Conveni, les demandes adreçades a l'autoritat central mexicana, han de ser presentades en castellà, a més de fer-ho en francès i en anglès.

Declaracions fetes en el moment de l'adhesió (1999):

(Traducció de cortesia)

II. Pel que fa a l'article 5, quan s'hagin de trametre o notificar actes judicials o extrajudicials en territori mexicà redactats en un idioma que no sigui l'espanyol, han d'anar acompanyats de la traducció a l'espanyol corresponent.

IV. Pel que fa a l'article 8, els estats contractats no poden trametre o notificar directament actes judicials a través d'agents diplomàtics o consulars en territori mexicà, llevat que l'acte en qüestió hagi de ser tramès o notificat a un nacional de l'estat en el qual s'originen els actes i sempre que, aquest procediment no contravingui la legislació ni violi cap garantia individual.

V. Pel que fa a l'article 10, els Estats Units Mexicans s'oposen a la tramesa i la notificació directa d'actes a través d'agents diplomàtics o consulars a persones en territori mexicà segons les vies descrites en les lletres a, b i c d'aquest article, llevat que l'autoritat judicial atorgui excepcionalment la simplificació diferent de la normativa nacional, i sempre que aquesta via no contravingui la legislació o violi les garanties individuals. La demanda ha de contenir la descripció dels tràmits formals que es requereix que s'apliquin perquè el lliurament de l'acte sigui efectiu.

VI. Pel que fa al primer paràgraf de l'article 12, els costos ocasionats per la tramesa o la notificació dels actes judicials o extrajudicials són a càrrec del sol·licitant, llevat que l'estat origen dels actes no sol·liciti el pagament per aquests serveis a Mèxic.

VII. Pel que fa al segon paràgraf de l'article 15, el Govern de Mèxic no reconeix la facultat de l'autoritat judicial per dictar sentència, quan el demandat no compareix i no existeix cap comunicació que palesi que l'acte ha estat notificat, o que els documents originats fora del país han estat efectivament lliurats, com estableixen les lletres a i b del primer paràgraf.

VIII. Pel que fa al tercer paràgraf de l'article 16, el Govern de Mèxic declara que la demanda a la qual fa referència no s'admetrà si es presenta després d'un

any de la data de la decisió, o d'un període més llarg que el jutge consideri raonable.

El Govern de Mèxic entendrà que en casos en els quals la sentència s'hagi dictat sense que s'hagi citat degudament el demandat, l'anul·lació del procediment s'ha de dur a terme de conformitat amb les disposicions de la legislació aplicable.

Mònaco

1. El Principat de Mònaco declara que s'oposa, com es preveu a l'article 8, a la notificació directa, per mitjà d'agents diplomàtics i consulars dels estats contractants, d'actes destinats a persones que no siguin nacionals d'aquests estats.

2. El Principat de Mònaco declara que s'oposa a l'exercici de la facultat prevista a la lletra a del primer paràgraf de l'article 10.

3. El Principat de Mònaco declara que les disposicions del segon paràgraf de l'article 15 reben la seva conformitat.

4. El Principat de Mònaco declara –pel que fa al tercer paràgraf de l'article 16– que la demanda que tingui per objecte l'exempció de la preclusió que resulti de l'expiració dels terminis de recurs, no serà admissible si es presenta més de dotze mesos després de la data en la qual s'ha dictat la decisió.

Montenegro

(Traducció)

[...]

b) Montenegro s'oposa a la notificació i a la tramesa d'actes judicials directament per mitjà d'agents diplomàtics o consulars estrangers com es preveu a l'article 8 del Conveni, llevat que l'acte en qüestió s'hagi de trametre o notificar a un nacional de l'estat d'origen;

c) Montenegro s'oposa a la utilització de les vies de transmissió previstes a l'article 10 del Conveni;

d) els tribunals montenegrins poden decidir si es compleixen les condicions descrites al segon paràgraf de l'article 15 del Conveni;

e) la demanda que tingui per objecte l'exempció de la preclusió no és admissible si es presenta després de l'expiració del termini d'un any a comptar de la data en la qual s'ha dictat la decisió.

[...]

Noruega

Text de les declaracions:

(Traducció)

(...)

4. El Govern noruec s'oposa a la utilització en el seu territori de les vies de tramesa, de notificació o de

transmissió d'actes a les quals fan referència els articles 8 i 10 del Conveni.

5. Les jurisdiccions noruegues poden decidir quan es compleixen totes les condicions especificades al segon paràgraf de l'article 15.

6. De conformitat amb el tercer paràgraf de l'article 16, les demandes que tinguin per objecte l'exempció de la preclusió en virtut de l'article 16, no són admissibles si es presenten per davant de les autoritats noruegues competents després de l'expiració d'un termini de tres anys a comptar de la data en la qual s'ha dictat la decisió.

Països Baixos

Text de les declaracions:

(...)

5. Per derogació de les disposicions del primer paràgraf de l'article 15 del Conveni, el jutge neerlandès pot decidir fins i tot si no ha rebut cap certificat que acrediti sia la tramesa o la notificació, sia el lliurament de l'acte, sempre que es compleixin les condicions següents:

a. l'acte ha estat transmès de conformitat amb un dels mètodes previstos en el Conveni;

b. des de la data de l'enviament de l'acte ha transcorregut un termini que el jutge fixarà en cada cas i que, com a mínim, serà de sis mesos;

c. malgrat la realització de totes les diligències pertinents prop de les autoritats competents no s'ha pogut obtenir cap certificat sia de tramesa o de notificació, sia de lliurament de l'acte.

6. Només es pot admetre una demanda d'un nou termini, en el sentit de l'article 16 del Conveni, si es presenta en el decurs d'un any a comptar de la data en la qual s'ha dictat la decisió.

Polònia

Text de les declaracions:

La República de Polònia ha decidit adherir-se al Conveni i declara que s'oposa a les vies de tramesa o de notificació en el seu territori especificades en els articles 8 i 10.

Portugal

Text de les declaracions:

(...)

De conformitat amb el segon paràgraf de l'article 8 del Conveni, el Govern portuguès reconeix als agents diplomàtics o consulars la facultat de dur a terme trameses o notificacions només als seus propis nacionals.

El Govern portuguès declara que, malgrat les disposicions del primer paràgraf de l'article 15 del Conveni, els seus jutges poden decidir si es compleixen les condicions a les quals fa referència el segon paràgraf de l'article esmentat.

De conformitat amb el tercer paràgraf de l'article 16 del Conveni, el Govern portuguès declara que les demandes a les quals fa referència el segon paràgraf de l'article 16 no són admissibles si es presenten després de l'expiració d'un termini d'un any a comptar de la data en la qual s'ha dictat la decisió.

Regne Unit de la Gran Bretanya i Irlanda del Nord

Text de les declaracions:

(Traducció)

a) De conformitat amb els articles 2 i 18 del Conveni, es designa com a autoritat central el ministre d'Afers Exteriors; es designen com a autoritats addicionals per a Anglaterra i el País de Gal·les, per a Escòcia i per a Irlanda del Nord respectivament el Senior Master del Tribunal Suprem (...), l'"Scottish Executive Justice Department" (...) i el secretari ("Registrar") del Tribunal Suprem (...)

Per mitjà d'una nota del 10 de juny de 1980, el Govern britànic ha fet saber que el "Registrar of the Supreme Court of Northern Ireland" designat el 1967 com a autoritat addicional, de conformitat amb l'article 18 del Conveni, ha estat substituït pel "Master (Queen's Bench Appeals)". L'adreça del "Master (Queen's Bench Appeals)" és: Royal Courts of Justice, Belfast 1.

b) Les autoritats competents, de conformitat amb l'article 6, per expedir el certificat són les autoritats designades en els articles 2 i 18.

c) De conformitat amb l'article 9 del Conveni, el Regne Unit designa com a persones habilitades per rebre les trameses o les notificacions transmeses per la via consular les mateixes autoritats que les designades en els articles 2 i 18.

d) De conformitat amb les lletres b i c de l'article 10, els actes judicials que s'hagin de trametre o notificar a través de les persones investides de funció pública, de funcionaris o d'altres persones competents només s'admetran al Regne Unit per l'autoritat central o les autoritats addicionals, i això només si els actes provenen de persones investides de funció pública competents, o d'agents consulars o diplomàtics d'altres estats contractants.*

e) El Regne Unit declara que accepta el segon paràgraf de l'article 15 del Conveni.

f) De conformitat amb el tercer paràgraf de l'article 16, el Regne Unit declara que, només pel que fa a

Escòcia, les demandes que tinguin per objecte que una sentència sigui revocada al·legant que el demandat no ha tingut coneixement de la causa en el moment oportú per defensar-se, no són admissibles si es presenten després de transcorregut un termini d'un any a comptar de la data en la qual s'ha dictat la decisió.

Les autoritats designades pel Regne Unit exigiran que tots els documents que els siguin transmesos per ser tramesos o notificats de conformitat amb les disposicions del Conveni siguin presentats per duplicat i, de conformitat amb el tercer paràgraf de l'article 5, estiguin redactats en anglès o traduïts a aquest idioma.

En el moment oportú, s'adreçarà una notificació al Govern del Regne dels Països Baixos, de conformitat amb el primer i el segon paràgrafs de l'article 29, pel que fa a l'extensió del Conveni als territoris que el Regne Unit representa a escala internacional.

*Extracte d'una carta de l'11 de setembre de 1980 adreçada pel Foreign and Commonwealth Office a l'Oficina Permanent:

"(...) Us agraeixo la vostra carta de 31 de juliol en la qual sol·liciteu assistència per a la interpretació de la declaració feta pel Regne Unit el dia 17 de novembre de 1967 en relació amb l'article 10c del Conveni.

Em complau confirmar-vos que la nostra declaració no impedeix que una persona en un altre estat contractant que estigui interessada en una causa judicial (inclòs el seu advocat) pugui efectuar "directament" trameses o notificacions en el Regne Unit a través d'una persona competent diferent d'un agent judicial, p. e. un "solicitor" (...)"

República de Moldàvia

(Traducció)

1. De conformitat amb el tercer paràgraf de l'article 5 del Conveni, s'autoritza la tramesa o la notificació d'actes en el territori de la República de Moldàvia només si els actes en qüestió han estat redactats o traduïts en la llengua oficial de la República de Moldàvia.

2. La República de Moldàvia declara que s'oposa a les vies de tramesa i de notificació d'actes judicials esmentats al primer paràgraf de l'article 8 del Conveni en el seu territori, llevat que l'acte hagi de ser tramès o notificat a un nacional de l'estat d'origen, i també a les vies de transmissió d'actes que figuren a l'article 10 del Conveni.

3. De conformitat amb el segon paràgraf de l'article 15 del Conveni, la República de Moldàvia declara que els seus jutges poden decidir tot i que no s'hagi rebut cap certificat que acrediti sia la tramesa o la notificació, sia el lliurament de l'acte, sempre que es

compleixin totes les condicions que figuren en el paràgraf esmentat.

4. De conformitat amb el tercer paràgraf de l'article 16 del Conveni, la República de Moldàvia declara que no s'admetrà cap demanda de conformitat amb les condicions de l'article 16 del Conveni, si es presenta en un termini superior a un any a comptar de la data en la qual s'ha dictat la decisió.

República Txeca

28-01-1993

La República Txeca manté les declaracions fetes per Txecoslovàquia.

Text de les declaracions fetes per l'antiga Txecoslovàquia:

(Traducció)

- De conformitat amb l'article 8 del Conveni, en el territori de la República Socialista Txecoslovaca, els actes judicials només poden ser tramesos o notificats directament per mitjà d'agents diplomàtics o consulars d'un altre estat contractant, si els actes s'han de trametre o notificar a un nacional de l'estat d'origen.

- De conformitat amb l'article 10 del Conveni, en el territori de la República Socialista Txecoslovaca, els actes judicials d'un altre estat contractant no poden ser tramesos ni notificats ni per la via postal, ni tampoc per persones investides de funció pública, funcionaris o altres persones competents.

- De conformitat amb el segon paràgraf de l'article 15 del Conveni, els jutges txecoslovacs també poden decidir en cas que no es compleixin les condicions previstes en el primer paràgraf de l'article 15.

- Les disposicions de l'article 29 del Conveni relatives a l'extensió de la validesa del Conveni als territoris que els estats contractants representen en l'àmbit internacional estan en contradicció amb la Declaració de l'Assemblea General de l'Organització de les Nacions Unides sobre l'atorgament de la independència als països i als pobles colonials, de 14 de desembre de 1960 i, per aquest motiu, la República Socialista Txecoslovaca no es considera vinculada per les disposicions esmentades.

Per mitjà d'una nota de 31 de març de 1982, rebuda al Ministeri d'Afers Exteriors l'1 d'abril de 1982, l'Ambaixada de la República Socialista Txecoslovaca ha comunicat el que segueix en relació amb la Declaració esmentada més amunt sobre l'article 29 del Conveni.

(Traducció)

Aquesta declaració no es pot considerar com una reserva ja que no persegueix objectius diferents dels de la declaració similar feta en el moment de la

ratificació del Conveni sobre l'obtenció de proves a l'estranger en matèria civil o comercial, tot i que la formulació escollida sigui diferent.

Amb aquesta declaració, la República Socialista Txecoslovaca expressa el seu desacord de principi sobre l'estatut de les colònies i altres territoris dependents, que està en contradicció amb la Declaració de l'Assemblea General de l'Organització de les Nacions Unides sobre la independència atorgada als països i als pobles colonials, del 14 de desembre de 1960.

Tot i així, la República Socialista Txecoslovaca no té la intenció d'excloure de l'àmbit d'aplicació del Conveni les relacions amb els territoris als quals la validesa del Conveni ha estat ampliada de conformitat amb el seu article 29.

Romania

Text de les declaracions:

(Traducció)

(...)

3. En aplicació del segon paràgraf de l'article 8 del Conveni, Romania declara que els agents diplomàtics i consulars estrangers només tenen la facultat de trametre o de notificar actes judicials o extrajudicials, en el territori de Romania, als nacionals de l'estat que representen.

4. En aplicació del tercer paràgraf de l'article 16 del Conveni, Romania no admetrà les demandes fetes en virtut del segon paràgraf de l'article 16 del Conveni si s'han presentat un cop transcorregut el termini d'un any a comptar de la data en la qual s'hagi dictat la decisió.

Rússia, Federació de

(Traducció)

"De conformitat amb l'article 21 del Conveni relatiu a la tramesa i la notificació a l'estranger d'actes judicials i extrajudicials en matèria civil o comercial, del 15 de novembre de 1965 (a partir d'ara anomenat el Conveni), la Federació de Rússia informa al ministre d'Afers Exteriors del Regne dels Països Baixos del següent:

I. Als efectes de l'article 2 del Conveni, es designa el Ministeri de Justícia de la Federació de Rússia com a autoritat central, i també, de conformitat amb l'article 9 del Conveni, com a autoritat competent per rebre els actes transmesos per la via consular.

II. Les autoritats següents són competents per transmetre demandes de conformitat amb l'article 3 del Conveni

- Tribunals federals (el Tribunal Constitucional de la Federació de Rússia; el Tribunal Suprem de la

Federació de Rússia; els tribunals suprems de les Repúbliques, els tribunals dels Krai (territori) i de les Óblast (regió), els tribunals de les ciutats d'importància federal (Moscou i Sant Petersburg), els tribunals de les Óblast autònomes i dels Ókrug autònoms, els tribunals regionals, els tribunals militars i els especialitzats, que constitueixen el sistema de tribunals federals de jurisdicció ordinària; l'Alt Tribunal d'Arbitratge de la Federació Russa, els tribunals federals d'arbitratge dels Ókrug (tribunals de cassació d'arbitratge), els tribunals d'apel·lació d'arbitratges, els tribunals d'arbitratge dels subjectes de la Federació Russa, que constitueixen el sistema de tribunals d'arbitratge federal, els tribunals constitucionals (carta) i els jutges de pau dels subjectes de la Federació Russa;

-Els òrgans federals del poder executiu i els òrgans del poder executiu dels subjectes de la Federació Russa;

- L'Oficina del Fiscal de la Federació Russa;

- Les oficines de Registre Civil;

- Els notaris i altres persones investides de funció pública autoritzades a exercir funcions notariales;

- Els organismes de fidúcia i de tutela;

- Els membres de l'advocacia.

III. De conformitat amb el tercer paràgraf de l'article 5 del Conveni, els actes que s'hagin de trametre o de notificar en el territori de la Federació Russa només s'acceptaran si estan redactats en rus o si s'han traduït al rus. Els formularis de demanda de tramesa o de notificació, de certificat de tramesa o de notificació, i de sumari (amb els termes estàndard traduïts al rus) estan disponibles. S'agrairà que s'ompli el formulari en rus.

IV. És altament desitjable que els documents que s'hagin de trametre o de notificar a la Federació Russa, al president de la Federació Russa, al Govern de la Federació Russa, al ministre d'Afers Exteriors de la Federació Russa es transmetin per la via diplomàtica, és a dir, per mitjà de notes verbals de les missions diplomàtiques dels estats estrangers acreditats a la Federació Russa.

V. De conformitat amb l'article 8 del Conveni, no es permet que agents diplomàtics i consulars d'estats estrangers duguin a terme la tramesa o la notificació d'actes en el territori de la Federació Russa, llevat que l'acte s'hagi de trametre o notificar a un ciutadà de l'estat en el qual s'origina l'acte en qüestió.

VI. En el territori de la Federació Russa no es permet la tramesa o la notificació d'actes per mitjà de les vies que figuren a l'article 10 del Conveni.

VII. Els certificats de tramesa o de notificació als quals fa referència l'article 6 del Conveni, són

expeditos i validats pels tribunals de la Federació Russa que executen directament la demanda de tramesa o de notificació d'actes.

VIII. La Federació Russa assumeix que, de conformitat amb l'article 12 del Conveni, la tramesa o la notificació d'actes judicials que provinguin d'un estat contractant no donarà lloc al pagament o al reemborsament de taxes o de despeses pels serveis prestats per l'estat receptor. El cobrament d'aquests costos (excepció feta dels que figuren en les lletres *a* i *b* del segon paràgraf de l'article 12) per part d'un estat contractant es considerarà per part de la Federació Russa com a negativa d'aplicar el Conveni en relació a la Federació Russa i, consegüentment, la Federació Russa no aplicarà el Conveni en relació a aquest estat contractant.

IX. De conformitat amb la legislació de la Federació Russa, els tribunals de la Federació Russa poden dictar sentència de conformitat amb les disposicions del segon paràgraf de l'article 15 del Conveni.”

Sèrbia

(Traducció)

De conformitat amb l'article 21 del Conveni, la República de Sèrbia declara:

- a) La República de Sèrbia aplicarà els mètodes descrits per a la tramesa o la notificació d'actes previstos al primer paràgraf de l'article 5 del Conveni, si l'acte en qüestió va acompanyat d'una traducció oficial en llengua sèrbia.
- b) El tribunal competent per a la tramesa o la notificació del document expedeix el certificat previst a l'article 6 del Conveni.
- c) En virtut de l'article 8 del Conveni, la República de Sèrbia s'oposa a l'ús, per un estat contractant, de la facultat de fer procedir a trameses o notificacions d'actes judicials en el territori serbi a través d'agents diplomàtics o consulars, llevat que el document s'hagi de trametre o de notificar a un nacional de l'estat d'origen.
- d) La República de Sèrbia s'oposa a la forma de lliurament dels actes judicials a la qual fa referència l'article 10, lletres *a* i *c* del Conveni.
- e) De conformitat amb el segon paràgraf de l'article 15 del Conveni, la República de Sèrbia declara que tots els seus tribunals poden decidir quan es compleixin totes les condicions previstes.
- f) La República de Sèrbia declara que la demanda d'exempció de preclusió, a la qual fa referència l'article 16 del Conveni, no serà admissible si es presenta un cop transcorregut un termini d'un any a comptar de la data en la qual s'ha dictat la decisió.

Sri Lanka

Text de les declaracions:

(Traducció)

(...)

- c) Als efectes de l'article 7, els actes es redactaran en anglès.
- d) Als efectes de l'article 8, la limitació de la tramesa o la notificació d'actes judicials per la via diplomàtica o consular no s'aplica als nacionals de l'estat d'origen dels documents en qüestió.
- e) El secretari/Ministeri d'Afers Exteriors és l'autoritat competent per rebre els actes transmesos per la via consular, de conformitat amb l'article 9.
- f) Als efectes de l'article 10, Sri Lanka no posa obstacle al procediment previst a la lletra *b*. No obstant això, no accepta les vies previstes a les lletres *a* i *c*.
- g) Pel que fa a l'article 15, Sri Lanka declara que el jutge pot decidir, fins i tot en absència d'un certificat que constati la tramesa o la notificació, sempre que es compleixin les condicions previstes a l'article 15.

Suècia

Text de les declaracions:

(Traducció)

- c) Les autoritats sueques no estan obligades a atorgar la seva assistència per a la tramesa o la notificació d'actes transmesos per una de les vies a les quals fan referència les lletres *b* i *c* de l'article 10.

En virtut del tercer paràgraf de l'article 5 del Conveni, l'autoritat central demana que els actes que s'hagin de trametre o de notificar de conformitat amb el primer paràgraf de l'article esmentat siguin redactats o traduïts en suec.

Suïssa

Text de les declaracions:

Ad article 1

1. Fent referència a l'article 1, Suïssa estima que el Conveni s'aplica de manera exclusiva entre els estats contractants. Considera en particular que els actes el destinatari efectiu dels quals estigui domiciliat a l'estranger no es poden trametre o notificar a una entitat jurídica no autoritzada a rebre'ls en el país en el qual s'han redactat sense derogar especialment els articles 1 i 15, primer paràgraf, lletra *b*, del Conveni.

(...)

Ad article 5, tercer paràgraf

3. Suïssa declara que quan el destinatari no accepta voluntàriament el lliurament de l'acte, aquest acte només li pot ser tramès o notificat formalment, de

conformitat amb el primer paràgraf de l'article 5, si està redactat en la llengua de l'autoritat requerida, és a dir, en alemany, francès o italià, o va acompanyat d'una traducció en una d'aquestes llengües, en funció de la regió de Suïssa a la qual l'acte hagi de ser tramès o notificat.

(...)

Ad articles 8 i 10

5. De conformitat amb la lletra *a* del segon paràgraf de l'article 21, Suïssa declara oposar-se a l'ús, en el seu territori, de les vies de transmissió previstes en els articles 8 i 10.

Turquia

Text de les declaracions:

(...)

4. El Govern de la República de Turquia, de conformitat amb l'article 8 del Conveni, reconeix als agents diplomàtics o consulars la facultat de dur a terme trameses o notificacions només als seus propis nacionals.

5. El Govern de la República de Turquia declara que s'oposa a la utilització de les vies de tramesa i de notificació que figuren a l'article 10 del Conveni.

6. El Govern de la República de Turquia declara que, malgrat les disposicions del primer paràgraf de l'article 15, els seus jutges poden decidir, si es compleixen les condicions previstes al segon paràgraf de l'article esmentat.

7. De conformitat amb el tercer paràgraf de l'article 16, el Govern de la República de Turquia declara que, les demandes a les quals fa referència el segon paràgraf de l'article 16 no són admissibles si es presenten un cop transcorregut el termini d'un any a comptar de la data en la qual s'ha dictat la decisió.

Ucraïna

Text de les declaracions:

(Traducció)

(...)

3) sobre l'article 8 del Conveni: en el territori d'Ucraïna només es podrà procedir a trametre o notificar actes judicials a través d'agents diplomàtics o consulars d'altres estats, a nacionals de l'estat d'origen;

(...)

5) sobre l'article 10 del Conveni: Ucraïna no utilitzarà, en el seu territori, les vies de transmissió d'actes judicials previstos a l'article 10 del Conveni;

6) sobre l'article 15 del Conveni: si es compleixen totes les condicions previstes al segon paràgraf de l'article 15 del Conveni, el jutge, malgrat les

disposicions del primer paràgraf de l'article 15 del Conveni, pot decidir fins i tot si no s'ha rebut cap certificat acreditant sia la tramesa o la notificació, sia el lliurament de l'acte;

7) sobre l'article 16 del Conveni: la demanda que tingui per objecte l'exempció de la preclusió no serà admissible a Ucraïna si es presenta un cop transcorregut el termini d'un any a comptar de la data en la qual s'ha dictat la decisió.

16 d'octubre del 2015

(Traducció)

El mes de febrer del 2014, la Federació de Rússia va iniciar una agressió armada contra Ucraïna i ha ocupat una part del seu territori –la República Autònoma de Crimea i la ciutat de Sebastòpol– i, actualment, exerceix el control efectiu sobre alguns districtes de les óblast de Donetsk i de Luhansk. Aquests actes constitueixen una greu violació de la Carta de les Nacions Unides i una amenaça per a la pau i la seguretat internacionals. En virtut del dret internacional, la Federació de Rússia és, com a estat agressor i potència ocupant, totalment responsable dels seus actes i de les seves conseqüències.

La resolució A/RES/68/262 adoptada per l'Assemblea General de les Nacions Unides el 27 de març del 2014 ha confirmat la sobirania i la integritat territorial d'Ucraïna a l'interior de les seves fronteres internacionalment reconegudes. Les Nacions Unides també han demanat a tots els estats, organitzacions internacionals i agències especialitzades que no reconeguessin cap modificació de l'estatut de la República Autònoma de Crimea ni de la ciutat de Sebastòpol. Per tant, Ucraïna declara que, a comptar de 20 de febrer del 2014 i això durant el període d'ocupació temporal per part de la Federació de Rússia d'una part del seu territori, –la República Autònoma de Crimea i la ciutat de Sebastòpol–, com a conseqüència de l'agressió armada duta a terme contra ella per la Federació esmentada i fins a la plena restauració de l'ordre jurídic constitucional i del control efectiu d'Ucraïna sobre els territoris que han estat així ocupats i sobre alguns districtes de les óblast de Donetsk i de Luhansk, que temporalment escapen al seu control com a conseqüència de l'agressió de la Federació de Rússia, l'aplicació i la posada en pràctica per Ucraïna de les obligacions en virtut dels convenis esmentats estan limitades i no garantides en les parts del seu territori precisades més amunt, que estan ocupades i sobre les quals no té control.

Els documents o les demandes que emanin de les autoritats ocupants de la Federació de Rússia, dels seus funcionaris, independentment del nivell, a la República Autònoma de Crimea i a la ciutat de

Sebastòpol i de les autoritats il·legals en alguns districtes de les óblast de Donetsk i de Luhansk que escapen temporalment al control d'Ucraïna, són nuls de ple dret i no produeixen cap efecte jurídic, tant si són sotmesos directament o indirectament per les autoritats de la Federació de Rússia.

Les disposicions dels convenis relatives a les possibilitats de comunicació directa o d'interacció no s'apliquen als òrgans territorials ucraïnesos a la República Autònoma de Crimea i a la ciutat de Sebastòpol, ni als districtes de les óblasts de Donetsk i de Luhansk que temporalment escapen al control d'Ucraïna. El mètode de comunicació pertinent es fixa per part de les autoritats centrals ucraïneses a Kiev.

Veneçuela

Text de les declaracions:

(Traducció)

1. Pel que fa a la lletra b del tercer paràgraf de l'article 5:

La República de Veneçuela declara que només s'acceptaran les trameses i les notificacions d'actes i d'altres missatges annexes a les trameses i a les notificacions si han estat degudament traduïts a l'espanyol.

2. Pel que fa a l'article 8:

La República de Veneçuela s'oposa a l'ús, en el seu territori, de la facultat prevista en el primer paràgraf d'aquest article pel que fa a les persones que no siguin nacionals de l'estat d'origen.

3. Pel que fa a la lletra a de l'article 10:

La República de Veneçuela s'oposa al lliurament d'actes per la via postal.

4. Pel que fa a les lletres a, b i c de l'article 15:

La República de Veneçuela declara que els jutges veneçolans poden decidir quan es compleixen les condicions previstes a les lletres a, b i c d'aquest article, encara que no s'hagi rebut cap certificat que acrediti sia la notificació o la comunicació sia el lliurament de l'acte.

5. Pel que fa a l'article 16:

La República de Veneçuela declara que la demanda autoritzada pel tercer paràgraf d'aquest article no serà admissible si es presenta un cop transcorregut el termini previst per la llei veneçolana.

Vietnam

Adhesió

De conformitat amb el segon paràgraf de l'article 28, el Conveni només entrarà en vigor per al Vietnam a falta d'oposició de part dels estats que hagin ratificat

el Conveni abans del dipòsit de l'instrument d'adhesió, notificada al Ministeri d'Afers Exteriors del Regne dels Països Baixos en el termini de 6 mesos a comptar de la data a partir de la qual aquest Ministeri notifiqui aquesta adhesió.

Per raons pràctiques, el període de 6 mesos esmentat finalitza el 30 de setembre del 2016. Si no hi ha oposició, el Conveni entrarà en vigor per al Vietnam l'1 d'octubre del 2016, de conformitat amb el tercer paràgraf de l'article 28.

Declaracions

2. De conformitat amb el segon paràgraf de l'article 8 del Conveni, la República Socialista del Vietnam s'oposa a la tramesa i a la notificació d'actes judicials previstes a l'article 8 del Conveni al seu territori, llevat que els actes s'hagin de trametre o notificar a un nacional de l'estat d'origen.

3. La República Socialista del Vietnam s'oposa a la utilització de les vies de transmissió previstes a les lletres b i c de l'article 10 del Conveni.

4. La República Socialista del Vietnam no s'oposa a la tramesa o la notificació d'actes judicials per la via postal considerada a la lletra a de l'article 10 del Conveni si els actes transmesos per la via postal són enviats per correu certificat amb acusament de recepció.

5. La República Socialista del Vietnam declara que el jutge, malgrat les disposicions del primer paràgraf de l'article 25 del Conveni, pot decidir si es compleixen les condicions previstes al segon paràgraf de l'article 15, encara que no hagi rebut cap certificat que constati sia la tramesa o la notificació, sia el lliurament de l'acte.

6. La demanda adreçada al Vietnam, utilitzant el formulari model en virtut del Conveni, ha de ser omplerta en llengua vietnamita o acompanyada d'una traducció en vietnamita; en aquest cas la signatura del traductor ha de ser degudament validada o notariada.

Xina, República Popular de la

Text de les declaracions:

República Popular de la Xina

(...) 2. de declarar de conformitat amb el segon paràgraf de l'article 8, que les vies de notificació o de tramesa previstes al primer paràgraf de l'article esmentat, només es poden utilitzar en el territori de la República Popular de la Xina si s'ha de notificar o de trametre l'acte a un nacional de l'estat d'origen.

3. d'oposar-se a la notificació i a la tramesa d'actes, en el territori de la República Popular de la Xina, segons els procediments previstos a l'article 10 del Conveni;

4. de declarar, de conformitat amb el segon paràgraf de l'article 15 del Conveni, que si es compleixen totes les condicions previstes en el paràgraf esmentat, el jutge té la facultat, malgrat les disposicions del primer paràgraf de l'article esmentat, de decidir encara que no s'hagi rebut cap certificat acreditant la notificació o el lliurament de l'acte;

5. de declarar, de conformitat amb el tercer paràgraf de l'article 16 del Conveni, que la demanda que té per objecte l'exempció de la preclusió que resulta de l'expiració dels terminis de recurs només és admissible si es presenta dins del termini d'un any a comptar de la data de la sentència.

Regió Administrativa Especial de Hong Kong (entrada en vigor: 19 de juliol de 1970)

Per mitjà d'una nota de 20 de maig de 1970, el Regne Unit havia estès el Conveni a Hong Kong amb les declaracions següents:

(Traducció)

a) De conformitat amb l'article 18 del Conveni, el Colonial Secretary* de Hong Kong ha estat designat com l'autoritat competent per rebre les demandes de tramesa i de notificació de conformitat amb l'article 2 del Conveni.

*El "Colonial Secretary de Hong Kong" ha estat redesignat com a "Chief Secretary of Hong Kong" (maig 1984).

b) L'autoritat competent, a la qual fa referència l'article 6 del Conveni, per expedir el certificat de tramesa o de notificació és el secretari del Tribunal Suprem de Hong Kong.

c) De conformitat amb les disposicions de l'article 9 del Conveni, el secretari del Tribunal Suprem de Hong Kong ha estat designat per rebre els actes transmesos per la via consular.

d) Pel que fa a les disposicions de les lletres b i c de l'article 10 del Conveni, els actes transmesos per la via oficial a efectes de tramesa o de notificació només seran acceptats a Hong Kong per l'autoritat central o per l'autoritat suplementària si han estat transmesos per persones investides de funció pública o per agents consulars o diplomàtics dels altres estats contractants.

e) L'acceptació per part del Regne Unit de les disposicions del segon paràgraf de l'article 15 del Conveni també s'aplicarà a Hong Kong.

Les autoritats designades més amunt exigiran que tots els actes que els siguin transmesos per trametre o per notificar de conformitat amb les disposicions del Conveni siguin expedits per duplicat i, en virtut del tercer paràgraf de l'article 5 del Conveni, exigiran que els actes estiguin redactats en o traduïts a l'anglès.

El Ministeri d'Afers Exteriors del Regne dels Països Baixos, dipositari del Conveni, ha fet saber que el ministre d'Afers Exteriors del Regne dels Països Baixos ha rebut, el 16 de juny de 1997, una nota, de l'11 de juny de 1997, de l'ambaixador del Regne Unit de la Gran Bretanya i Irlanda del Nord a l'Haia, i una nota, de 10 de juny de 1997, de l'ambaixador de la República Popular de la Xina a l'Haia referida a Hong Kong.

La nota de l'ambaixador del Regne Unit és la següent:

(Traducció)

Senyor ministre,

El secretari d'Estat d'Afers Exteriors i de la Commonwealth de Sa Majestat Britànica m'ha encomanat de referir-me al Conveni relatiu a la tramesa i la notificació a l'estranger d'actes judicials i extrajudicials en matèria civil o comercial, signat a l'Haia el 15 de novembre de 1965 (a partir d'ara anomenat el Conveni), que s'aplica actualment a Hong Kong.

També se m'ha encomanat que declari que, de conformitat amb la Declaració conjunta del Govern del Regne Unit de la Gran Bretanya i Irlanda del Nord i de la República Popular de la Xina sobre la qüestió de Hong Kong, signada el 19 de desembre de 1984, el Govern del Regne Unit restituirà Hong Kong a la República Popular de la Xina a partir de l'1 de juliol de 1997. El Govern del Regne Unit continuarà assumint la responsabilitat internacional de Hong Kong fins a aquesta data. Per consegüent, a partir d'aquesta data, el Govern del Regne Unit ja no serà responsable de les obligacions i dels drets internacionals que es derivin de l'aplicació del Conveni a Hong Kong.

Us agrairia que tinguéssiu a bé consignar oficialment aquesta nota i que la notifiquéssiu a les altres parts del Conveni. (...)

(signat Rosemary Spencer).

La nota de l'ambaixador de la República Popular de la Xina és la següent:

(Traducció)

Senyor ministre,

De conformitat amb la Declaració conjunta del Govern de la República Popular de la Xina i del Govern del Regne Unit de la Gran Bretanya i Irlanda del Nord sobre la qüestió de Hong Kong, signada el 19 de desembre de 1984 (a partir d'ara anomenada Declaració conjunta), la República Popular de la Xina reprendrà l'exercici de la sobirania sobre Hong Kong a partir de l'1 de juliol de 1997. A partir d'aquesta data, Hong Kong esdevindrà una Regió Administrativa Especial de la República Popular de

la Xina i gaudirà d'un alt grau d'autonomia, excepte en els àmbits dels afers exteriors i de la defensa, que són responsabilitat del Govern central de la República Popular de la Xina.

El ministre d'Afers Exteriors de la República Popular de la Xina m'ha encomanat que faci la notificació següent:

El Conveni relatiu a la tramesa i la notificació a l'estranger d'actes judicials i extrajudicials en matèria civil o comercial, signat a l'Haia el 15 de novembre de 1965 (a partir d'ara anomenat el Conveni), del qual n'és dipositari el Govern del Regne dels Països Baixos, i pel qual el Govern de la República Popular de la Xina ha dipositat el seu instrument d'adhesió el 3 de maig de 1991, s'aplicarà a la Regió Administrativa Especial de Hong Kong, a partir de l'1 de juliol de 1997. (...)

El Govern de la República Popular de la Xina assumirà la responsabilitat de les obligacions i dels drets internacionals que es derivin de l'aplicació del Conveni a la Regió Administrativa Especial de Hong Kong. Us agrairia que tinguéssiu a bé consignar oficialment aquesta nota i que la notifiquéssiu a les altres parts del Conveni. (...)

(signat Zhu Manli).

Declaracions (articles 8 i 10)

1. De conformitat amb el segon paràgraf de l'article 8 del Conveni, declara que el procediment de tramesa o de notificació esmentat al primer paràgraf d'aquest article només es pot aplicar a la Regió Administrativa Especial de Hong Kong quan l'acte ha de ser tramès o notificat a un nacional de l'estat d'origen.

2. (...)

3. (...)

4. Pel que fa a les disposicions de les lletres *b* i *c* de l'article 10 del Conveni, només l'autoritat central o l'altra autoritat designada de la Regió Administrativa Especial de Hong Kong acceptaran la tramesa o la notificació d'actes, per la via oficial, efectuades directament per persones investides de funció pública, agents consulars o diplomàtics d'altres estats contractats.

Regió Administrativa Especial de Macau (entrada en vigor: 12 d'abril de 1999)

Per mitjà d'una nota de 9 de febrer de 1999, Portugal havia estès el Conveni a Macau.

El 7 d'octubre de 1999, Portugal ha fet saber al dipositari el que segueix:

Traducció

"1. En aplicació de les disposicions de l'article 18 del Conveni, es designa el Ministério Público de Macao

com a autoritat competent a Macau per rebre les demandes de tramesa o de notificació que emanin d'altres estats contractants i per aplicar les disposicions dels articles 3 a 6.

L'adreça del *Ministério Público* és la següent:

Ministério Público de Macao

Praceta 25 de Abril

Macau

tel.: 32.67.36

fax: 32.67.47

2. Els secretaris (*escrivães de direito*) i els secretaris adjunts (*escrivães adjuntos*) del Tribunal Superior de Justícia (Tribunal Superior de Justiça) de Macau estan habilitats per expedir a Macau el certificat al qual fan referència els articles 6 i 9 del Conveni.

3. En aplicació de les disposicions del segon paràgraf de l'article 8 del Conveni, Portugal recorda que reconeix als agents diplomàtics o consulars el dret de transmetre als efectes de tramesa o de notificació d'actes judicials, només si el destinatari és un nacional de l'estat d'origen.

4. També es designa el Ministério Público de Macao com l'autoritat competent per rebre els actes transmesos per la via consular, en aplicació de les disposicions de l'article 9 del Conveni.

5. Portugal declara que els jutges dels tribunals de Macau, malgrat les disposicions del primer paràgraf de l'article 15 del Conveni, poden decidir si es compleixen les condicions esmentades en el segon paràgraf del mateix article.

6. En aplicació de les disposicions del tercer paràgraf de l'article 16 del Conveni, Portugal declara que les demandes a les quals es fa referència en el segon paràgraf del mateix article 16 no seran admissibles després de l'expiració del termini d'un any a comptar de la data de la decisió."

El Ministeri d'Afers Exteriors del Regne dels Països Baixos, dipositari del Conveni, ha fet saber que el ministre d'Afers Exteriors del Regne dels Països Baixos ha rebut una carta de 26 de novembre de 1999 de l'ambaixador de Portugal a l'Haia, i una carta del 10 de desembre de 1999 de l'ambaixador de la República Popular de la Xina a l'Haia relativa a Macau. La carta de l'ambaixador de Portugal és la següent:

(Traducció)

"Seguint instruccions del meu Govern i amb referència al Conveni relatiu a la tramesa i la notificació a l'estranger d'actes judicials i extrajudicials en matèria civil o comercial, signat a l'Haia el 15 de novembre de 1965 (a partir d'ara anomenat el Conveni), que s'aplica actualment a

Macau, tinc l'honor d'informar a vostra excel·lència el que segueix:

De conformitat amb la Declaració conjunta del Govern de la República Portuguesa i del Govern de la República Popular de la Xina sobre la qüestió de Macau, signada a Pequín el 13 d'abril de 1987, el Govern de la República Portuguesa continuarà sent responsable de les relacions exteriors de Macau fins el 19 de desembre de 1999. A partir del 20 de desembre de 1999, la República Popular de la Xina reprendrà l'exercici de la sobirania sobre Macau.

A partir del 20 de desembre de 1999, la República Portuguesa ja no serà responsable dels drets i de les obligacions internacionals que es desprenguin de l'aplicació del Conveni a Macau. (...)

La carta de l'ambaixador de la República Popular de la Xina és la següent:

(Traducció)

"De conformitat amb la Declaració conjunta del Govern de la República Popular de la Xina i del Govern de la República Portuguesa sobre la qüestió de Macau, signada a Pequín el 13 d'abril de 1987, el Govern de la República Popular de la Xina reprendrà l'exercici de la sobirania sobre Macau el 20 de desembre de 1999. A partir d'aquesta data, Macau esdevindrà una Regió Administrativa Especial de la República Popular de la Xina, i gaudirà d'un alt grau d'autonomia, excepte en els àmbits dels afers exteriors i de la defensa, que són responsabilitat del Govern central de la República Popular de la Xina.

En aquest context, el ministre d'Afers Exteriors de la República Popular de la Xina m'ha encomanat que us informi del següent:

El Conveni relatiu a la tramesa i la notificació a l'estranger d'actes judicials i extrajudicials en matèria civil o comercial, signat a l'Haia el 15 de novembre de 1965 (a partir d'ara anomenat el Conveni), pel qual el Govern de la República Popular de la Xina ha dipositat el seu instrument de ratificació el 3 de maig de 1991, s'aplicarà a Macau a partir del 20 de desembre de 1999.

(...)

El Govern de la República Popular de la Xina assumirà la responsabilitat dels drets i de les obligacions internacionals que es desprenguin de l'aplicació del Conveni a la Regió Administrativa Especial de Macau. (...)

Declaracions (articles 5, 8, 15 i 16)

1. (...)

2. De conformitat amb l'apartat 2 de l'article 8 del Conveni, declara que les vies de tramesa o de notificació considerades al primer paràgraf d'aquest article, només es poden aplicar a la Regió

Administrativa Especial de Macau quan l'acte hagi de ser tramès o notificat a un nacional de l'estat d'origen.

3. De conformitat amb el segon paràgraf de l'article 15 del Conveni, declara que, si es compleixen totes les condicions previstes en aquest paràgraf, el jutge de la Regió Administrativa Especial de Macau, malgrat les disposicions del primer paràgraf d'aquest article, podrà decidir encara que no s'hagi rebut cap certificat acreditant sia la tramesa o la notificació, sia el lliurament de l'acte.

4. De conformitat amb el tercer paràgraf de l'article 16 del Conveni, declara que, a la Regió Administrativa Especial de Macau, la demanda que tingui per objecte l'exempció de la preclusió només serà admissible si es presenta en el termini d'un any a comptar de la data en la qual s'ha dictat la sentència.

Endemés, el Govern xinès ha fet la declaració suplementària següent:

(Traducció)

En aplicació del tercer paràgraf de l'article 5 del Conveni, declara que els actes que han de ser tramesos o notificats a la Regió Administrativa Especial de Macau, de conformitat amb el primer paràgraf de l'article 5 han d'estar redactats en xinès o en portuguès, o han d'anar acompanyats d'una traducció en una d'aquestes llengües.

Xipre

Text de les declaracions:

(Traducció)

(...)

(d) Articles 8 i 10

Cap oposició a l'ús de les vies de transmissió d'actes previstes en aquests articles.

(e) Article 15

Declaració: el jutge pot decidir si s'han complert totes les condicions que figuren al segon paràgraf.

(f) Article 16

Declaració prevista al tercer paràgraf: la demanda no és admissible si es presenta transcorregut el termini d'un any a comptar de la data en la qual s'ha dictat la decisió.

(...)

Estats no membres de l'HCCH	Adhesió	Tipus	Vig.	Re s/D /N
Antigua i Barbuda	1-V-1985	<u>Su</u>	1-XI-1981	
Bahames	17-VI-1997	A	1-II-1998	
Barbados	10-II-1969	A	1-X-1969	

Belize	8-IX-2009	A	1-V-2010	
Botswana	10-II-1969	A	1-IX-1969	<u>D</u>
Colòmbia	10-IV-2013	A	1-XI-2013	
Kazakhstan	15-X-2015	A	1-VI-2016	<u>D</u>
Kuwait	8-V-2002	A	1-XII-2002	<u>D</u> , <u>Res</u>
Malawi	24-IV-1972	A	1-XII-1972	
Pakistan	7-XII-1988	A	1-VIII-1989	<u>D</u>
República de Moldàvia	4-VII-2012	A	1-II-2013	<u>D</u> , <u>Res</u>
Saint Vincent i les Grenadines	6-I-2005	<u>Su</u>	27-X-1979	<u>D</u>
San Marino	15-IV-2002	A	1-XI-2002	<u>D</u>
Seychelles	18-XI-1980	A	1-VII-1981	<u>D</u>

Llegendes

HCCH: Conferència de l'Haia de Dret Internacional Privat

R: ratificació, **A:** adhesió, **Su:** successió, **Res:** reserva, **D:** declaració, **N:** notificació

Antigua i Barbuda

Per mitjà d'una nota de l'1 de maig de 1985 i rebuda al Ministeri d'Afers Exteriors del Regne dels Països Baixos el 17 de maig de 1985 el Govern d'Antigua i Barbuda ha notificat al Ministeri d'Afers Exteriors que es considera vinculat pel Conveni, declarat aplicable a Antigua el 20 de maig de 1970 pel Govern del Regne Unit de la Gran Bretanya i Irlanda del Nord. La data d'entrada en vigor és la data de la independència d'aquest país.

Saint Vincent i les Grenadines

Per mitjà d'una nota rebuda al Ministeri d'Afers Exteriors del Regne dels Països Baixos el 6 de gener del 2005, el Govern de Saint Vincent i les Grenadines ha notificat al Ministeri d'Afers Exteriors que es considera vinculat pel Conveni, declarat aplicable a Saint Vincent el 20 de maig de 1970 pel Govern del Regne Unit de la Gran Bretanya i Irlanda del Nord. La data d'entrada en vigor és la data de la independència d'aquest país.

Reserves / Declaracions / Notificacions

Botswana

Text de les declaracions:

(Traducció)

(...)

4. El Govern de Botswana declara que s'oposa al sistema de transmissió d'actes com s'estableix a l'article 10, lletres b i c del Conveni.

5. Un jutge del Tribunal Superior de Botswana pot dictar sentència si es compleixen totes les condicions especificades al segon paràgraf de l'article 15 del Conveni.

Les autoritats designades més amunt exigiran que tots els documents que els siguin enviats per ser tramesos o notificats de conformitat amb les disposicions del Conveni, han de ser-ho per triplicat i, de conformitat amb el tercer paràgraf de l'article 5 del Conveni, exigiran que aquests actes estiguin escrits o traduïts a l'anglès.

Per mitjà d'una nota de 8 d'octubre de 1974, el Gabinet del President de la República de Botswana ha fet saber que les autoritats designades per Botswana a efectes del Conveni demanen a partir d'aquesta data que tots els documents que els siguin transmesos per trametre o notificar es facilitin per duplicat.

Colòmbia

(Traducció)

Pel que fa al segon paràgraf de l'article 7, la República de Colòmbia agrairia que els estats contractants omplissin els espais en blanc dels formularis model annexats al Conveni en espanyol.

Kazakhstan

(Traducció)

1) De conformitat amb el tercer paràgraf de l'article 5 del Conveni, només s'acceptaran els documents que s'hagin de trametre o de notificar si estan redactats en llengua kazakh o russa o si van acompanyats d'una traducció en aquestes llengües.

2) Les demandes que tinguin per objecte l'exempció de la preclusió considerada a l'article 16 del Conveni no són admissibles si es presenten un cop transcorregut el termini d'un any a comptar de la data en la qual s'ha dictat la decisió.

Kuwait

Text de les declaracions:

(Traducció)

4. L'oposició a les vies de tramesa o de notificació previstes en els articles 8 i 10 del Conveni.

5. La reserva pel que fa al segon paràgraf de l'article 15.

6. La interpretació a donar al termini que figura en el tercer paràgraf de l'article 16 del Conveni; es tracta d'un termini fixat pel jutge de primera instància, o d'un any a comptar de la data de la sentència. S'aplica el termini més llarg dels dos.

Informació addicional rebuda el 29-VI-2005:

Traducció

1. L'autoritat central que rebrà les demandes de tramesa o de notificació d'actes judicials que provenguin d'un altre estat contractant, de conformitat amb l'article 2 del Conveni, és el Ministeri de Justícia (Departament de Relacions Internacionals). L'estat té el dret de designar diverses autoritats centrals en virtut de l'article 18 del Conveni.

2. El Ministeri de Justícia és l'autoritat competent per expedir el certificat al qual fa referència l'article 6 del Conveni.

3. L'autoritat competent per rebre els actes als quals fa referència l'article 9 del Conveni és el Ministeri de Justícia (Departament de Relacions Internacionals).

Pakistan

(...)

Als efectes de l'article 8 del Conveni es declara que el Govern de Pakistan s'oposa a la tramesa i la notificació d'actes judicials a persones que resideixin a Pakistan directament a través d'agents diplomàtics o consulars de l'estat requeridor sol·licitant llevat que la persona en qüestió sigui nacional de l'estat requeridor. Tot i així, no té cap objecció que la tramesa o la notificació esmentades es facin per la via postal directament a les persones interessades (article 10.a o directament a través d'agents judicials de Pakistan de conformitat amb l'article 10.b del Conveni si aquesta via de tramesa o de notificació és reconeguda per l'estat requeridor.

De conformitat amb el segon paràgraf de l'article 15 del Conveni, es declara que, malgrat la disposició del primer paràgraf de l'article esmentat, el jutge pot dictar sentència fins i tot si no s'ha rebut cap certificat que acrediti la tramesa o la notificació de l'acte, sempre que es compleixin les condicions següents:

a) l'acte ha estat transmès utilitzant un dels mètodes previstos pel Conveni;

b) des de la data de transmissió de l'acte ha transcorregut un període de temps no inferior a sis mesos i considerat adequat pel jutge pel que fa al cas en qüestió, i

c) no s'ha rebut cap mena de certificat tot i que s'han realitzat tots els esforços raonables per obtenir-lo a través de les autoritats competents de l'estat destinatari.

Pel que fa al tercer paràgraf de l'article 16 del Conveni es declara que, en cas de decisions sense compareixença del demandat, no s'admetrà cap demanda per anul·lar-les si es presenta un cop hagi transcorregut el període de prescripció establert per la legislació de Pakistan.

Saint Vincent i les Grenadines

(Traducció)

El Govern de Saint Vincent i les Grenadines declara que s'oposa a l'ús de les vies de tramesa o de notificació que figuren en les lletres b i c de l'article 10 del Conveni.

El Govern de Saint Vincent i les Grenadines declara que les disposicions del segon paràgraf de l'article 15 del Conveni s'apliquen al territori de Saint Vincent i les Grenadines.

L'autoritat central demanarà que tots els actes que li siguin transmesos amb l'objectiu de ser tramesos o notificats de conformitat amb les disposicions del Conveni li siguin lliurats per duplicat i que, de conformitat amb el tercer paràgraf de l'article 5 del Conveni, aquests actes estiguin redactats o traduïts a l'anglès.

San Marino

(Traducció)

(...)

4. En aplicació de la lletra *a* del segon paràgraf de l'article 21, la República de San Marino declara la seva oposició a l'ús de les vies de transmissió previstes en els articles 8 i 10.

5. En aplicació de la lletra *b* del segon paràgraf de l'article 21, la República de San Marino declara, de conformitat amb les disposicions del segon paràgraf de l'article 15, que els seus jutges, tot i les disposicions del primer paràgraf de l'article esmentat, poden decidir si es compleixen les condicions previstes a les lletres *a*, *b* i *c* encara que no s'hagi rebut cap certificat oficial acreditant sia la tramesa o la notificació, sia el lliurament de l'acte.

Seychelles

(Traducció)

(...)

ii) Article 8

El Govern de la República de les Seychelles declara que s'oposa que un estat contractant faci procedir directament, sense limitació, per mitjà dels seus agents diplomàtics o consulars a la tramesa o la notificació d'actes judicials a les persones que es trobin a l'estranger, llevat que l'acte en qüestió hagi de ser tramès o notificat a un nacional de l'estat d'origen.

iii) Article 10

El Govern de la República de les Seychelles declara que no està d'acord amb les lletres *b* i *c* d'aquest article, en la mesura que permeten dur a terme trameses o notificacions d'actes judicials per mitjà de

funcionaris o altres persones que no estan investides de funció pública.

iv) Article 15

El Govern de la República de les Seychelles declara que, malgrat les disposicions del primer paràgraf d'aquest article, els jutges de la República poden decidir si es compleixen les condicions següents, encara que no s'hagi rebut cap certificat que acrediti sia la tramesa o la notificació, sia el lliurament de l'acte:

- a) L'acte ha estat transmès de conformitat amb els mètodes previstos per aquest Conveni.
- b) Des de la data de la transmissió de l'acte ha transcorregut un termini de, com a mínim, sis mesos i que el jutge valorarà en cada cas concret.
- c) Malgrat la realització de totes les diligències oportunes prop de les autoritats competents de l'estat requerit, no s'ha pogut obtenir cap certificat.

v) Article 16

El Govern de la República de les Seychelles declara que no s'admetran les demandes que tinguin per objecte la prescripció de la preclusió si es presenten més d'un any després de la data en la qual s'ha dictat la decisió.

Declaracions i reserves del Principat d'Andorra relatives al Conveni relatiu a la tramesa i la notificació a l'estranger d'actes judicials i extrajudicials en matèria civil o comercial, del 15 de novembre de 1965

El Principat d'Andorra declara de conformitat amb les disposicions de l'article 21 que:

- a) L'autoritat central prevista a l'article 2, així com l'autoritat competent per rebre els actes transmesos per la via diplomàtica o consular d'acord amb l'article 9 és el ministeri encarregat de la justícia.

Adreça:

Ministeri d'Afers Socials, Justícia i Interior

Edifici Administratiu de l'Obac

Ctra. de l'Obac

AD700 Escaldes-Engordany

Principat d'Andorra

Telèfon: +376 872 080

Fax: +376 864 950

Correu electrònic: interior.gov@andorra.ad

- b) De conformitat amb l'article 6, l'autoritat competent per expedir el certificat establint l'execució és la mateixa autoritat competent que

executa la demanda de tramesa o de notificació de l'acte.

- c) El Principat d'Andorra s'oposa, d'acord amb l'article 8, a la tramesa o la notificació d'actes directament mitjançant agents diplomàtics o consulars dels estats contractants a persones que no siguin nacionals d'aquests estats.

- d) El Principat d'Andorra declara en relació amb el segon paràgraf de l'article 15, que els seus jutges podran decidir, malgrat no s'hagi rebut cap certificat que acrediti la tramesa, la notificació o el lliurament de l'acte, si es donen les condicions establertes en el segon paràgraf de l'article 15.

- e) El Principat d'Andorra declara en relació amb el tercer paràgraf de l'article 16 que la demanda d'exempció de la preclusió com a resultat de l'expiració del termini de recurs, no serà admesa transcorregut un termini d'un any des de la data de la decisió.

Butlletí del Consell General

Dipòsit legal: And. 262/94
ISSN 1024-9044

Preu de l'exemplar: 0,90 €
Subscripcions: Tel. 877877